

BULUŞMA

SAYI 29 IYAZ'17

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

Yeni Mezunlar **SEV AİLEMİZE HOŞ GELDİNİZ!**

**MEZUNLAR
NEW YORK'TA BULUŞTU**

**TALAS, TARSUS'UN
KALBİNDE YAŞAYACAK**

FİLONUZ SAHADAYKEN OFİSİNİZDE GÖZÜNÜZÜN ÖNÜNDE

Türkiye'nin ilk taşıt tanıma sistemi Shell TTS ile
filonuzu ofisinizden yönetmek kolay, rahat ve hızlı.
Üstelik pratik faturalandırma sistemi ve online raporlama;
iş yükünüzün azalmasına, akaryakıt kontrolünüzün artmasına yardımcı olur.

TTS
TAŞIT TANIMA SİSTEMİ

SHELL'E HOŞ GELDİNİZ.

SEV Ailesi'ne hoş geldiniz

Buluşma olarak bu sayımızda 2017 mezunlarımızı konuk ediyoruz.

ÜAL, ACI ve TAC'den mezun olan tüm öğrencilerimiz, sizler, hayatınızın önemli bir bölümünün sonuna geldiniz.

Lise günleriniz artık geride kaldı. Genç mezunlar olarak üniversiteye adım atıyorsunuz.

Sizi şimdi yepyeni bir hayat bekliyor. Bu hayata sizleri, öğretmenleriniz, okulunuz ve Vakıf olarak hep birlikte elimizden geldiğince hazırlamaya çalıştık. Sizler de çalıştınız, çabaladınız, sorumluluklarınızı en iyi şekilde yerine getirdiniz.

Hayatınızın bu döneminde bir 'SEV ruhu' kazandığınızı önümüzdeki yıllarda daha iyi anlayacaksınız.

Bu ruh, en geniş anlamıyla, hayata

ilişkin temel kavramları içermektedir.

Yani özgüvendir. Cesarettir. Soyutlama ve muhakeme etme yeteneğidir. İletişim kurmaktır. Olayları doğru biçimde analiz etmektir. Bilgeliktir. Bilime duyulan saygıdır. Empatidir. Dürüstlüktür. Aydınlanmadır. Vatan sevgisidir.

Bu ruhla, dünyanın en önemli bilim insanları SEV Okulları'ndan yetişmeye devam edecek... Dünyanın en ünlü astrofizikçileri, Mars'a robot araç indiren bilim insanları olacak...

Dünyanın en büyük şirketlerinin başındaki SEV mezunu yöneticilerin sayısı artacak... Okul takımlarımızdan daha fazla milli sporcular çıkacak... Edebiyatçıları... Siyasetçileri... Müzisyenler ve dahası...

Tüm bunlar için Türkiye'nin en köklü müzik grubu ECHO bestelevini yapmaya devam edecek. Tiyatro kulüpleri Macbeth'i sahneleyecek, 15 yaşındaki öğrencilerimiz 1984'ü, Sineklerin Tanrısı'nı okuyacaklar, Yaşar Kemal'in köyünü ziyaret edecekler. Yani içinde olduğu her alanda araştıran, çoğaltan, değer yaratan, öne çıkan, yeniden inşa eden ÜAL, ACI, TAC ve seneye SAC mezunlarımız... SEV çatısı altında aynı ruhun, aynı geleneğin temsilcileri olan kurumlar. Sağlık ve Eğitim Vakfı olarak tüm okullarımıza, köklü geleneklerini en iyi şekilde sürdürmeleri ve geleceğe taşımaları için elimizden gelen tüm desteği veriyoruz, vermeye devam edeceğiz.

SEV'in "bir gönüllülük kurumu" olduğunu hatırlayın. Yıllar önce aynı sıralarda oturan 'abi'lerinizin ve 'abla'larınızın gönüllü çabaları okulla-

rımızı ayakta tuttu ve bugünkü güçlü kurumlar haline getirdiler.

Bugün SEV'e yön verenler, Mütevelli Heyetimiz ve Yönetim Kurulumuz sizler gibi yine bu sıralardan geçen mezunlardan oluşuyor.

Gelecekte Vakfı devralacak, yüzlerce yıllık geçmişe uzanan bu geleneğe sahip çıkacak yine sizler olacaksınız. Vakıf faaliyetlerine katılmak için komitelerimizde gönüllü olarak çalışmaya başlayarak ilk adımı atabilirsiniz.

Sahip çıkmanın ne kadar önemli olduğunu Talas Amerikan Okulu'nun kapanması ile çok daha iyi anlıyoruz. Talas'ın kapanması Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın kurulmasında en güçlü motivasyon oldu. Böyle bir gelişmenin diğer okullarımızın da başına gelmemesi için mezunlar ve Amerikan Bord çalışanları harekete geçti, zorlu ve özverili yılların ardından bugünkü güçlü SEV ve bağlı kurumlarımız ortaya çıktı.

En son mezunlarını neredeyse 50 yıl önce veren Talas mezunlarının aralarındaki bağın ne kadar güçlü olduğunu, bugün mezun olan sizlere özellikle vurgulamak isterim.

İçinde yetiştiğiniz bu kültürün nasıl bir mezun ruhu yarattığının en iyi örnekleridir Talaslı Abi'lerimiz.

Sağlık ve Eğitim Vakfı olarak, Talas'ı gelecek kuşaklara taşımak adına TAC'nin yeni binalarının olduğu bölgeye 'Talas Kampüsü' adı verdik. Mezun ruhunun çok iyi örneklerini yaratan Talas'ı hiçbir zaman unutmamalıyız...

Yeni mezunlarımıza aramıza hoş geldiniz diyor, tüm *Buluşma* okurlarına iyi bir yaz tatili diliyoruz.

Mehmet T. Nane (TAC'84)
SEV Yönetim Kurulu Başkanı

içindekiler

yaz 2017

Şimdi

SEV Leaders Night 3	6
Mezunlar yaza merhaba dedi.....	10
UAA Mezunlar Derneği'nde yeni yönetim.....	12
Elizabeth ve Kenneth Frank.....	14
Kampüs.....	17
Kampüs Spor	28
Kampüs Portre: Defne Yıgıcı.....	30

Kim Nerede?

Dilistan Çilingiroğlu Shipman.....	32
Ceylan Naz Baycan	34
İlkay Gürpınar	36
Uçtan uca TAC ruhu: OttoLock.....	40
Nilüfer Ertekin Taner	42
Mezun dergilerinden.....	46

Kapak

Yeni Mezunlar SEV Ailesine hoş geldiniz! 50

Teneffüs

Gülbin Ünver Mesara..... 58

Forum

Talas Kampüsü isim verme töreni.....	61
Talas Amerikan Okulu tarihi.....	64
Ertan Söylemez	66
Talas'ı ziyaret: Turgay Sergen	68
Üveyikler de buradan gitmiş... ..	69

KÜNYE

SEV Yönetim Kurulu Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet T. Nane **Sorumlu Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü:** Binnur Karademir
Yayın Kurulu: Ceyda Aydede, Tülay Güngen, Binnur Karademir, Sevin Oran, Nazlı Nalbantoğlu, Ali Cerrahoğlu, Esra Zincirkıran Aydın,
Aydın Demirel, Resul Buksur **Yayına Hazırlayanlar:** Aydın Demirel, Resul Buksur **Reklam Sorumlusu:** Zeynep Semizoğlu Atlan

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** iletisim@sev.org.tr **Reklam:** zatlan@sev.org.tr
Baskı: İMAK Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti. Merkez Mh. Atatürk Cad. Göl Sk. No: 1 34197 Yenibosna, İstanbul Tel: +90 444 62 18

Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafların yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

Nef'ten iki yeni proje: **NEF BASINEKSPRES & NEF KAĞITHANE**

Önemli ulaşım ağlarına ve metroya yakın konumları,
en ince ayrıntısına kadar düşünülmüş yaşam alanlarıyla
Nef'in yeni projeleri **Nef Basinekspres** ve **Nef Kağıthane**
çok yakında satışa çıkıyor.

Nef Yatırım Kulübü ile lansman öncesinde
satışa sunulacak **sadece 100 dairede** geçerli
özel fiyat ve avantajlardan yararlanmak için
sizi satış ofislerimize bekliyoruz.

444 9 633 nef.com.tr

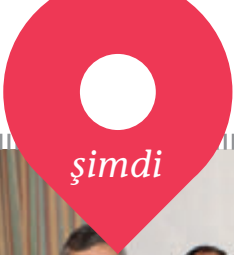
Mezunlar üçüncü SEV Leaders Night 3 ile yine New York'ta buluştu

SEV Okulları'nın birbuçuk asırlık 'dayanışma ruhu'nun gelecek kuşaklarca da sürdürülmesini sağlamak amacıyla tüm SEV'liler, 4 Nisan 2017'de bir kere daha New York'ta bir araya geldi.

SEV Leaders Night 3

Sağlık ve Eğitim Vakfı, New York'ta SEV Leaders Night etkinliğinin bu yıl üçüncüsünü düzenledi. New York'ta gerçekleşen ve tüm gelirinin burs fonlarına aktarıldığı gecede, Türkiye'den ve yurt dışından SEV yöneticileri, FABSIT yöneticileri ile ÜAL, ACI, TAC ve TAO'dan çok sayıda mezun bir araya geldi. SEV Genel Müdürü Binnur Karademir'in açılış konuşmasından sonra geceye katılan SEV Mütevelli Heyeti Başkanı Tamer Şahinbaş (TAC'58) ve SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet T. Nane (TAC'84) konuşma yaptılar. ABD'de yaşayan dünyaca ünlü internet girişimcisi Magdalena Yeşil (ÜAL'76) de katılımcılara, girişimcilik macerası-

nı anlattığı ve tüyolar verdiği renkli bir sunum yaptı.

SEV Genel Müdürü Binnur Karademir açış konuşmasında, son iki yıldır düzenlenen bu etkinlikle; SEV Okulları mezunlarının paylaşım, diyalog ve networking gibi çok önemli kazançlarını, dünyanın farklı ülkelerinde sürdürmelerine katkı yapmaktan mutluluk duyduklarını belirtti.

SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet T. Nane ise Amerika'daki mezunlarla birlikte olmaktan mutluluk duyduğunu belirterek şunları söyledi: "Tarsus Amerikan Koleji mezunu ve Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı olarak, mezunlarımızın potansiyelinin ve okullarımıza yap-

bilecekleri katkının büyüklüğünün farkındayım. Biz, ülkemizin ve dünyamızın geleceği olacak öğrencilerimize yatırım yapmayı çok önemsiyoruz. Öğrencilerimizin yüzde 20'si, aldıkları burslar ile eğitim hayatlarına okullarımızda devam ediyorlar. Mezun olduklarında, eğitimlerini, Türkiye'nin ve dünyanın önde gelen üniversitelerinde sürdürüyorlar. Burslu öğrencilerimizin bazıları burada, Amerika'nın en iyi üniversitelerinden mezun oldular. SEV Yönetim Kurulu'nun en önemli amaçlarından biri de burslu öğrenci sayımızı artırmaktır."

SEV Mütevelli Heyeti Başkanı Tamer Şahinbaş yaptığı konuşmada; SEV olarak uluslararası eğitim standartları-

nı benimseyerek, akademik düzeyi ve sosyal bilinciyle fark yaratan bireyler yetiştirdiklerini vurguladı. Şahinbaş, tarihleri 150 yıl öncesine dayanan okulları geliştirmek ve sürekliliğini sağlamak amacıyla çalıştıklarını belirtti. FABSİT adına gecede bir konuşma yapan FABSİT Yönetim Kurulu Üyesi Prof. Dilhan M. Kalyon, SEV Okullarının küresel çapta etkili liderler yetiştirdiğini belirterek, SEV'in ihtiyaç sahibi öğrenciler için kaynak yaratmasının önemine vurgu yaptı.

Amerika'da yaşayan ve 'Bir' adlı kitabını yayınlayan İzmir Amerikan Koleji mezunu (ACI'87) Yonca Karaben Sözer de kitabını imzalayarak, tüm gelirini SEV Okulları burs fonlarına bağışladı.

“DENEYİMLE EDİNİLEN BİLGİ ORTAK OLSA DA, ŞEYTAN AYRINTIDA GİZLİDİR”

Amerikan Kolejleri mezunu ve destekçilerinin katıldığı gecede; *Red Herring* dergisi tarafından, “ABD’nin 20 Örnek Girişimcisi” listesine dahil edilen, 30 yıl boyunca Silikon Vadisi’nde çalışmalar yapan, e-ticaret ve internetin ticarileşmesine öncülük etmiş isimlerden biri olan ÜAL mezunu Magdalena Yeşil, SEV Leaders Night etkinliğinde, girişimcilik tecrübelerini paylaştı. Yeşil, yeni bir iş kurmanın her zaman zor olduğunu ifade etti ve şu başlıkları ele aldı:

- “Daha önce kaç şirket kurduğunuz hiç fark etmez, yeni iş kurmak her zaman zordur. En büyük fark, ilk yapışında yeni bir iş kurmanın ne kadar zor olduğunu bilmemendir. Sonraki zamanlarda ise işi yaparsın ve hep yapmak istersin. Her yeni iş kurma deneyimi zordur çünkü çözdüğün sorunlar ve hedefin her birinde farklıdır. Deneyimle edinilen bilgi ortak olsa da şeytan ayrıntıda gizlidir.”
- “İş hayatında kazanmanın tek bildiğim yolu, risk almak ve her şeyi kaybetmeyi göz almaktır. Risk alabilme becerisi önemlidir. En iyi sonucu umarak risk alırsın ama en kötü sonuca da hazırlıklısındır.”
- “Kurumları yaşatan ve yıkan, strateji değil uygulama kısmıdır. Bu nedenle bir A planı yerine A sınıfı bir takıma sahip olmak çok daha önemlidir. Planları değiştirmek, insanları değiştirmekten daha kolaydır.”
- “Başarısızlıktan utanmak değil ders çıkartmak gerekir. Türkiye ile Silikon Vadisi arasındaki en büyük fark, toplumun başarısızlığa verdiği tepkidir. Türkiye’de kötü deneyimden utanç duyulur, Silikon Vadisi’nde ise başarısızlıktan alınan ders ön plandadır. İkisi de makuldür ancak Silikon Vadisi yaklaşımı girişimcileri yüreklendirir.”

Mezunlardan yaza merhaba

Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın SEVconnect çatısı altında gerçekleştirdiği etkinliklerden olan 'Mezun Buluşması' bu yıl, Yaza Merhaba adıyla 24 Mayıs 2017 akşamı gerçekleştirildi. SEV Okulları mezun dernekleri ile birlikte yapılan etkinlikte, mezunlar hem kendi okulları hem de kardeş okul mezunları ile keyifli saatler geçirdiler. Koç Korusu Bağlarbaşı Tesisi'nde yapılan etkinlikte, TAC'li mezun grubu Echo'nun verdiği konser geceye renk kattı. 31 Mayıs 2016 Mezun Buluşması'nda olduğu gibi organizasyonun gerçekleşmesine katkıda bulunan Nazlı Nalbantoğlu (ÜAL'84) ve Colors ekibine teşekkür ediyoruz. İşte Mezun Buluşması-Yaza Merhaba'dan renkli kareler...

NAZLI SOMER NALBANTOĞLU UAA'84

UAA Mezunlar Derneği'nde yeni bir dönem...

Üsküdar Amerikan Lisesi'nden Yetişenler Derneği'nin yeni yönetimi Nazlı Nalbantoğlu başkanlığında çalışmalara başladı. Nalbantoğlu, yeni dönemi ve planlarını *Buluşma*'ya anlattı.

Nazlı hanım kendinizden bahsederek başlayalım mı? Üsküdar Amerikan'la tanışmanız nasıl oldu?

Neler hatırlıyorsunuz?

Benim Üsküdar Amerikan'la hikayem, ablam Rengin Somer'in (UAA'76) burada okuduğu yıllarda başladı. May Day'lere misafir olarak gelip, ablamın yıllıklarını karıştırıp, 'ben de bir gün bu okulda okuyabilecek miyim?' diye hayal kurup, babamın özel emekleriyle imtihana hazırlanıp, hayali gerçek ettik.

Sınıf arkadaşlarımla genelinden 1.5 yaş küçük olmak, öğretmenlerimizin de bana daha hoşgörülü yaklaşımını sağladı sanırım... Hareketli, okulun keyfini tamamıyla çıkartan bir öğrenci oldum... Bahçenin, salıncakların, kantinin, kütüphanenin, Art House ve Round House'un keyfini çıkarttım... Badmington oynadım, bahçedeki kedileri sevdim, müzik kolunda aktif çalıştım, ortaokul yıllarında müzikallerde oynadım. O zamanlar okulda erkek öğrenci olmadığından erkek rollerini de biz oynardık, ben de Orta 3'te bir kez erkek rolünde başrol oynamıştım, o dönemden beni Oliver Twist olarak hatırlayan çoktur!

Üsküdar'dan sonra neler yaptınız? Eğitim ve kariyerinizden bahsederseniz?

Boğaziçi Üniversitesi'ne girdim, Mü-

Yeni dönem Yönetim Kurulu çalışırken... Soldan sırasıyla; Neva Hatiboğlu Yalman, Dobrinka Cidrof, Zeynep Apaydın Kurmuş, Evren Kırkoğlu, Dan Hananel, Özlem Aydıntaşbaş Cinemre, Nazlı Somer Nalbantoğlu.

tercim Tercümanlık'ta iki sene tamamladıktan sonra, hep çok istediğim Turizm ve Otel Yöneticiliğine geçtim. Lise sona kursa giderken tanıştığım eşimle üniversite sırasında evlendiğimiz için, 19 yaşından itibaren de full-time çalıştım. Hizmet sektöründe başladığım iş hayatımda, pazarlama konusunda uzmanlaştım. 25 sene kurumsal çalıştım, dünyanın özel markaları için çalıştım, Türkiye'de büyüme dönemlerinde pazarlama ve iletişim yöneticiliği yaptım. Kurumsal hayatta son işim, Turkcell'de tüm reklam, medya ve organizasyon sorumluluğunu üstlendiğim Pazarlama İletişimi Direktörlüğü oldu. 2010 da girişimci oldum. Büyük markalara deneyimsel pazarlama danışmanlığı yapan ve pazarlama etkinlikleri düzenleyen ajansım Colors'ı kurdum, halen de kendi ajansımın kreatif direktörlüğünü yürütüyorum.

Oğlum Levent, 2005'te Üsküdar Amerikan'ı kazandı. Onunla birlikte tekrar okulumuzda zaman geçirmeye başladım. Okulu çok özlediğimi fark ettim. İnsan hayatın ilk koşturmacaları bitip, yaşı bir noktaya geldiğinde, kendisi ve en yakın ailesi dışında bazı sevdiğimiz konularda da faydalı olmak, fark yaratmaya katkıda bulunmak istiyor.

Tüm Üsküdar Amerikan Lisesi mezunlarını, birbiriyle daha yakın, hayat boyu birbirine destek olacak şekilde bir arada tutma fikri beni çok heyecanlandırıyor. Dolayısıyla bir sınıf büyüğüm, SEV Yönetim Kurulu Üyesi, Visa, Güneydoğu Avrupa Bölgesi Genel Müdürü Berna Ülman başta olmak üzere, yakın çevremdeki benden büyük ve küçük Üsküdar Amerikanlı'ların teşvikiyle bu dönem derneğin başkanlığını üstlenmeyi istedim. Hepsini yoğun

çalışma hayatının içinde olan ama benimle aynı heyecanı paylaşan çok değerli arkadaşlarım da bu dönem yönetimin içinde yer almayı, gönüllü olarak saatlerini ayırmayı, birlikte çalışmayı kabul ettiler. Genel Kurulumuzda oy birliği ile seçildik.

Yeni Yönetim Kurulu'nda kimler var ve neler yapmayı planlıyorsunuz?

Derneğin yönetim ve denetim kurulları toplam 18 kişi; 12'si yönetimde 6'sı ise denetimde yer alıyor. En büyüğümüz 1983 mezunu, en küçüğümüz ise 2010. İçimizde ilk kez 7 erkek mezunumuz var, yaş ortalamamız 40...

Önceliklerimizden bir tanesi iletişim kanallarını arttırarak, herkesin daha çok birbirinden haberdar olmasını sağlamak olacak. Hepimiz bir yerlerde çok başarılı bir şeyler yapıyoruz ama çoğu zaman kendi senemiz dışında Üsküdar Amerikan mezunlarının nerede ne yaptığını çok da bilmiyoruz. Birbirimizi daha iyi tanısak, nerde kim var bilsek, belki ihtiyacımız olan konularda daha hızlı birbirimize yardım edebiliriz, daha çok etkileşim halinde olabiliriz.

İş hayatı ile ilgili yapılacak çok şey var. Yeni mezunlar iş hayatına atılırken destek olmak istiyoruz. Mentorluk projesi, staj imkanları... Bunun yanı sıra, ticari alışverişlerimizde birbirimizle iş yapmaya öncelik vermek...

YÖNETİM KURULU 2017-2019

- Nazlı Somer Nalbantoğlu, Başkan UAA'84
- Dobrinka Cidrof, Başkan Yardımcısı UAA'83
- Evren Kırkoğlu, Sayman UAA'99
- Gökçe Zeynep Apaydın Kurmuş, Sekreter UAA'88
- Cem Onat Yılmaz UAA'05
- Neva Hatiboğlu Yalman UAA'87
- Selim Tansuğ UAA'00
- Ayça Aytac UAA'88
- Deniz Taktak UAA'10
- Eda Önsel Yıldırım UAA'02
- Mehmet Yenigün UAA'03
- Nazlı Eğinoğlu UAA'98

DENETİM KURULU

- Özlem Cinemre, Başkan UAA'84
- Dilek Tunalı UAA'83
- Eren Kuşun UAA'00
- Dan Hananel UAA'97
- Demet Çaldağ UAA'88
- Pelin Bengü UAA'92

Hep birlikte destek verebileceğimiz toplum projelerine girmek ve bunların sonuçlarından birlikte gururlanmak...

Her şeyin ötesinde telefonu çevirip, 'ben Üsküdar Amerikan şu sene mezunuyum' diye aradığınız başka bir dönüş alacak yakınlığı ve iletişimi sağlayabilmek istiyoruz. Kız okulu ve karışık okul dönemlerini de birbiri ile daha da kaynaştırmak istiyoruz...

Okula dönük projeler de var mı?

Bütün bunların yanında, bu ülkenin en seçkin, en özel okullarından birinde okumuş ve bunun bize kattıklarını yaşamamızda değerlendiren biz mezunların, okulumuza ve bu okulda okumak isteyen, ama imkanı olmayan gençlere katabileceği çok şey olduğuna inanıyor-

ruz. Geçen sene itibarıyla başlayan "Bir İz de Sen Bırak" kampanyası ile okulumuzda şu an dört mezun sınıfımız (1967, 1983, 1993 ve 1997) dört öğrencimizi beş yıllık öğrenim hayatı boyunca burslu olarak okutacak...

Yeni başlayan isimlendirme kampanyası ile artık okulumuzda Auditorium'un koltukları, bahçemizdeki ağaçlar ve banklar isimlendiriliyor. Hatta ilk Auditorium koltuğunu Mezunlar Derneği olarak biz aldık ve buraya 2017 Mezunlarımızdan 'Golden Girl-Nice Kitapçı' ve 'Golden Boy-Artun Dalyan' isimlerini yazdırdık. Bu yaratılan kazanımlar yine okulun burs fonlarına aktarılıyor... Dolayısıyla önümüzdeki dönemde, okulumuz için de mezunlar olarak el ele verip çalışmayı hedefliyoruz.

İlk iki ayda iki değişik mezun buluşması gerçekleşti. SEV ile birlikte düzenlenen SEVconnect etkinliği ve 2017 UAA Reunion... Reunion yüksek katılımı ve yüksek enerjili geçti. Yaz aylarında, SEV ile birlikte mezun datalarımızın iletişim ve kariyer bilgileri güncellenmesi çalışmasına start veriyoruz. Yakın zamanda mezunlarımızın telefonları çalmaya başlayacak. Mezunlara ait bilgilerin güncel olması, çalışmalarımızı yaparken bizim için çok değerli olacak. Sonbahar itibarıyla tüm projeler arka arkaya gelecek... Yapacak çok işimiz var!

UAA Reunion 2017

Yeni dönem Yönetim Kurulu ilk kez, yeni görevlerinde Auditorium sahnesinde.

Türkiye’de 30 yılın ardından

1982 yılında İzmir Amerikan’a dört yıl için gelen Elizabeth ve Kenneth Frank, tam 30 yıl Türkiye’de öğretmen ve kütüphaneci olarak hizmet verdiler. Amerikan Bord’un bu topraklardaki 200 yıllık tarihinde, onlara farklı bir görev de düştü. Mevcut kurumlarının tüm haklarını SEV’e devrederek resmen kapanan Amerikan Bord’un Türkiye ofisinin son iki yöneticisi oldular.

2012’de ayrıldıkları Türkiye’ye, SEV’in davetiyle 5 yıl sonra ziyarete geldiler. Tüm kurumları dolaşarak hasret giderdiler. Vakıf binasında bir araya geldiğimiz Betty ve Kenneth Frank’e; geçmiş, bugün neler yaptıklarını ve Türkiye’den uzakta geçen 5 yılın ardından duygularını soruyoruz.

İstiyorsanız geçmişten başlayalım. Türkiye’ye gelişiniz nasıl oldu, neler yaptınız?

Kenneth Frank: Türkiye’de ilk görevimiz 1982 yılında başladı. İzmir’e geldiğimizde İzmir Amerikan Koleji bir kız okuluydu. Ben matematik öğretmeni, eşim Betty kütüphaneci olarak geldik. İlk iş sözleşmemiz dört seneydi. Maaşımızı Amerikan Bord Heyeti’nden (ABH) aldığımız için okula bir masrafımız olmuyordu. İzmir’in nasıl bir yer olduğunu ve ailemizi kurup çocuklarımızı büyütmek için uygun bir yer olup olmadığını düşünüyorduk. Betty, bu konuda sen bir şey söylemek ister misin?

Elizabeth Frank: Tabii. O zaman çocuğumuz yoktu. Çok fazla zamanımızın kalmadığını düşünerek, artık ailemizi genişletelim diye düşünüyorduk. İzmir’i çok sevdik ve çocuklarımız doğdular. O günler hayatımızın son derece değerli bir parçasıdır; çünkü aynı zamanda bazı öğretmen arkadaşlarımız da çocuklarını dünyaya getirmişlerdi ve hep beraber çocukla-

rimızı büyötmekten büyük zevk aldık. Çok güzel bir tecrübeydi. Çocuklarımızın ikisi de İzmir’de büyüdü ve kendileri İzmirli olarak sayıyorlar. İkisi de İzmir Amerikan Koleji’nden mezun oldu. O zaman SEV İlkokulu yoktu. İzmir’de özel bir ilkokulda okudular, sonra ortaokul ve liseye ACI’da devam ettiler. ACI mezunu olmaktan gurur duyuyorlar. Sonra üniversite için Amerika’ya gittiler ve orada özellikle fen ve matematik alanlarında Türkiye’de gördükleri eğitim çok faydalı oldu. Hâlâ Türkiye’deki sınıf arkadaşlarıyla sosyal medya üzerinden haberleşiyorlar.

Sadece 4 sene mi kaldınız İzmir’de, yoksa 4 sene diyerek geldiniz ve uzun yıllar mı kaldınız?

K: İlk kontratımız 4 seneydi. Ondan sonra Amerika’ya dönmeliydik ve tekrar karar verilmesi lazımdı. Yani, ‘Biz İzmir’de devam etmek istiyor muyuz? Okul da bizi tekrar istiyor mu? Amerikan Bord, ne karar verecek?’ Herkes ‘Evet’ dedi, bir 4 yıllık kontrat daha yaptık ve İzmir’e yine döndük. Bu şekilde art arda kontratlarımız yenilendi ve yıllar geçti.

E: O şekilde 22 sene geçti.

ACI’da kimlerle çalıştınız?

K: İzmir’e ilk geldiğimizde Mr. Hill, ACI’nın müdürüydü. Bugün ACI kampüsünde bulunan Hill Science Building onun ismidir. Gayet enteresan bir adamdı. Yemek ve aşçılığı çok seviyordu. Uzun yıllardan beri bir kız okulu

olduğu için öğretmenlerin çoğu kadındı. Yalnız 4 veya 5 erkek öğretmen vardı. Yemeği çok seven Mr. Hill “Men’s Club” olarak adlandırdığı biz erkekleri, haftada bir ya da iki kez meyhaneye götürürdü.

E: Mr. Hill gerçekten iyi bir aşçıydı. Eşi Mrs. Hill hepimizi çok severdi.

K: Maalesef, Hill’ler hastalık yüzünden Türkiye’den ayrılıp Amerika’ya döndüler. Ondan sonra birçok yabancı müdür geldi ve birlikte uyum içinde çalıştık.

Müdürlük dahil birçok farklı görevler yaptınız, değil mi?

K: Evet, ben müdürlük de yaptım. Esasen matematik öğretmeniydim, ama 1990’lı ve 2000’li yıllarda, yabancı müdür bulmakta zorluk çekildiği zaman, bana, ‘Lütfen, uygun birisini bulana kadar bir sene olarak geçici yabancı müdür ol’ dediler. Kabul ettim. Belki üç defa bu olayı yaşadım.

Bord’un Türkiye’deki son dönemine yakından tanıklık ettiniz. Hatta Bord’un Türkiye’deki son iki yöneticisiydiniz. Bugün baktığınızda, SEV’in kurulması ve geldiği noktayı nasıl değerlendirirsiniz?

K: Para gücü olmadığı ve yeterli sayıda öğretmen bulamadığı için ABH, 1967 yılında, Kayseri’de Talas Amerikan Okulu’nu kapatıp, toprağını ve mülkünü devlete devretti. Bunu görünce, Talas ve diğer Amerikan Bord Heyeti okulları mezunları gerçekten üzüldü-

ler. Kalan ABH okullarının da bunun gibi olayı tekrar yaşamaması amacıyla; ABH yöneticileriyle bazı vizyon sahibi mezunlar, bir vakıf kurdular. Böylece ABH okullarının tapularının ve yasal haklarının kuracakları Vakıf'a geçmesini istiyorlardı. Bunda da başarılı oldular. Vakfın kuruluş yılı 1968 idi, Talas Ortaokulu'nun kapanmasından tam bir sene sonra. Vakfın kuruluşu son derece önemli ve yerinde oldu. ABH okulları, özel okul oldular ve devlete devir veya başka sıkıntıları aşmayı başardılar.

E: Aslında okulları mezunlar devir aldılar...

K: Vakfın kuruluşundan sonra, okul arazi ve arsalarının tapularının, Vakıf adına kayıt edilmeleri ilk adımdı. Tapuların Osmanlı İmparatorluğu döneminde kalması yüzünden, bu süreç çok zor oldu. Hatta anladığım kadarıyla, bazı durumlarda, tapu sahibinin kesinlikle kim olduğu dahi tam bilinemiyordu.

E: O zamanlar Mr. Wittler (Melvin) bu işin en büyük takipçisi oldu.

K: Mr. Wittler, ABH Genel Sekre-

riydi. 30 veya 40 senelik büyük bir mücadeleden sonra, hemen hemen tüm tapular Vakfa transfer edilebildi. Devlet makamları hep, 'Amerikan Bord kimdir?' veya 'Bu kişi kimdir?' gibi sorular soruyordu. Ama sonunda bu süreç başarıyla sona erdi. Aynı zamanda, ABH ve ilgili mezunlar, Vakfın kâr amacı gütmeyen statüsünü kazanmaya çalıştılar. Bu da zordu. 1990 yılında bu statü de kazanıldı.

E: Evet, SEV kâr amacı gütmeyen bir vakıf oldu. Çok önemli ki SEV'e verilen bağışlar artık vergiden muaf hale geldi.

K: Bundan sonra ABH okullarının yönetiminin de resmen Vakıf'a devredilmesi gerekiyordu. Bu adım, 1990'lı yıllarda gerçekleştirildi. Okullar, Hastane ve Redhouse Yayınevi'nin yönetimi SEV'e geçti. Bu amaç için Vakıf, yıllar önce kendi Yönetim Kurulu'nu kurmuştu. Yıllar geçtikçe ABH personeli sayısı gerçekten azaldı ki okullara, yayınevine ve hastaneye yetişemiyorlardı.

E: Bu süreç sadece Türkiye'de olmadı. ABH'in çalıştığı bütün ülkelerde aynı olaylar yaşandı. Son adım, okul ruhsatlarının, yani devlet tarafından verilen resmi iznin SEV'e devredilmesi idi. Bu iş için 2004 yılında ABH Genel Sekreteri olarak İstanbul'a geldik ve bu süreci bizim birlikte yürüttük. Ruhsatların devredilmesi çok hassas bir adımdı ve onun üzerinde bir kaç sene uğraştık.

Böylece siz ruhsatları devrederek Türkiye'deki son resmi Bord yöneticileri oldunuz?

E: Evet. Diğer ülkelere nazaran bu transfer işi çok daha uzun sürdü; çünkü ülkelerin çoğunda ABH, kendi okullarını ve hastanelerini çeşitli kilselere devrediyordu fakat Türkiye'de dünyadan farklı bir durum oldu. Laik ve özel bir vakfa vermeyi kabul ettiler.

K: Böylece 2010 veya 2011 yılında, Bakanlar Kurulu'nun kararıyla okul ruhsatlarını da SEV'e devrettik. Gerçekten önemli bir adımdı. Bu prose-

dürü, Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Erhan Dumanlı ile yaptık. Bu sürecin sona ermesinden mutlu olduk. Ondan sonra ABH ofisini resmen kapattık. Ofisinin kütüphanesini ve arşivini Türkiye’de bir araştırma enstitüsüne devrettik. Yani bu araştırma kaynakları Türkiye’de kalsın diye düşündük. Biz de emekli olup, 2012 yılında Amerika’ya döndük.

Peki ne hissettiniz? İki yüz yıla yakın bir tarih var Türkiye’de.

E: Doğal olarak bu transfer işinden mutlu olduk ama diğer yandan üzüldük. Çünkü ABH çekildiğinde, Amerikalılar ve Türkler arasında kişisel ilişkilerin azaldığını düşünüyorum.

Beş yıl sonra SEV’in davetiyle Türkiye’ye geldiniz ve kurumları ziyaret ettiniz. Okullardaki yüz yılları aşan o ruh ve gelenek devam ediyor mu?

E: Evet, öyle düşünüyoruz.

K: Mezunlar o ruha sahip oluyor, onu anlıyor ve onu yaşatmak için gerekli her şeyi yaptıklarını düşünüyoruz. İstanbul, Tarsus ve İzmir’in her yerinde yeni okulları görüyoruz. Ancak şu hep akılda tutulmalı, yeni okul binasını inşa etmek, bir okul yapmak demek değildir. Okulun içerisinde özel

bir kültür ve bir ruh vardır. İnsanlar, okulu okul yapar. Mesela, çok güzel bir villa, insanları çok güzel bir aile yapmaz. Aile, insan ilişkilerinden ve birbirine sevgiden oluşur. Bu aile olma duygusu, herhangi bir yerde, binada, evde olabilir. Evin lüks olup olmadığı önemli değildir. Mezunların birçoğu anlıyor ki, sağlam bir okul kültürü, içindeki insan ilişkilerine ve birbirlerine ilgisine bağlıdır. Mezunlar ve Vakıf’ın, bu ruhu devam ettirmek istediğini gördük. Eski Amerikan Bord personeli olarak biz, bu ruhun hâlâ mevcut ve yaşıyor olmasını görmekten gurur duyuyoruz.

E: Evet, okullarda bu ruhu buluyoruz. Devam ettiğini mutlulukla görüyoruz.

Amerika’da günleriniz nasıl geçiyor?

E: Emekli olduktan sonra Kaliforniya’da bulunan ‘Pilgrim Place’ isimli bir emekli topluluğuna katıldık. Türkiye’de bizim gibi çalışmış olan bazı eski Amerikan Bord personeli de var orada. Mesela Alison Stendahl, Nancy Wittler ve Douglas Wallace. Topluluğumuzda aşağı yukarı 320-340 üye var. Çok aktif bir grubuz. Üyelerimizin çoğu hayat boyunca aktif kişilerdi. Dünyada barış, adalet ve çevreyi kurtarmak gibi büyük politika konuları ile ilgileniyorlar.

Onun için bu kişilerle beraber yaşamak gayet enteresan. Kiralık bir evimiz var. Her gün topluluk olarak öğle yemeğini hep beraber yiyoruz ve bu şekilde herkesle tanışıyoruz; çünkü her gün masada farklı üyelerle oturuyoruz. Toplulukta çok işimiz var. Bazı üyelerimiz o kadar uzun yaşıyor ki paraları bitmiş olabiliyor. Bu yüzden onların aramızda kalmaları için para toplama-ya çalışıyoruz. Çeşitli işler yapıyoruz. Kütüphanemizde gönüllü çalışıyorum. Ken, dokuma yapıyor. Geometri öğretmeni olması ve tasarım yeteneğinin iyi olması sayesinde güzel kumaş dokuyor. Amerika, hurda ve ev eşyası ile dopdoludur. Komşularımız öldüğü zaman veya başka bir nedenden dolayı kullanılmış eşyaları toplayıp, temizliyoruz ve bit pazarı gibi bir yerde tekrar satıyoruz. Yılda bir defa bayağı büyük bir festival hazırlıyoruz. Festivalde, ihtiyacı olan üyelerimiz için yine para topluyoruz.

K: Ve ben hâlâ matematik dersleri veriyorum. Bölgemizde üniversite eğitimi görmemiş olan yoksul ve göçmen aileler var. Anne babalarının isteğine göre onların çocuklarına gönüllü olarak özel ders veriyorum, ki bir gün üniversitede okusunlar.

Son olarak neler söylemek istersiniz?

K: Beş sene önce emekli olduk ve ilk defa şimdi Türkiye’ye dönüp ziyaret ediyoruz. Tekrar burada olmak ne kadar hoş. Bizi davet ettiği için Vakıf’a çok minnettarız. Bildiğiniz gibi Tarsus’ta yeni kampüse ‘Talas’ ismi verilmesi törenine katıldık. Törene katılmak, her yerde tanıdığımız kişilerle tekrar görüşmek ve çalıştığımız yerleri görmekten çok memnun kaldık. Bu çok nostaljik.

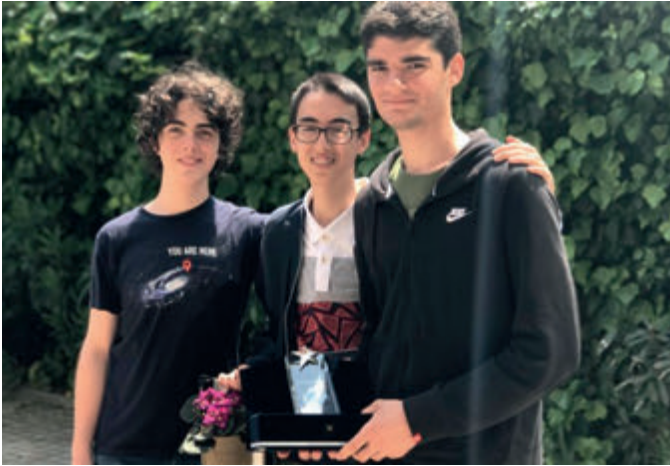
E: Mesela ben kütüphaneciyim. Onun için bütün okul kütüphanelerine uğramaktan hoşlandım. Önceden beraber çalıştığım kütüphaneci arkadaşlarla görüşmek çok güzeldi...

kampüs

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ

Araştırma projeleri yarışması

Öğrencileri araştırmaya teşvik etmek ve bilimsel gelişmelerine katkı sağlamak amacıyla TÜBİTAK Bilim İnsanı Destekleme Daire Başkanlığı (BİDEB) tarafından düzenlenen "48. Ortaöğretim Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması"na, bu yıl 19 bin öğrenci toplam 7 bin 401 proje ile başvurdu. 12 merkezde düzenlenen bölge yarışmalarında birinci olan 202 proje, Ankara'daki finallere adını yazdırdı. Okulumuz 11. sınıf öğrencileri Adrian Keleşoğlu ve Ege Güngör Önal, Betül Karagöz danışmanlığında hazırladıkları "Sistin ve Kalsiyum Okzalot Böbrek Taşı Örneklerinin Dielektrik Sabitlerinin Mikrodalga Analizi Yöntemiyle Bulunması" isimli Fizik projesi ile İstanbul Asya Bölge Birincisi olarak, Ankara finallerine katılmaya hak kazandılar.

Maker'da üst üste iki yıl birincilik

Maker Kulübü öğrencileri, şehirlerde ev içi tarımı teşvik etmek amacıyla tasarladıkları 'Vertipot' ile Liselerarası 3D Yarışması'nda geçen yıl olduğu gibi yine birinci oldular. Üç boyutlu yazıcı ile tasarladıkları 'Vertipot' yani akıllı sakı sistemi, bitkilerin gerektiği kadar sulanmasını ve çöplerden gübre üretmesini sağlıyor. Darüşşafaka Eğitim Kurumları tarafından düzenlenen yarışmada, ödül olarak kazandıkları 3D printeri da bir devlet okuluna bağışlayacaklar. ÜAL Maker Kulübü öğrencileri Egemen Ertem, Kaya Alptürer ve Ege Özgül'ün tasarladığı akıllı sakı sistemi; permakültür (sürdürülebilir tarım) perspektifi ile şehirlerde ev içi tarımı teşvik etmeyi hedefliyor. Kendine özgü sulama sistemi ile bitkilerin gerektiği kadar sulanmasını sağlıyor ve çöplerden gübre üretmek üzere doğa ile dost bir yaklaşım geliştiriyor. ÜAL öğrencilerinin geliştirdikleri mobil uygulama ise bitkinin ihtiyacı olan doğru atık gübre kombinasyonu için kullanıcılara yol gösteriyor.

ÜAL hatıra ormanı

Mezunlar Derneği ve Öğrenci Birliği'nin katkılarıyla Bilecik'te oluşturulan Üsküdar Amerikan Lisesi Hatıra Ormanı'na, öğrencilerimiz bu sene ikinci kez giderek ceviz ve çam ağaçları diktiler.

Dansçıların başarısı

Roma'da gerçekleştirilen Uluslararası Halk Oyunları ve Dans Festivaline katılan Dans Kulübü öğrencilerimiz, Junior hip-hop dalında birincilik ödülüyle döndüler.

Müzikal Kulübü'nden "Sefiller"

Müzikal Kulübü öğrencileri, bir klasik olan "Sefiller" müzikalini önce Kozzy'de sahnelediler. Dolu bir salon karşısında sahneye çıkan öğrencilerimiz, başarılı performansları ile ayakta alkışlandılar.

Genç AKUT

AKUT kulübü, bir yıl boyunca Genç AKUT olmak için eğitim aldı. Kulüp saatinde ise eğitimlerini tamamlayarak sertifikalarını almaya hak kazandılar.

Huntington'ın yeni yüzü

2017 Okul Aile Birliği, okula kalıcı bir değer kazandırarak, idari bina Huntington'ın girişini baştan tasarladı. Atatürk Köşesi, okulumuzun tarihçesi ve ÜAL sembollerinden olan mor salımlar ile yeniden tasarlanan girişin açılışı mayıs ayında gerçekleşti.

96. May Day

Bir ÜAL geleneği olan May Day, 96. kez kutlandı. 'May-Boy' ve 'May-Girl'lerin, 'MayPole' dansı sonrasında konuklar da okula geldi. Yaklaşık 2 bin katılımcı ile gerçekleşen etkinlikte UAA Jazz Band, Son Feci Bisiklet ve MFÖ sahne aldı. Şimdiye kadar yapılan May Day'ler arasında en çok katılım alanlardan biri olan etkinlikten herkes çok keyif aldı.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ

Murathan Mungan: “Yazarlık mimarlıktır”

ACI Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü’nün her yıl geleneksel olarak düzenlediği Ekin-Yazın Etkinliklerinin bu seneki konuğu ünlü şair ve yazar Murathan Mungan oldu. Öğrencilerle, daha sonra veli ve mezunlarla iki ayrı edebiyat sohbeti yapan konuk yazar, merak edilen soruları yanıtladı. Bir yazar olmanın aynı zamanda mimar olmak anlamına geldiğini söyleyen Murathan Mungan, “Kelimelerle inşa etmek... Edebiyatın gücü budur. Yazar, mimariyi, kelimelerle öyle bir inşa edecek ki Eyfel Kulesi’ni hiç görmeyen birinin bile gözünün önüne getirecek” dedi.

Felsefe ‘Garaj’ı

İzmir Amerikan Koleji ve Felsefeciler Derneği İzmir Şubesi işbirliğinde, bu sene dördüncüsü yapılan Düşün-Yaz Felsefi Deneme Yazma Yarışması’nın finali, Özel İzmir Amerikan Koleji’nin ACI Garage İnovasyon Merkezi’nde yapıldı. Final için Kırşehir, Tekirdağ, Zonguldak, Trabzon, Konya, Kocaeli, Ankara ve İstanbul’dan İzmir’e gelen öğrenciler, verilen üç konudan birini seçerek, büyük bir gayretle üç saat boyunca yazılarını yazdılar.

Müzik yarışması

Barcelona’nın Lloret de Mar kasabasında Litvanya, Estonya, Şili, Hırvatistan, Türkiye, Rusya, Bosna Hersek, Macaristan, İspanya ve İsrail gibi 15 farklı ülkeden toplam 33 okulun katılımı ile gerçekleşen “Sea Sun

International Art Festival & Contest” müzik yarışmasında ACI, Türkiye’yi başarıyla temsil etti ve üçüncülük ödülü ile döndü.

Erasmus ile biyoçeşitlilik

Avrupa Birliği Erasmus Plus Projesi kapsamında İtalya’nın Bari şehrine giden ACI öğrencileri, öğretmenleri H. Sefa Akseki ve Müjde Kartov

Harvard’a yüzde yüz burs

ACI öğrencisi Nil Çakırca (*18), dünyanın en saygın üniversitelerinden Harvard’a yüzde 100 burslu olarak kabul edildi. Başvuru saatinin bitmesine yarım saat kala annesinin önerisiyle başvuru kompozisyonunu değiştirip yeni baştan yazan Çakırca, “Arkadaşlarıma ve aileme bakışımı, anılarımı anlattım. Ne olursam olayım tekrar Türkiye’ye dönüp ülkeme hizmet edeceğimi söyledim. Yani başvuru kompozisyonumda tamamen kendim oldum. İleride ne iş yaparsam yapayım, bir gün ülkeme dönüp elde ettiğim fırsatları benim gibi olan diğer çocukların da yakalayabilmesi ve hak ettikleri eğitimi alabilmeleri için girişimlerde bulunmak istediğimden bahsettim” diyor. ACI’da yatılı okuyan ve aynı zamanda IB (Uluslararası Bakalorya) öğrencisi olan Nil Çakırca, Harvard’a kabulünü etkileyen önemli bir etkenin de yurt dışı danışmanı ve öğretmenlerinin yazdığı referans mektupları olduğunu belirtti.

liderliğinde okulu ve Türkiye’yi başarıyla temsil ettiler. Fransa, İspanya ve İtalya’dan gelen öğrencilerle birlikte Biyolojik Çeşitlilikle ilgili saha ve laboratuvar çalışmaları yapan öğrenciler; bir yandan bilimsel bir çalışma disiplini örneği yaşarken diğer yandan da farklı kültürlerle tanışma ve arkadaş olma şansı yakaladılar.

Görünmeyen kahramanlar

ACI, yıllardan beri devam eden Destek Personel Teşekkür Yemeği (Workers’ Dinner) geleneğine bu sene de devam etti. Kesin olarak ne zaman başladığı bilinmemekle beraber, 1878 yılında kurulan okulun ilk yıllarından beri devam ettiği düşünülen Destek Personel Teşekkür Yemeği, ACI Ailesi için en önemli etkinliklerden biridir.

186 Yıldır Dünyada Sigortanın Kolay Hali.

Öyküsü 186 yıl önce İtalya'da başlayan Generali, 60'tan fazla ülkede 55 milyon insanı sigortanın kolay haliyle tanıştırdı. Yenilikçi ürün ve hizmetleriyle ilklere imza atan Generali, Türkiye'de de sigortacılığın geleceğini şekillendirmeye devam ediyor.

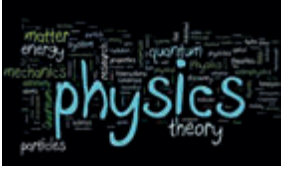
generali.com.tr | 0850 555 55 55 | 600 Acente

Sigortanın kolay hali

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

4. Mersin Fizik Olimpiyatı başarıları

4. Mersin Fizik Olimpiyatı'na Fizik Öğretmeni Funda Karaosmanoğlu eşliğinde katılan 12. sınıf öğrencilerinden Denizcan Bolat ve Hatem Şahin, TAC'yi başarıyla temsil etti. Denizcan Bolat birincilik alarak okulunu onurlandırdı. Bu başarısı olimpiyat kurulunca bir cumhuriyet altını ile ödüllendirildi. Lise öğrencilerini temel bilimlerde çalışma yapmaya özendirerek, fiziğe olan ilgilerini arttırmak ve fizik alanında yetenekli olan öğrencileri ortaya çıkarmak amacıyla düzenlenen 4. Mersin Fizik Olimpiyatı, TÜBİTAK tarafından düzenlenen 1. Aşama Ulusal Fizik Olimpiyatları niteliğinde.

TÜBİTAK - Genç Mühendisler Tasarım Yarışması

4 Mayıs'ta, TÜBİTAK bünyesinde Mersin Eyüp Aygar Fen Lisesi'nde I. Genç Mühendisler Tasarım Yarışması düzenlendi. Yarışmaya, 10. sınıf öğrencisi Ber Naci Güllalp ve Murat Sun, Fizik öğretmeni Funda Karaosmanoğlu'nun danışmanlığında, bireysel olarak yaptıkları iki farklı projeye katıldılar. Fen (Fizik), Teknoloji, Matematik ve Mühendislik (STEM) odaklı yarışmada TAC öğrencisi Murat Sun üçüncü oldu.

TAC, SAC Fen Fuarı'nda

SEV Amerikan Okulları arasında düzenlenen ve iki yılda bir gerçekleşen geleneksel "Fen Fuarı"na, bu yıl 5-6 Mayıs tarihlerinde, SEV Amerikan Koleji ev sahipliği yaptı. Tarsus Amerikan Koleji, fuara Fizik, Kimya, Biyoloji ve Teknoloji alanlarında toplam 9 projeye katıldı. Dört kardeş okulun öğrencilerinin katıldığı ve iki gün süren fuarda, özenle hazırlanmış projeler arasından TAC, 4 farklı kategoride toplam 7 ödül almaya hak kazandı. Fuara katılanlar ve aldıkları ödüller: **En İyi Sunum Ödülü** (Biyoloji): Nisa Serin / Metan Gazının

Dünya Üzerindeki Etkileri. **Jüri Özel Ödülü** (Fizik): Bera Micozkadıoğlu / Tünel ve Köprü Geçişlerinde Ağır Yük Araçlarının Çarpmalarını Engelleyecek Uzaktan Algılama Sistemi. (Teknoloji): Ege Yüceel / Kurtarıcı El. (Biyoloji): Z. İdil Güdemez / Bebeklik Dönemi Hafıza Kaybı. **En Orijinal Fikir Ödülü** (Teknoloji): Kıyam Yiğit Akbulak ve Evrim Uygur Göl / Mangala Oynayan Robot. (Biyoloji): Z. İdil Güdemez / Bebeklik Dönemi Hafıza Kaybı. **En Yaratıcı Proje Ödülü** (Biyoloji): Z. İdil Güdemez / Bebeklik Dönemi Hafıza Kaybı.

TAC, Sosyal Bilimler Fuarı'nda

SEV Liseleri arasında geleneksel olarak iki yılda bir düzenlenen Sosyal Bilimler Fuarı, bu yıl 5-6 Mayıs tarihlerinde SEV Amerikan Koleji'nde gerçekleştirildi. Birbirinden değerli projeler arasında büyük ilgi ve beğeni gören TAC öğrencilerinin hazırladığı 4 proje, toplam 6 ödül almaya hak kazandı. Coğrafya alanında Cevahir Bozkurt ve Başak Özcan'ın hazırladığı "Küresel İklim Değişikliğinin Zincir Vurduğu Kuşlar" projesi ile En Yaratıcı Proje ve En İyi Panosu Olan Proje ödüllerini, Psikoloji Alanında Fem Yüksel ve Başak Günüşen tarafından hazırlanan "Kendimize mi Takıntımız Var Yoksa Sosyal Medyaya mı?" projesi

ile Panosu En İyi Olan Proje ödülünü, Sosyoloji Alanında Belit Karalı ve Cansu Naz Antmen'in birlikte hazırladıkları "Kapitalizm" projesi ile Panosu En İyi Olan Proje ödülünü, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi alanında da Abdullah Kılınç'ın "Mevlana" projesi ile En Yaratıcı Proje ve En İyi Panosu Olan Proje ödülünü aldılar.

Visa Platinum ayrıcalıkları
Sabiha Gökçen'de.

Visa, olmak istediğin her yerde.

Visa Platinum kartınız ile Sabiha Gökçen Havalimanı ISG Lounge'a %50 indirimle iç hatlar terminalinde 25 TL, dış hatlar terminalinde ise 30 TL ödeyerek giriş yapın.

Visa Platinum ile seyahatlerinize daha keyifli başlayın.

VISA olmak istediğin
her yerde

SEV AMERİKAN KOLEJİ

Tayland kardeşlik ve dayanışma köprüsü

Toplumsal duyarlılığı olan bireyler kazandırmak amacıyla sosyal sorumluluk projelerine destek veren SAC öğrencileri, bu kez Tayland ile kardeşlik ve dayanışma köprüsü kurdular. SAC öğrencileri, 31 Mart-7 Nisan tarihleri arasında öğretmenleri Teri Benkarmona ve Servet Yaprak rehberliğinde, Tayland Udon Thai bölgesinde kalarak sosyal sorumluluk projelerini gerçekleştirdiler. SAC öğrencileri, bu bölgede geçirdikleri sürede, ilk olarak, evi çeşitli nedenlerle yıkılmış bir ailenin evinin yeniden inşası için çalıştılar. Öğrenciler, kendilerine verilen çimento, kum ve taşlarla, evin duvar sivalarının yapılmasına, taşıdıkları duvar taşları ile odalar arası duvarların örülmesine yardımcı oldular. Gün sonunda toz toprak arasında yaşamaya çalışan evin büyükbabasının, babaannesinin gözündeki parlıtayı ve elindeki yarı kırık oyuncak kürek arabası ile oynamaya çalışan 5-6 yaşlarındaki çocukların gülümseyişi ile tüm yorgunluklarını unuttular.

SAC öğrencileri bölgeden gözyaşları içinde uğurlanırken, dostluk ve dayanışma için sınırların hiçbir öneminin olmadığını kanıtladılar. Tayland'da gerçekleştirdikleri sosyal sorumluluk projesi sayesinde, dayanışma ruhunu yaşamamanın yanı sıra farklı bir kültürün değer yargılarını ve inançlarını öğrenme, anlama, Thai mutfağının özelliklerini tatma fırsatı da buldular.

SAC Work_Job

Öğrencilerinin kariyer planlamasını lise sıralarındayken yapmalarını hedefleyen Özel SEV Lisesi, çeşitli sektörlerdeki uzman isimleri okulda buluşturdu. SAC Work_Job kariyer programı kapsamındaki Gelecek Tasarım Atölyeleri'nde, tıp dünyasından sanata, mühendislikten siyaset bilimine birçok alanda çalışan sektör temsilcileri, öğrencilerle deneyimlerini paylaştılar, kariyer önerilerinde bulundular. Farklı alanlardan 17 meslek tanıtımı eş zamanlı olarak gerçekleştirildi. SAC Work_Job "Gelecek Tasarım Atölyeleri"ne; Hazırlık, 9, 10 ve 11. Sınıf olmak üzere tüm düzeyler katıldı. Her öğrenci, tercihleri doğrultusunda iki farklı meslek tanıtımı atölye çalışmasına katıldı ve mesleklerle ilgili doğrudan bilgiler aldı.

SACFEST'17 coşkusu

SAC'nin ilk kapsamlı bahar şenliği, SACFEST 32. Hafta, 2 Haziran Cuma günü gerçekleştirildi. SAC Öğrenci Birliği'nin yoğun hazırlıkları sonucunda gerçekleştirilen etkinlikte; DJ performansları, UAA Okul Orkestrası, SAC Okul Orkestrası, 'Yok Öyle Kararlı Şeyler' ve 'Son Feci Bisiklet' grupları sahne aldı. Festival alanında kurulan Kadıköy Belediyesi Kadın Emekçi Pazarı ile el emekçi ürünlerin satıldığı festivalde, katılımcılar şişme oyun ve yiyecek standlarını ziyaret ederek keyifli vakit geçirdiler.

SEV Amerikan Liseleri Sosyal Bilimler ve Fen Fuarı

SEV Amerikan Liseleri Sosyal Bilimler ve Fen Fuarı, 5-6 Mayıs 2017 tarihlerinde SEV Amerikan Koleji ev sahipliğinde gerçekleştirildi. İzmir Amerikan, Tarsus Amerikan ve SEV Amerikan Koleji ile Üsküdar Amerikan Lisesi öğrencilerinin projeleriyle katıldığı etkinliklerde ana konuşmacı Doç. Dr. Selçuk Özdemir katılımcılarla deneyimlerini paylaştı. 118 öğrenci tarafından hazırlanan 81 projenin sunulduğu fuarlarda, jürinin yaptığı değerlendirmelerin sonucunda farklı kategorilerde ödüller sahiplerini buldu.

Nevsah

MUCİZE KURSU

Mucizeye tanık olmaya hazır olun.

BÖLÜM 1-2

06-10 EYLÜL 2017

Boyalık Beach Otel
İZMİR, ÇEŞME

BÖLÜM 1-2

11-15 EKİM 2017

Boyalık Beach Otel
İZMİR, ÇEŞME

BÖLÜM 1-2

22-26 KASIM 2017

Boyalık Beach Otel
İZMİR, ÇEŞME

0532 435 45 61

nevsah.com

ÜSKÜDAR SEV OKULLARI

Benimle oynar mısın?

Üsküdar SEV 2. sınıf öğrencileri, drama öğretmeni Ebru Boldaz'ın yazdığı, tüm sene öğrendiğimiz değerleri, bilgileri ve İngilizceyi kullandıkları ve çok eğlenerek hazırlanan "Benimle Oynar mısın?" adlı sene sonu gösterisini gerçekleştirdiler.

Dijital çevreciler

3. sınıf öğrencileri, drama öğretmeni Ebru Boldaz'ın yazdığı "Dijital Çevreciler" adlı sene sonu gösterilerini gerçekleştirdiler.

İş hayatında dinamikler

Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bölümü tarafından, Doç. Dr. Azmi Varan'ın "İş Hayatında Dinamikler" konulu öğretmen semineri yapıldı.

Bach ve arkadaşları

Özel Üsküdar SEV Ortaokulu, geçtiğimiz yıl Avusturya Konsolosluğu'nda başlatmış olduğu konserler dizisine bu sene Kadıköy Yeldeğirmeni Sanat Merkezi'nde devam etti. "Bach ve Arkadaşları" temalı konserde, Bach'ın hayatı, o dönemin kıyafetleri ile canlandırmalar yapılarak anlatıldı. Bach'ın etkilediği bestecilerin eserleri çalınarak geniş yelpazede örnekler sanatseverlerle buluştu. Ayrıca Bach hayranı olan Beatles grubunun "Hey Jude" parçası çalınırken tüm salon hep birlikte şarkıya eşlik etti.

SEV Okulları Kültür ve Sanat Şenliği

SEV Ortaokulları arasında ikincisi düzenlenen Kültür ve Sanat Şenliği'nde öğrenciler hem birbirlerini tanıma fırsatı hem de çeşitli atölyelerle farklı deneyimler kazandılar.

XI. Mind Lab Türkiye finali

Uluslararası bir öğrenme metodu olan Mind Lab'in gerçekleştirmiş olduğu "XI. Mind Lab Türkiye Finali" İstanbul'da

yapıldı. Yirmi üç okulun katıldığı yarışmada, Üsküdar SEV Ortaokulu düşünme becerileri öğretmeni Duygu Sağıroğlu yönetimindeki 6. Sınıf öğrencileri Alp Ege Kurtuluş, Ece Ünal, Işık Soyalan ve Mert Türk'ten oluşan "Üsküdar SEV Ortaokulu Mind Lab Takımı" Türkiye üçüncüsü oldu.

Okul müdürü ile kahve sohbetleri

Üsküdar SEV İlkokul Müdürü Saliha Aslan, okul ve veliler arasındaki iletişim bağlarını güçlendirmek amacıyla velilerle kahve sohbetleri gerçekleştirdi.

Rengârenk düşler

"Rengârenk Düşler" isimli yıl sonu resim sergisi Moda Deniz Kulübü'nde yapıldı.

Kendinle fit ol!

%70 DAHA FAZLA PROTEİN

**26 GRAM
PROTEİN**

**ŞEKER
İLAVESİZ**

İZMİR SEV OKULLARI

İzmir SEV'den sınırları aşan projeler

İzmir SEV bu yıl da birçok uluslararası projeye imza attı. Bu eğitim yılı boyunca, uluslararası kurum ve organizasyonlarla farklı içeriklerde programlar ve çeşitli uluslararası kulüp çalışmaları gerçekleştirildi. Projelerin bir kısmına ev sahipliği yapan İzmir SEV öğrencileri, birçok uluslararası turnuvadan da ülkelerine ödüllere dönmeyi başardı. İzmir SEV öğrencileri World Scholar's Cup turnuvasına ev sahipliği yaparken, New York'ta gerçekleştirilen Global Classrooms International Model United Nations Middle Schools Conference'a (JMUN) da katıldı. TarihSEV projesi kapsamında Avrupa Ortaçağ ve

Rönesans dönemine özel bir araştırma ve inceleme gezisi için İtalya'da tarih ve sanat dolu bir programa katıldılar. MüzikSEV programı kapsamında, Polifonik Korosu ise Koro Festivali için Verona'ya yolculuk etti. İzmir SEV'in Uzay Kâşifleri Kulübü, bu yıl Londra'daki Archer Academy adlı okul ile birlikte NASA'nın hazırladığı program doğrultusunda çalışmalarını sürdürdü. İzmir SEV'in 1. sınıf öğrencileri, İngilizce dersinde, Amerika'nın California eyaletinde bulunan Village School'daki birinci sınıf öğrencileri ile ortak olarak geleneksel Monster Exchange Project'i gerçekleştirdiler.

Minik orkestralar sahnede

Yıl boyunca süren orkestra çalışmaları, akıllardan uzun süre çıkmayacak başarılı sekiz farklı grubun konser performansı ile tamamlandı. Öğrencilerin kendi seçtikleri orkestra adlarıyla yer aldıkları konserde farklı enstrümanlar yer aldı. Orkestrada yer alan 3. sınıf öğrencileri; ukulele, piyano, bas gitar, elektro gitar, bateri, klavye enstrümanlarını kullanırken, iPad ile yaylılar ve gitar çalarak parçalara katılan grup üyeleri oldu. Emojis grubu, kendi bestelediği GDO'lu gıdalara dikkat çeken "Fare Dolapta Kaldı" parçası ile büyük alkış aldı. Bu konser ayrıca veli-okul işbirliğine güzel bir örnek oldu. Yıl boyunca müzik öğretmeni liderliğinde yürütülen veli orkestrası çalışmalarına katılan İzmir SEV velileri de konser programında dört şarkı ile sahne aldılar.

İyi ki Varsın Derneği ile elele

Geleneksel SEV Bazaar Day'de elde edilen gelir, öğrencilerin birlikte aldıkları karar doğrultusunda anlamlı bir yardıma dönüştü. Tüm gelir, kimsesiz ve yardıma muhtaç çocukların maddi manevi olarak yanında olmak ve onları suç ortamlarından uzak tutmak adına kurulan "İyi ki Varsın Derneği"nde, çocukların eğitim ve diğer ihtiyaçlarının karşılanması için kullanılacak.

Hayal et, yarat ve ilham ver

Özel İzmir SEV Ortaokulu öğrencileri, bu yıl ikincisi düzenlenen İngilizce Proje Fuarı'nda, yıl boyunca yaptıkları farklı proje ve etkinlikleri arkadaşları, öğretmenleri ve velileriyle paylaştılar. Bu yılki teması "Hayal et, Yarat ve İlham Ver" olan fuarda, öğrenciler yaratıcılıkta sınır tanımadılar ve İngilizce iletişimde ne kadar başarılı olduklarını bir kez daha kanıtladılar.

TARSUS SEV OKULLARI

Maker Kampı

Tarsus SEV Ortaokulu öğrencileri Maker Kampı yaptılar. 5. sınıf öğrencilerinin yoğun katılımıyla gerçekleşen kampa; güncel teknik gelişmeler uygulamalarla buluştu, eğlenceli grup çalışmaları yapıldı, zaman yönetimi ve işbirlikçi çalışma pekiştirildi. Maker Kampı kapsamında öğrenciler, gün boyunca maker atölyelerinde yarıştılar. Kampa katılan öğrenciler ayrıca teleskopla ay gözlemi ve drone uçurma keyfini yaşadılar.

SEV Maker Fuarı

Maker Hareketi (Maker Movement), teknoloji ile “kendin yap” kültürünün birleşmesinden oluşan, dünyada hızla yayılan bir akım. Tarsus SEV’de bu yıl ilki yapılan “SEV Maker Fair” 13 Mayıs’ta gerçekleştirildi. Açılış, oditoryumda okul müdürü Çiğdem Özyürekoğlu’nun konuşmasıyla başladı. Fuar fikrini ortaya atan Bilgisayar Bilimleri Öğretmeni Mustafa Uzunağaç ile Sınıf Öğretmeni Özlem Uzunağaç tarafından Maker Hareketi ve günün akışı ile ilgili bilgi verildi. Fuarda 12 stand ve 22 atölye yer aldı. Modellerden 3 boyutlu yazıcılara, uçak prototiplerinden Arduino, Littlebits benzeri elektronik devreler ve bileşenlere, bilgisayar yazılımından elektronik devre kullanmaya, lehim yapmaktan tahta işlerine kadar her türlü çalışma, yapım ve üretime dair her şey vardı... Öğrenciler, velilere yönelik atölye çalışmalarlarıyla, yıl içinde yaptıkları Maker ürünlerini onlara da anlatıp yaptırıldılar. İlk kez denenen veli atölyeleri hayli başarılı ve keyifli geçti. Veliler, bu etkinlik sayesinde “Maker Ebeveyn” olma yolunda adım attılar ve birer “Katılım Belgesi” aldılar.

Tarsus SEV’de öğrenci sempozyumu

Tarsus SEV Ortaokulu 6. sınıf öğrencilerine yönelik düzenlenen Öğrenci Sempozyumu’nda, öğrenciler Geçmişten Günümüze Moda, Yeşil Ekran ve Film Dünyası, Şan Eğitimi, Sağlıklı Jelibon Nasıl Yapılır? gibi pek çok farklı ve ilginç konuda sunumlar yaptılar. Öğrencilerin sunum becerilerini geliştirmek ve topluluk karşısında kendini ifade etme yeterliliklerini artırmak amacıyla hazırlanan etkinlikte, öğrenciler seçtikleri konular hakkında katılımcılara sunumlar yaptılar.

23 Nisan coşkusu

Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı coşkuyula kutlandı. Bu yıl “Geçmişten Günümüze SEVgiyle” konseptiyle hazırlanan kutlamalarda, her sınıf bir dönemi seçti. Seçtikleri dönemin özelliklerini araştırdı ve o döneme ait danslar hazırlandı. “Sihirli Flüt” lakaplı Türk flüt virtüözü, Devlet Sanatçısı ve UNICEF Türkiye İyi Niyet Elçisi Şefika Kutluer, Tarsus SEV öğrencilerine bir konuşma yaptı. Ardından da öğrencilere küçük bir konser verdi.

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ

Masa Tenisi Takımı

ÜAL Kız Masa Tenisi Takımı, Üsküdar İlçesi Kaymakamlık Kupası Masa Tenisi müsabakalarında 3. oldu.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ

Başarılı bir yıl

ACI spor takımları katıldıkları Milli Eğitim turnuvalarında başarılı bir dönem geçirdi. Takımlar ve başarıları şöyle gerçekleşti: ACI Voleybol Erkek Takımı, İzmir 2.si; ACI Badminton Kız Takımı, İzmir 3.sü; ACI Masa Tenisi Erkek Takımı, İzmir 3.sü; ACI Oryantring Erkek Takımı, Grup 2. (Türkiye Şampiyonası'na gitme hakkı); ACI Tenis Erkek Takımı, İzmir 3.sü; ACI Tenis Kız Takımı, İzmir 4.sü.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

TAC Spor Kulübü potada Türkiye şampiyonu

Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü U18 Erkek Basketbol Takımı, bu yıl Türkiye Basketbol Federasyonu (TBF) tarafından ilk kez uygulanan yeni statünün ilk şampiyonu oldu. Turnuvayı namağlup tamamlayarak Türkiye şampiyonu olan TAC Spor Kulübü U18 Erkek Basketbol Takımı'nın oyuncularından Metehan Mertoğlu "En İyi Forvet", Ali Yurtseven ise "En Değerli Oyuncu (MVP)" ve "En İyi Pivot" ödülleri aldı.

TAC Satranç Kız Takımı Türkiye 2.si

02-06 Mayıs 2017 tarihleri arasında, Nevşehir Avanos'ta 4 gün boyunca yapılan Okullar Arası Satranç Türkiye Şampiyonası'nda TAC Genç Kız Satranç Takımı rakiplerini geride bırakarak Türkiye 2.si oldu.

Okçulukta Türkiye 3.lüğü

11-14 Mayıs 2017 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenen Gençler - Kadetler Türkiye Kupası Okçuluk Yarışmaları'nda 9. sınıf öğrencimiz Zeynep Can, Makaralı Yay Yıldız Bayanlar Kategorisi'nde takımlarda Türkiye 3.sü oldu.

SEV AMERİKAN KOLEJİ

Fenerbahçe'nin yıldız basketbolcusu SAC'de

Fenerbahçe'nin yıldız basketbol oyuncusu Ekpe Udoh, 5 Haziran'da SEV Amerikan Koleji'nde. Fenerbahçe'nin 2016-2017 sezonunda İstanbul'da düzenlenen EuroLeague Final Four'a kalarak şampiyon olmasıyla ilgili deneyimlerini paylaşan Udoh, turnuva sonunda layık görüldüğü En Değerli Oyuncu (MVP) ödülü ile ilgili

başarısının ardında yatan önemli ayrıntılara değindi. Öğrencilerin sorularını yanıtlayan Udoh, etkinlik bitiminde öğrencilerle selfie çektiler ve formaları imzaladı.

ÜSKÜDAR SEV OKULLARI

Eskrim

16-17 Mart 2017 tarihlerinde Kocaeli'nde yapılan okullar arası Türkiye Eskrim Şampiyonası'nda Flore branşında Üsküdar SEV Ortaokulu öğrencisi Poyraz Tuncer Türkiye Şampiyonu oldu.

Okullar Arası Yıldızlar Yüzme İl Birinciliği

8-9-10 Mart 2017 tarihlerinde düzenlenen Okullar Arası Yıldızlar Yüzme İl Birinciliği'nde Üsküdar SEV

öğrencilerinden; Zeynep Ağa 50m Kelebek yarışında İstanbul 1. si, 100m Kelebek yarışında İstanbul 1. si, 100m Kurbağalama yarışında İstanbul 4.sü oldu. Edasu Binal ise 50m Serbest yarışında İstanbul 1. si oldu. Sporcu öğrenciler elde ettikleri bu başarılarla grup yarışlarına gitmeye hak kazandılar.

Okullar Arası Minikler A-B Kategorisi Yüzme Yarışları

23-24 Mayıs 2017 tarihlerinde Tozkoparan Yüzme Havuzunda düzenlenen Okullar Arası Minikler A-B Kategorisi Yüzme Yarışları'na Üsküdar SEV sporcu öğrencilerinden Ceren Türkçapar, Aileen Aylin Hillhouse, Murat Emre Yeşilsirt, Yavuz Ömer Ağa, Barış Kaan Sağlam, Can Tovil ve Mete Şamlı katıldı. Okullarını başarılı bir şekilde temsil eden sporcu öğrencilerden Yavuz Ömer Ağa, 50m Kelebek yarışında İstanbul 3.sü oldu.

İZMİR SEV OKULLARI

Birleşik Dünya Oyunları

İzmir SEV spor takımları uluslararası yarışmalarda okullarını temsil ederek Birleşik Dünya Oyunları (United World Games) festivaline katıldı. Bu sene 13. kez düzenlenen Birleşik Dünya Oyunları (UWG) Avusturya'nın Klegenfurt kentinde gerçekleştirildi. Kız ve erkek kategorilerinde 9-18 yaş aralığında 8 bin sporcunun katıldığı ve öğrencilerimize farklı alanlarda bir çok deneyim kazandıran Birleşik Dünya Oyunları festivaline, bu yıl İzmir SEV Ortaokulu basketbol ve voleybol küçük kız takımlarımız katıldı.

TARSUS SEV OKULLARI

Yüzmede büyük başarı

Tarsus Özel SEV İlkokulu sporcuları, yüzme il birinciliği

müsabakalarında 27 altın, 1 gümüş ve 2 bronz madalya ile şampiyonaya damgalarını vurarak hem kızlarda hem de erkeklerde takım halinde il birinciliğini kazandı. Şampiyonaya değişik kategorilerde katılan Tarsus Özel SEV İlkokulu öğrencisi Kıvanç Kunt 100 m. kurbağada birinci, 50 m. kelebekte 3., Ayşe Sude Özgan 50 m. kelebekte 1., Kuzey Korur 50 m. kelebekte 1., 100 m. kurbağalamada 2., Fahri Köymen 50 m. kurbağalamada 4., Ayşe Sude Özgan, Zeynep Naz Suyabatmaz, Anka Yardım, Azra Işıl Almak'tan oluşan Tarsus SEV kız takımı rakiplerini geride bırakarak 4x50 serbest ve 4x 50 karışık bayrak yarışında Mersin Şampiyonu olarak yarışlara damga vurdular. Şampiyonada ayrıca Kuzey Korur, Fahri Köymen, Kıvanç Kunt ve Çağın Aras Çakır'dan oluşan erkek takımı, 4x50 serbest ve 4x50 karışık bayrak yarışında yarışmanın favori takımlarını geride bırakarak birinci oldu.

‘Ben Aslında Tatlıyım’

Önümüzdeki yıl ÜAL’den mezun olacak Defne Yiğci, bir tatlı tarifi kitabı yazdı ve Türkiye’nin kalbini kazandı. Klasik bir tarif kitabının ötesinde ‘şekersiz tatlılar’ın ortaya çıkmasını sağlayan öyküsüyle, okul ve mezun ruhunun çok iyi bir örneği olan kitabı, Defne Yiğci okulun dergisi *Serçe* için yazdı. Yazarının kendi kaleminden ‘Ben Aslında Tatlıyım’ın macerasını aynen aktarıyoruz...

DEFNE YİĞCİ ÜAL’18

Küçükken, hiçbir zaman “MasterChef Junior” programında yarışan çocuklar gibi olmadım. Yemek yemeyi her zaman sevdim ve lezzetli yemeklerin bizi mutlu eden bir yanı olduğunu düşündüm; ama hiçbir zaman tariflerimle ya da yaptığım yemeklerle birilerini mutlu edebileceğimi düşünmedim. Hele ki bir gazetede yemek kitabı yazarı olarak haber olacağımı hiç hayal etmemiştim.

Ulusal bir gazetede kendi fotoğrafıma baktığımda, aklımdan bu düşünce geçti. Haberde, unsuz ve şekersiz tariflerle hazırlanmış bir yemek kitabının yazarı olarak adımlı ve fotoğrafımı görüyordum. İsterseniz daha fazla ilerlemeden, size kitabı nasıl yazdığımı, daha doğrusu kitabı neden yazdığımı anlatayım. Çünkü *Ben Aslında Tatlıyım*, benim için bir kitaptan daha fazla anlam taşıyor.

Önce size Yağmur’u anlatayım: Yağmur, on iki yaşındayken tanıştığım neşeli, komik ve şeker gibi sağlıklı besinleri tüketmeyi çok seven en ya-

kın arkadaşım. Tabii, en yakın arkadaş olmak; 400 günlük Snap Streak* başaramızın korumak adına, günlerce Yağmur’un yediği gofret, şeker ve benzeri zararlı yiyecekleri görmek anlamına geliyor. Yanlış anlamayın, bu durum beni rahatsız etmiyordu. Ta ki, Yağmur’a lenfoma teşhisi konulana kadar.

Şekerli ve ambalajlı gıdaların, bir kanser hastasına en çok zarar verebilecek yiyecekler arasında olduğunu biliyordum. Günlerce hatta haftalarca, ona daha az tatlı yemesini, şeker tüketimini azaltması gerektiğini anlatmaya çalıştım; ama tüm çabalarımı, “Tatlı

beni mutlu ediyor” diyerek savuşturmayı başardı.

Ben de şekersiz ve beyaz unun kullanılmadığı tarifler toplamaya başladım. Amacım tüm tarifleri bir çuvala doldurup Yağmur’a kargolamaktı. Derken beklenmedik bir mucize gerçekleşti: Annem, “İstersen 6-7 tarifi evde yapmayı deneyelim, beğenirsek Yağmur’a hem tarifleri hem tatlıları göndeririz” dedi. “Neden olmasın?” diye düşündük. Unsuz ve şekersiz tarifler üzerine “çalışmaya” başladık. Unlu ve şekerli tarifleri nasıl unsuz ve şekersiz tarifler haline getiririz diye düşünüyorduk. Daha sonra, kargo ile göndereceğim bir çuval tarifi yerini, elektronik posta ile göndereceğim fotoğraflı birkaç tarif aldı. Böylelikle lezzetli tarifler için çabalamaya başladık. Ortaya çıkan tarifleri fotoğraflamayı da unutmadık tabii.

Fotoğraflama aşamasında, cep telefonum ve komşularımızın evlerindeki aksesuarlardan yararlandım. Aksesuar toplamak için konuştuğum insanlarla bu küçük sürprizimi paylaştığımda, aslında çevremdeki hemen hemen herkesin bir “tatlı” sorunu olduğunu fark ettim. Vicdan azabı çekmeden, şeker sorununu düşünmeden, rahatsız olmadan tatlı yemek, hemen herkesin hayalymiş. Bu arada keyif alarak yediğimiz tatlı sayısı da otuz yediye çıkmıştı. Kitabın isim annesi, arkadaşımız Rengin Uz, “Bu tarifleri neden bir kitapta toplamıyorsunuz ki?” diye sorunca, biz de “Neden olmasın?” diye düşündük.

Kitabın içeriğini biraz daha güçlendirmek için çevremdeki doktorlara ulaşp, onların sağlıklı yaşam ile aşırı şeker tüketimi üzerine düşüncelerini almak istedim. Tarifler, fotoğraflar ve doktorların görüşleri bir araya geldiğinde, *Ben Aslında Tatlıyım* kitabı, Yağmur için hazırды.

Kitabın basılı halini elime aldığımda, ilk düşüncem bunu Yağmur’la nasıl paylaşacağım oldu. Yağmur’a unutama-

yacağı bir sürpriz yapmak istiyordum. Aklıma onu yemeğe davet etmek ve ona bir tatlı ısmarlamak geldi. Tabii öncelikle restoranla önceden konuşup, hazırladığım unsuz şekersiz tatlıyı ikram etmelerini sağlamalıyım. Yaptım da.

Yağmur’la okul sonrası ve öğlen evde hazırlayıp daha önceden tatlıyı bırakmış olduğum restoranda buluştuk. Yemek sonrası, “Üzerine bir tatlı iyi gider” diyerek menüyü istedim. İyi bir tatlıya asla hayır demeyen Yağmur’un bir değil iki tabak isteyeceğini tahmin ederek, “İstersen seçimi garsona bırakalım. İki tabak alırız, paylaşırız” de-

dim. Ama Yağmur beni bir kez daha şaşırtarak, tatlı yemek istemediğini söyledi. Şok olmuş, doğrusunu söylemek gerekirse biraz da kızmıştım. Yine de plana uydum ve iki tabak tatlımızı istedim. Tatlılar geldiğinde Yağmur bir kez daha yemeyeceğini söylediğinde, kitabı kendisine uzattım.

Kitaba baktı. Kafası karışmıştı. Üzerinde benim adım yazıyordu, içindeki sayfalarda ise onun çektiği fotoğraflar ve ikimizin fotoğrafları vardı. “Bu kitap senin için” dediğimde; hala boş gözlerle bana bakıyor, bir yandan da kitabın üzerindeki ismi kazımaya ça-

lışıyordu. Sonrasında bunun gerçekten kendi kitabı olduğunu anladı ve o içten gülümsemesiyle, beş aylık çalışmanın her anına ne kadar değdiğini kanıtlayan tepkisiyle bana sınıksız sarıldı.

Kitabın tanıtım toplantısını yaptıktan sonra, aslında biz Yağmur’a değil, Yağmur’un bize yardım ettiğini fark ettim. Tanıtım toplantısında, yaptığımız tatlıları deneyen herkesin bu kitaba ihtiyacı olduğunu fark etmişim. Ne de olsa herkes tatlı yemek istiyor ama kimse sağlıksız olmak istemiyor, değil mi?

Bu arada unutmadan ekleyeyim. Kitap tanıtımı sonrasında kendimi bir “MasterChef” gibi hissetmeye başladım. Kitabın tanıtım toplantısını yaptığımız yerde, çocuklarla şekersiz tatlılar hazırladığımız bir de atölye programı başlattık. Bu atölye çalışmamızda, kitaptan seçtiğim bir tarifi 6-12 yaş çocuklarıyla birlikte yapıyoruz. 6 yumurta kırmamız gerektiğinde 12 yumurta kırarak –çünkü minikler yumurta kırma konusunda çok başarılı değiller–, 150 gr bitter çikolata yerine 200 gr bitter çikolata harcayarak –çünkü minikler ufaladıkları çikolataların bir kısmını yemeyi tercih ediyorlar–, 8-10 hurma yerine 15 hurma çekirdeği çıkararak –evet, hurmaları da yiyorlar– atölye çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

Hazırladığımız tatlımızı bizi izleyen anne-babalarla birlikte yemeyi ve sağlıklı beslenmenin ne kadar önemli olduğunu altını bir kez daha çizmeyi de ihmal etmiyoruz tabii ki.

Söylediğim gibi; *Ben Aslında Tatlıyım*, benim için herhangi bir kitaptan çok daha fazla anlam ifade ediyor. Kelebek etkisine inanıyorum ve eğer bu kitap tek bir kişinin bile gülümsemesini, mutlu olmasını sağlayabiliyorsa, hedefime ulaşmış olacağım.

*Snap Streak: Snapchat uygulamasında iki kişinin her gün birbirine etkileşim göndererek elde ettikleri ünvan.

KİM ERBİLİYOR KİMYA?

DİLİSTAN ÇİLİNGİROĞLU SHIPMAN (ÜAL'74)

O galiba farklı bir gezegenden

Lisede, Türkiye matematik sekizincisi... İstanbul İktisat Fakültesi'ni birincilikle bitirdi. Almanya'ya gidip barmaid oldu. Orada bir iddia üzerine Türk mutfağı konusunda kurslar verdi ve gastronomiye merak sardı... Almanya'da TV programları yaptı... Türkiye'ye dönüp iki büyük şirketin CEO'su oldu... 40'ından sonra akademik hayata girdi. İTÜ'de okutman oldu... Şarap alanında doktoraşı olan tek Türk... Ekmeğin kitabını yazdı. Kitap satış rekorları kırdı... Tapas kitabı Avrupa'dan ödül aldı... Yeditepe ve Galatasaray Üniversitelerinde akademik çalışmalar yapan Yrd. Doç. Dr. Dilistan Çilingiroğlu Shipman, halen Bilgi Üniversitesi Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölüm Başkanı...

Dilistan Çilingiroğlu oldukça farklı biri. Hiçbir kalıba sığmıyor. Kendisi için 'sıradışı' kelimesi tam oturuyor gibi... Bilgi Üniversitesi'nde, Gastronomi Bölümü'nün mutfağının fırınlarından yeni çıkmış bademli biscotti kokuları arasından geçip, sohbetimize başlıyoruz.

Neden Üsküdar'ı tercih ettiniz?

Babam sert bir adamdı. Kendisinden gizli olarak konservatuvar sınavına girdim. Jüride, Yıldız Kenter, Şükran Güngör gibi tiyatrodular vardı. 2 bin kişi arasından seçildim. Eve geldim ve babamdan dayak yedim. 'Çilingiroğulları'nın kızı oyuncu mu olacak?' dedi. Babamın tavrı böyle olunca, annem 'Bari Üsküdar Amerikan'ın sınavına girsin' dedi. Teyzem Üsküdar Amerikanlı olduğu için okulu tanıyan annem, benim burada okumamı istiyordu. Sadece Üsküdar'ın sınavına girdim. Kursu ya da hocaya gitmeden sınavı kazandım. IQ'm yüksekti. Ama hiperaktif olduğum için okulda henüz hazırlık sınıfındayken uzaklaştırma alan tek öğrenci bendim. Detention (okulda bırakılma cezası) vardı. Bir detention'dan hadise çıkartıp başka detention'a kalırdım. Çok yaramazdım.

Yaramazlıkla ilgili çok anınız olmalı...

Çok var. Birini anlatayım. Bir etkinlik için beş liraya bayrak satıyordum. Bahçede yürürken beş kızın oturduğunu gördüm. Bayrak almalarını söyledim. Biri 'Ben komünistim almam' dedi. Diğeri, çok ünlü bir sanayicinin kızıydı, 'Ben şu dindenim almam, inançlarıma aykırı' dedi. Ben de onlara, 'Sen madem komünistsin, sen de madem şu dindensin, buranın değerlerini paylaşmıyorsanız neden bu okulda okuyorsunuz?' dedim ve beşini birden tokatladım. Hem buranın nimetlerinden yararlanmaya devam edeceksin, hem de burayı sevmeyeceksin. Yok öyle şey. Hemen şikayetler, cezalar... Bu arada benim okul numaram 189 idi. Ben mezun olduktan sonra uzunca bir süre bu numarayı hiç bir öğrenciye vermemişler. O kadar yani. Ama derslerim iyiydi. Matematikte Türkiye sekizinciliğim var.

Cezalara rağmen yine de okulu sever miydiniz?

Tabii ki. Okul bittiği zaman ağlardım. Çünkü eğlence de bitmiş olurdu. Üsküdar Amerikan'da hayatımın en güzel yedi senesi geçti. Ama yaramazdım. Bir başka anımı anlatayım. Huntington Binası'nın arkasında sigara içiyordum. Baktım Miss Linder geçiyor. Göz göze geldik ve koşmaya başladım. O da arkamdan koşmaya başladı. Deli gibi koşuyordum. Miss Linder da arkamda. 'Bak Dilistan seni yakalarım' diyor. Ben de 'Ben Dilistan değilim' diye bağıriyorum. Ben bir yere saklandım ve bulamadı. Disipline verdi. Müdürümüz Semiha Malatyaloğlu çağırdı. İtiraz ettim. O da 'Kızım görmüş seni' dedi. 'İspatı var mı? Nerede görmüş? Resmini

mi çekmiş? Şahidi mi var?' dedim. Ve ceza almadan yırttım. O zaman Malatyalıoğlu, 'Kızım sen kesinlikle avukat ol' demişti.

Liseden sonra ne yaptınız? Avukat olmaya niyetli miydiniz?

Yok avukat olmayı düşünmedim. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ne girdim ve birincilikle bitirdim. Öğrenciliğin zor olduğu yıllardı. Ama okulu bitirip yüksek lisans yapmak için Almanya'ya gittim. Kardeşim de orada okuyordu. 'Ben burada ne yaparım?' diye düşündüm. İçkiyle aram iyi olduğu için bir bara gittim. Oranın 'Şamdan'ı gibi bir yer. Baktım, uzun saçlı, saçlarını arkaya toplamış, küpe takmış bir adam. Oranın sahibiymiş. Adama 'Barda çalışabilir miyim?' dedim. Adam bana; 'Sen kimsin?' Niye barda çalışacakmışın? Benim barmenim de var, barmaid'im de, seni neden işe alayım?' dedi. Ben de her gece o bara gitmeye başladım. Otururum barın karşısına... Birayı nasıl dolduruyorlar diye bakıyorum.

Bira bizdeki gibi köpüksüz dolmuyor. 12 defada ince ince dolduruyorlar. Kızı seyreliyorum. Her yere koşturuyor. Sempatik biri. Sonra bir gün adam bana dedi ki: 'Barmad'im hastalandı, onun işini sen yap.' Girdim ve yaptım. Adam 'Tamam o zaman başla' dedi. Kız dönünce ben de bulaşıkçı oldum. Bara bayılıyorum. Bulaşıkçılığa razıyım. Derken barmaid kızla takıştık, kız istifa etti ve ben barmaid olarak kaldım. Bir buçuk sene çalıştım. Hayatımın en güzel dönemiydi...

Gastronomi hikayesi böyle mi başladı?

Yok aslında şöyle oldu. Almanya'da elime bir broşür geçti. Orada halk okulu gibi bir kurdumdan bahsediyor. Her türlü kurs var. Şöyle bir bakayım dedim. Dünyanın çeşitli yerlerinden mutfaklar... O mutfak bu mutfak... Ama hiç Türk mutfacı yok. Gittim okula. 'Kim ilgileniyor?' dedim. Almanla evli Amerikalı bir kadınmış. 'Burada, burayı istila edecek kadar Türk yaşıyor. Neden Türk mutfacı kursu yok?' dedim. 'Kimse gelmez de onun için' dedi. 'Ben bu kursu açıyorum. Ne kadar veriyorsunuz?' diye sordum, '500 mark ama kimse gelmezse para veremeyiz' dediler. 'Peki kurs dolarsa verecek misin?' dedim. 'Veririm' dedi. 'Aç' dedim kursu. Kadın kursu açtı.

Peki yemek yapma konusunda iddialı mıydınız?

Ben yemek pişirmeyi bilmiyorum ki iddialı olayım. Kadınla konuşur konuşmaz anneme telefon açtım. 'Bana bir yemek kitabı gönder' dedim. Bir kitap gönderdi. Necip Usta yazmış. Yemin ediyorum ki bir tane fotoğraf bile yok. Tarifler belirsiz. 'Alabildiği kadar su, göz kararı tuz' gibi. Ben orada bir Türk bakkalı buldum. Malzemeleri aldım, yemekleri kurstan önceden yapıp çalışıyorum. Kurs ilgi gördü ama kursa gelenlerin yüzde 90'ı erkek ve yabancı. Kurs bir doldu. Her taraf ana baba günü. Derken kurs, Almanya çapında ünlendi. Öyle ki büyük Alman televizyon kanalı ARD'den telif geldi. Uzun süre televizyondan yemek programları yaptık. 'Bari bir eğitim alayım' dedim ve Mutfak Yönetimi okudum. Böylece gastronomiye dalmış oldum.

Türkiye'ye ne zaman geldiniz?

1990'lı yılların sonuna doğru döndüm. Buraya gelince Mudo ve SOYAK'ın CEO'luğu dahil kurumsal işler yaptım. O arada hayatımda ilginç bir gelişme oldu. İlk eşimden ayrılmıştım ve Uludağ'da karın yağımadığı, kayak yapma imkanının olmadığı bir kış tatilinde, ikinci eşim David ile tanıştık. Kendisi büyük bir aşçıbaşı ve oraya bir etkinlik için gelmiş. Tanıştık, konuştuk, üçüncü gün 'Benimle evlenir misin?' dedi. 'Birinciye boşanmışım, gerekirse bunu da boşarım, ne olacak?' diye düşündüm 'Evet' dedim.

O arada bir ekmek kitabınız çıktı?

Almanya'dayken bizim Türk kadınları ekmek ve poğaça tipi güzel şeyler yapıyorlar ama tarifleri yok. Düzgün bir ekmek kitabı aramaya başladım. Baktım o da yok. Kafama taktım bunu. David'le de tanışınca dedim ki: 'Benim hayalim ekmek yapmak. Bana bunu öğretir misin?'

Öğretti ama, hayli zorluydu. 'O öyle yapılmaz, bu böyle yapılmaz' dedi durdu. Sonunda, ben öğrendim ve oturdum kitabını yazdım. Kitap önce 2 bin basıldı ama 28 gün sonra tükendi. İkinci baskı yapıldı... İki ay sonra üçüncü baskı tükenmişti. Bugüne kadar 14 bin 750 civarında satılmış durumda. Çok beğenildi. Ben de şaşırdım açıkçası. İsmi de ben koydum: '*Ekmek Bir Tutkudur*.'

Bugün Halk Ekmek dahil, birçok ekmeğin AR-GE'sinde benim tariflerim vardır, Komşu Fırın'ın ürünlerinde tariflerim vardır. Kipta, dünyada un ve ekmek yüzünden çıkmış savaşları da anlattım. Un çeşitlerini yazdım tek tek resimledim. Bir de geniş bir kaynakça yazdım. Bu kültür de hiç yoktur Türkiye'de. Doğan Hızlan, *Hürriyet*'teki köşesinde kitap için çok güzel şeyler yazdı.

Bu ekmek macerasından sonra ne tür bir işe soyundunuz?

Kitap işine devam ettim. Ben bu dünyadaki mezeleri yazayım dedim; tapas kültürü var ve bu mezeleri en iyi kimler yapıyor? Ustaları bulup onlarla imece usulü yaptık. Hepsı kitaba katkıda bulundu. İçeriğiyle, tasarımıyla Avrupa'nın en iyi kitap ödülünü aldık.

Öğretmenlik ve akademik kariyer nasıl başladı?

Mudo'nun ve SOYAK'ın CEO'su olduktan sonra yerimde duramadım. Öğretmen olayım dedim. 45 yaşında yüksek lisans yaptım. 50 yaşında da doktora... İTÜ'de İngilizce eğitmeni olarak başladım. İTÜ, Yeditepe, Galatasaray ve son olarak Bilgi Üniversitelerinde çalıştım. Kötü huyum, büyük bir heves bir işe başlıyorum ve başarıyorum ya, sonra da hemen sıkılıyorum. Sermayesini yiyeyim yok. Heyecan lazım. Türkiye'de yapılacak çok iş var bir de. Baktım İTÜ'de okutman aranıyor. İngilizce öğretmek... 'Tamam bunu yaparım' dedim. 1995 yılı. Beni aldılar. Denizcilik Fakültesi'ne koydular. Orada da rahat durmadım, baktım denizcilik İngilizcesi kitabı yok, oturdum Türkiye'nin ilk ve tek denizcilik İngilizcesi kitabını yazdım. İTÜ'de halen okutuluyor. Sonra Yeditepe Üniversitesi'nde Gastronomi Bölümü açıldı ve rahmetli Tuğrul Şavkay, ben ve eşim David birlikte kurduk. Gerçekten çok iyi bölüm oldu. Hatta oradan ilk mezun olan çocuklar bugün Bilgi Üniversitesi'nde hocalık yapıyorlar.

Bilgi Üniversitesi'nde neler yapıyorsunuz?

Burada çok mutluyum. Şu anda Gastronomi Bölümü'nde okuyan 200 kadar öğrencim var. Kuruluşunda yer almak gurur verici. Türkiye'deki ilk kez yabancı bir üniversiteyle ortaklık kurmuş gastronomi bölümü burası. İlk mezunlarımızı bu sene vereceğiz. Bizde öğrenciler, dördüncü sınıfta isterse Chicago'daki Kendall School of Culinary Arts'a gidebiliyor. Derslerimiz birebir aynı, yüksek lisansını orada yapıyor. Burada zor koşullarda da olsa uluslararası yarışmalara katılıyor ve Türkiye'yi temsil ediyoruz. Geçen yıl, Bilgi Üniversitesi'nin de içinde olduğu Laureate Üniversitelerinin 40 bine yakın Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü öğrencileri arasında Panama'da düzenlenen IV. Laureate Culinary Cup'ta altın madalya aldık. Yeni kitabım üzerinde de çalışıyorum. Yakında Bilgi Üniversitesi Yayınları'ndan çıkacak: '*Lezzetlerin Sır Dolu Yolculuğu*'.

CEYLAN NAZ BAYCAN (ACI'01)

Bu hayatı seviyorum!

Asitane adıyla bir fotoğraf prodüksiyon ajansı kuran Ceylan Naz Baycan senaryo ve kitap yazarlığından video prodüksiyon işlerine birçok işi bir arada yürütüyor. Uluslararası bir şirkette kurumsal bir iş hayatı yerine reklam ve prodüksiyon dünyasının zorlu koşullarına tekrar dönerek kendi işini kuran Baycan ile şirketi Asitane'yi, kitaplarını, senaryolarını ve planlarını konuştuk.

"Annem göbek bağımlı İzmir Amerikan'ın bahçesine gömmüş" diye söze başlıyor Ceylan Naz Baycan. Annesi, yeğeni ACI'dan mezun olurken yapmış bunu. Yani doğuştan İzmir Amerikanlı desek yeridir Baycan için. ACI için, "Hayatımın en heyecanlı ve güzel yıllarıydı. İnsanlar sorunca okul diye ilk aklıma üniversite değil, ACI geliyor. Her türlü yeniliği anında adapte edebilen bir okulumuz vardı" diyen Baycan, liseden sonra Bilkent Üniversitesi'nde İşletme Bölümü'nden mezun olmuş.

İşletmeden reklam prodüksiyon ve yazarlığa geçişiniz hayli ilginç...

Üniversitede Reklam Yönetimi adındaki ders için bir reklam ve prodüksiyon setine gitmiştim. Her şey o ders ile başladı. Bir reklam projesinde çalışmamız gerekiyordu. İstanbul'da bir arkadaşımın yardım istedim ve o yaz İstanbul'da bir sete gittim. 'Allah'ım bu ne kadar güzel bir ortam' dediğimi hatırlıyorum. 'Ben yarın da gelmek istiyorum' dedim. Ertesi gün gittim Tarkan'ın klibini çekiyorlar. Bir anda 'Çok sevdim bu sektörü' deyip, İzmir'i bırakıp ailede herkesin karşı çıkmasına rağmen tek başıma İstanbul'a geldim. Bizde herkes İzmir'de yaşıyor hâlâ. Arkadaşlarımdan çoğu P&G, Unilever'e girmeye çalışıyorlar. Annem, 'Prodüksiyon şirketinde çalışmak için mi bunca okulları okudun?' diyor... Ama yılmadım ve İstanbul'a taşınıp bu alanda çalışmaya başladım.

Neler yaptınız?

Prodüksiyon dünyasındaki ilk deneyimim 2.5 sene kadar devam etti. Ancak çok zorlu çalışma ko-

şulları, kurumsal kariyeri tekrar düşünme yol açtı. Öyle ki bazı setler 3 gün kesintisiz sürüyordu. Uykusuz geçen günler yüzünden dünyanız değişiyor. Bir gün isyan ettim ve kurumsal hayatı deniyeyim dedim. Kurumsal iletişim alanında büyük bir banka ve gıda şirketinde çalıştım. Ama oraları da görünce, tekrar dönüp reklam ve prodüksiyon için 'Aslında yapılabilmemiş' dedim. Şimdilerde dizi çekimleri dışında prodüksiyonda 16 saatten fazla çalışma yok. Koşullar da çok düzeldi.

Asitane'yi kurmanız nasıl oldu? Neler yaptınız?

Asitane'yi iki sene önce kurduk. İlk olarak sadece fotoğraflı prodüksiyon işleri yapmayı planlayarak yola çıktık. Büyük markalara moda katalogları, dergilere çekimler yapıyorduk. Ardından küçük filmler gelmeye başladı. Onlara prodüksiyon yapmaya başladık. Şimdi reklamlar da

çeken, fotoğraf da çeken, küçük internet videoları yapan ve moda videoları çeken bir kurumuz. Birisi 'Böyle bir şey yapmak istiyorum' diyor. Biz projeyi beğeniyoruz. 'Tamam yapalım' diyoruz. Şu an Asitane içinde dört tane prodüktörümüz var. Benimle birlikte beş. Onun dışında freelance yönetmenlerimiz, asistanlarımız var. 10 - 12 tane fotoğrafçımız var. 8 tane yönetmenimiz var. Bizim farklılığımız hem fotoğraf hem video yapabiliyor olmamız.

Bu arada sizin kitaplarınız da var. Üçüncüsü de geliyormuş? Senaryo yazarlığınız da çabası...

Arka arkaya iki tane kitap yazdım. *Kutsal İnek* ve *Kuzenler... Kutsal İnek*, hamilelik sürecimi anlatan eğlenceli bir kitap. Ben aslında öylesine küçük notlar alıyordum. Bir editör arkadaşım 'Bunu kitap yapmalısın çok komik' dedi. Dokuz ay boyunca yaşanan komik, ilginç ve saçma olaylar... *Kuzenler*'de ise aile fertlerinin kuzenleriyle yaşadıkları konu ediliyor. Bir ara dizi senaryosu da yazdım. Dizi ekipleriyle çalıştım. Aslında prodüksiyon ve yazma başa baş ilerledi.

Şu aralar en çok ilgilendiğiniz proje hangisi? Neler planlıyorsunuz?

Asitane çok iyi gidiyor. Artık işler akmaya başladı. Fotoğraf işleri devam ediyor. Bir şirket için küçük küçük internet videoları yapıyoruz. Ayrıca ben 'Kısa Kısa Aşk' adında bir YouTube dizisinin senaryosunu yazıyorum. Her hafta çarşamba günü yeni bir film yayınlıyoruz. Beş dakikalık video hikayeler... Komedi de var, dram da... Reklamda çok beğendiğim bir yönetmen olan Özer Feyzioğlu çekiyor. Onunla çalışıyor olmak benim için muhteşem bir şey ve devam etmek istiyorum. Bu aralar birçok prodüktör gibi Netflix, BlueTV, Puhu ve benzeri internet televizyon ağlarına yönelik bir proje yapmak istiyorum. Uzun metraj bir film senaryosuna kafa yoruyorum. Bir yandan da üçüncü kitabımı yazmaya başladım.

Forex'te yeni bir sayfa!

Ak Yatırım 20 yıllık tecrübesiyle geliştirdiği TradeAll uygulaması ile Forex piyasasında.
Tercihinize uygun kaldıraç oranları, uygun işlem maliyetleri, ileri teknolojik altyapısı
ve Türkçe dil seçeneğiyle Forex işlemleri TradeAll'da.

Ak Yatırım'ın ayrıcalıklarını TradeAll ile yaşayın!

2017 yılı 1. çeyrek kâr - zarar oranları %39,64 - %60,36.
Güncel kâr-zarar oranları için tradeall.com.

KAMPANYA YAPILIYOR?

İLKAY GÜRPINAR (ACI'95)

Reklam dünyasının en yaratıcı 30 kadınından biri

İlkay Gürpınar ACI'95 mezunu... TBWA İstanbul'un kreatif direktörü (CCO-Chief Creative Officer)... ABD'de yayınlanan iş dünyası, finans, medya, teknoloji haber sitesi *Business Insider* tarafından dünyanın en yaratıcı 30 kadınından biri olarak 3. sırada gösterildi.

İlkay Gürpınar'ın bu başarısı, reklam dünyasını olduğu kadar bizi de heyecanlandırdı. *Buluşma* olarak kendisiyle bir araya gelmek istedik ve randevulaşıp soluğu TBWA'nın Etiler'deki ofisinde aldık. İlkay Gürpınar, bizleri son derece sıcak karşılıyor ve merakla sormaya başlıyoruz.

Acaba kendisini bu ödüle taşıyan faktörler nelerdi? Böyle bir ödülü bekliyor muydu? İlkay Gürpınar anlatıyor:

"*Business Insider* adında uluslararası bir haber network'ü var. İş dünyası odaklı. Sekiz ay kadar önce benden CV istediler. Çalışmalarımızın, yurtdışında kazandığımız ödüllerin listesini de... Dahası, Türkiye'deki ajansın konumu, reklam dünyasında lokal ve uluslararası alanda yapılanlar hakkında bilgi topladılar. Yine de ödül beklemediğimiz bir anda geldi. Biz unutmuştuk neredeyse. Açıklanınca oldukça şaşırdık."

Hiç de azımsanacak bir başarı değil; tüm dünyada 30 kadın kreatif direktör içinde üçüncü olmak. Reklam dünyasında yirmi yıla yakın bir deneyimin sonucu aslında. ACI günlerinden kreatif alandaki kariyerine uzanan yılları soruyoruz.

"Bugün baktığımda hayatıma İzmir Amerikan'ın büyük katkısı olmuştur" diyor.

İLK KAMPANYALAR ACI'DA

Hoşgörü, empati, disiplin, yaratıcılık, merak, dayanışma gibi okulun değerlerine kısa sürede adapte olmuş. Aktivitelere hep

BİR REKLAM AJANSI NASIL ÇALIŞIR?

İlkay Gürpınar'dan rica ediyoruz. Bize bir ajansın nasıl çalıştığını anlatıyor:

"TBWA İstanbul olarak 50 kişilik bir ekibimiz var. Ajanslar genellikle 4 ana departmandan oluşuyor; müşteri ilişkileri, strateji, kreatif departman ve prodüksiyon var.

İlk önce müşteri ilişkileri, müşteriden konuyla ilgili 'brief' alıyor. Strateji bölümüyle ile birlikte bu talebin, stratejisini oluşturup, çalışması için kreatif brief veriyorlar. Kreatif bölümü, yaratıcı yazar ve art direktör olarak iki kişiden oluşuyor. Grafik tasarım okumuş ya da benzeri okullardan mezun olmuş kişiler art direktör oluyor. Yazarlar, değişik branşlardan olabiliyor. Reklam yazarlığına yatkın olmalı. Örneğin, iyi başlık atması önemli. Birkaç cümle ile sayfalarca metni verebilmeli. Senaryo yazabilen, film fikri bulabilen yazarlarımız var. Bunlar hep ikili ekipler ve belirli markalardan sorumlular. Fikirler bulunduktan sonra müşteriye sunulur ve beğenilince de bu fikirleri en iyi hayata geçirecek, filmleri çekecek, görselleri tasarlayacak, seslendirecek prodüksiyon şirketleri bulunur ve üretimi yaptırılır. Biz fikir ajansyız. Üretimi, prodüksiyon ajanslarıyla birlikte yapıyoruz."

başı çekmiş. Kendisini lise yıllarında 'Öğrenci Birliği Başkanı' olarak görüyoruz. Ardından da, mezuniyette 1995 yılı kraliçesi olarak...

"ACI'da Öğrenci Birliği Başkanı olmak kolay iş değil-di" diyor Gürpınar: "Yaratıcı, kapsayıcı ve farklı bir kampanya yürütmek, ciddi bir gayret göstermek, bir hayli yorulmak anlamına geliyordu. Okul, seçimden önce adaylara bir ay propaganda yapma süresi tanıyordu. Posterler, afişler, sloganlar belirleniyordu. Onların ışığında metinler oluşturuluyordu. İnsanlara bu kadar inisiyatif tanınması çok ilginçti. Öğrenciler bu kültürle yetişiyorlar, olgunlaşıyorlardı. Sorumluluk almaları teşvik ediliyordu."

SİYASETEN REKLAM DÜNYASINA

Ardından Boğaziçi Üniversitesi yılları gelmiş. "Üniversitede, ACI'daki havayı yakalamak mümkün değildi" diyor ve ekliyor: "Uluslararası ilişkiler ve Siyaset Bilimi okudum. Oraya girmek için çok çalışmıştık. Ben Türkiye üçüncüsü olmuştum. Üniversitenin dördüncü sınıfını, 'exchange öğrenci' olarak, bir yılığına burslu olarak ABD Seattle'da University of Washington'da okudum. Orada okuyarak Boğaziçi'nden mezun oldum. Oradayken pazarlama dersleri almaya başladım. Siyasetin yanısıra biraz pazarlama öğreneyim diye..."

İlkay Gürpınar, Türkiye'ye döndükten sonra P&G, Unilever gibi uluslararası büyük şirketlere başvurmuş. Ama akıllı hep yazı-çizi işlerinde kalmış: "Çocukluğumdan beri de bir şeyler yazıp çiziyorum. 'Ne yapsam?' diye düşünüyorum. Oturdum, kendime bir portfolyo hazırladım. Evde yaptığım bazı çizimleri, yazıları içine koydum. Bir hayli özendim."

Bu portfolyo ile ajans ajans gezmeye başlamış. Bir gün Serdar Erener'le karşılaşınca kadar... Onunla yaptığı görüşme kaderini değiştirmiş.

SERDAR ERENER İLE TANIŞINCA...

Gürpınar, Erener'le görüşmesini ve sonrasını anlatıyor: "Portfolyomu çok beğendi. Benim aklımlı reklama doğru çeldi. Onlar o zaman civcivli Dalin reklamlarını yapıyordu. Ben de rakip şirket Johnson & Johnson'dan pazarlama tarafında teklif almıştım. Serdar Erener: 'Bak biz iki tane civcivle dünya devlerini devrebiliyoruz. Reklam böyledir, etki böyledir. Ne işin var? Gel buraya. Sende reklamcı kafası var' dedi. 1999'da orada staja başladım. Beni bir ay denediler. Başarılı olmak için çok çalıştım. Beş sene geçirdim. Serdar Erener oranın kreatif direktörü ve yöneticisiydi. Kendi ajansını kurarken 14 kişilik bir ekip aldı. Alametifarika ajansı böyle doğdu. Ben de o ekibin içindeydim. Orada da üç yıl çalıştım. Son yılımda, kreatif direktör oldum. Toplam 8.5 yıl Serdar Erener ile çalıştım. Son on yıldır da TWBA'deyim. Reklama şanslı bir yerde ve dönemde başladığımı söyleyebilirim."

'BUZ KOVASI' ETKİSİ

"Reklamda, gelişen teknoloji ile birlikte mecralara bakış da değişti. Eskiden çok belliydi... Basılı yayınlar, açık hava, televizyon, radyo... Reklamı hazırla, bunlardan birine koy. Oysa şimdi her şey mecraya olabiliyor. Bizim kullandığımız terim, "media arts" artık. Medyayı bir sanat olarak kullanabiliyor olmak. O kadar ilginç şeyler yapılıyor ki, mesela 'case reklam' diye bir şey çıktı. İlginç bir etkinlik yapılıyor. Çok akılda kalıcı, iyi bir fikir. Bu etkinliğin filmi çekiliyor ve o markanın ana filmi bu olabiliyor mesela. 'Case'ler, reklamcılıkta çok kullanılır oldu."

Örneğin birçok kişi hatırlayacaktır, kafanızdan aşağı bir kova buzlu su dökmek gibi bir fenomen vardı... Ice Bucket Challenge deniliyordu. Dikkatleri ALS hastalarına çekmek için yapılan bir kampanyaydı. Herkes bunu yapıyor, videoya çekiyor ve sosyal medyada paylaşıyordu. Bunu unutmak çok zor. Bu bir proje, bir reklam fikri. Tüm dünyaya yayıldı. Bir hareket başlattı. Hiçbir reklam filminin, politikacının yapamayacağını yaptı."

İYİ BİR REKLAMCI OLMAK İÇİN

Peki acaba İlkay Gürpınar, İzmir Amerikan'ın yeni mezunlarına reklamcı olmalarını önerir mi?

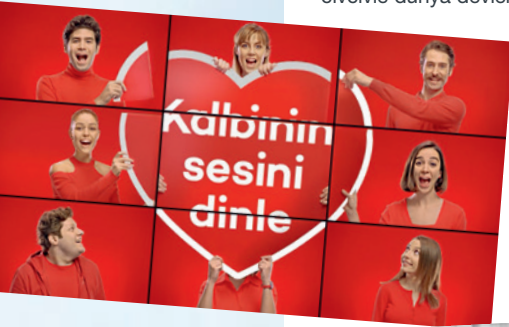
Söz yine kendisinde:

"Bence çok renkli bir meslek. Farklı uygulamalara çok açık. Mesela fotoğrafa merakınız varsa, fotoğraf bizim işimizin en önemli parçalarından biri... Film de öyle. Film nasıl çekilmeli? Hikaye nasıl anlatılmalı? Ya da müzik... Hopi'nin müzik fikrini ben ve bir arkadaşım birlikte bulduk."

"Birçok farklı yaratıcı disiplini bir arada kullanmak gerekiyor" diyor Gürpınar, şöyle devam ediyor: "İnsan doğasını iyi tanımak gerekiyor. Fikir denen şey bizde iç görüleri (insight) dayanıyor. Insight'ları yakalamak için insan doğasını iyi anlamak gerekli. Onun için de toplumu iyi anlamak... Sosyoloji ve psikoloji bu açılardan da önemli. Kendini iyi ifade etmek gerekiyor. Ben uluslararası ilişkiler okudum. Orada hem sosyoloji hem de psikoloji vardı."

Ama bütün bunları okuduğunuzda yine de reklamcı olunabilir gibi bir şey yok. İlkay Gürpınar'ın söylediklerinden anladığımız, reklamcı olmak için aslında en önemli şey 'reklamcı kafasına sahip olmak'... Fikirleri bulabilmek, bağlantıları kurabilmek, bir tür 'fikir-söylem mucitliği'... "İşin yaratıcılık gerektiren bu kısmı başka bir şey" diyor ve ekliyor: "Bu, bazılarında var, bazılarında yok." Gürpınar'a göre insanlar ikiye ayrılıyor: "Fikir bulabilen ya da buna çok yatkın olmayanlar. Bunun, sanat eğitimi almakla da ilgisi çok yok. Çok iyi resim, grafik yapıyorsunuz ama bunları reklamın bir parçası olarak icra etmek bambaşka bir kabiliyet. Okullarımızdan yeni mezun olacak genç arkadaşlarıma; bu alana girmek istiyorlarsa kendilerini bu yetenekleri konusunda sınamalarını, bu alanın çalışma yeri ve zamanının bir hayli esnek olan bir kariyer olduğunu hatırlatmak isterim."

ORK
ARD
&
E NICE
PEOPLE

KİMLERİNE KAYIYOR?

Türkiye'nin globalde en güçlü ilk iki kadını ÜAL'den...

Fortune dergisinin yayınladığı Türkiye'nin en güçlü 10 global kadın lideri sıralamasında, ilk iki sırada Üsküdar Amerikan Lisesi mezunları yer aldı. Listede ilk sırayı ÜAL 1987 mezunu Vodafone Grup Ticari Operasyonlar Dünya Başkanı Serpil Timuray alırken, ikinci sırayı ise ÜAL 1983 mezunu Visa Europe Bölge Genel Müdürü Berna Ülman aldı.

Üsküdar Amerikan Lisesi'nde başladığı eğitimini Amerika'da North Carolina Asheville High

School'da tamamlayan Serpil Timuray, Boğaziçi Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun oldu. Timuray, kariyerine 1991 yılında Procter&Gamble pazarlama departmanında başladı. Buradaki 8 yıllık kariyeri, ona DanoneSA-Tikveşli Pazarlama Direktörlüğünü getirdi. Bir süre kurumun Satış ve Pazarlama Direktörlüğünü birlikte yürüten Timuray, 2002 yılının Haziran ayında DanoneSA Süt Ürünleri Genel Müdürü ve İcra Başkanı oldu. 1 Ocak 2009 tarihinde Vodafone Grubu Orta ve Doğu

Berna
Ülman

Serpil
Timuray

Avrupa Bölgesi Direktörü ve aynı zamanda Vodafone Türkiye CEO'luğunu da üstlendi. Ağustos 2016'da Vodafone Grubu'nun Afrika, Ortadoğu, Asya ve Pasifik (AMAP) Bölge CEO'su olarak atandı. Serpil Timuray halen Vodafone Grup Ticari Operasyonlar Dünya Başkanı görevini yürütüyor.

Halen Visa Europe Bölge Genel Müdürü olan Berna Ülman ise Üsküdar Amerikan Lisesi'ni bitirdikten sonra

Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. Ardından University of Tennessee'de finans alanında yüksek lisans yaptı. Bir dönem New York'ta Tokai Bank'ta çalıştı. 5 yıl Koç Finans'ta görev yaptı. 2000 yılında Visa Türkiye'ye Genel Müdür Yardımcısı olarak katıldı. 2003 yılında Visa Türkiye Genel Müdürü, 2008 yılında da Visa Europe Bölge Genel Müdürü oldu. Berna Ülman, ayrıca SEV Mütevelli Heyeti ve SEV Yönetim Kurulu üyesi olarak görev yapıyor.

**ZEYNEP DERELİ (ÜAL'95) /
ONGUN TAN (TAC'98)**

Teknoloji ve İnsan Kolejleri açıldı

Türkiye'nin ilk teknoloji okulu Teknoloji ve İnsan Kolejleri (Tink) Sancaktepe'de açıldı. Kurucu ve yatırımcısı Zeynep Dereli (ÜAL'95) olan okulun teknoloji ve pazarlamadan sorumlu kurucu ortağı da Ongun Tan (TAC'98).

Tink; Türkiye'de bir ilk olarak, öğrencileri sadece üniversite sınavına hazırlamakla kalmayıp, aynı zamanda yeni nesil teknoloji yetkinlikleri ile donatmayı hedefliyor. Tink öğrencileri, İngilizce bilerek, iki farklı yazılım dili, mobil uygulama geliştirme ve maker (donanım prototip üretimi) konularında

proje geliştirerek mezun olacaklar. Proje tabanlı eğitime ek olarak, öğrenciler, girişimcilik eğitimleri ile yaptıkları projeleri, sosyal ve ticari faydaya dönüştürmenin yöntemini öğrenecekler. Tink, sektörün lider firmaları ile yaptığı iş ortaklıkları ile öğrencilerin mezun olmadan ofis ziyaretleri ve stajlarla, iş dünyasına da entegre olmalarını hedefliyor.

Tink Kurucusu ve CEO'su Zeynep Dereli, "Değişim bizi beklemeyecek. Tink, işte bu değişimin öncülerini yetiştirecek" diyerek Tink'i özetliyor. Kurucu Ortağı Ongun Tan ise "Amacımız sadece yazılımcı yetiştirmek değil. Yeni dünyada, büyük veri analiz edebilen avukat, robotlarla operasyon yapabilen doktor gibi meslekler geçerli olacak. Biz öğrencilerimizi bu yeni dünyaya hazırlıyor olacağız" diyor.

Zeynep
Dereli

Ongun Tan

NAZLAN ERTAN (ACI'85)

Tesco Kipa Kurumsal İlişkiler Direktörü

Nazlan Ertan, Kipa'nın Kurumsal İlişkiler Direktörlüğü görevini üstlendi. Kipa'nın kamu kurumlarıyla ilişkilerinden, kurumsal iletişim ve kurumsal sorumluluk projelerinden sorumlu olacak Ertan, ACI'dan mezun olduktan sonra, lisans eğitimini ODTÜ Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamladı. Ardından City University of London Gazetecilik Bölümü'nde, Sorbonne Cours de Civilisations'da ve Université Libre de Bruxelles'da eğitim ve sertifika programlarına katıldı.

Gazetecilik kariyerine 1989 yılında başlayan Ertan, Turkish Daily News'tün Ankara, Paris ve Brüksel bürolarında görev yaptı. Ertan'ın çalıştığı diğer basın kuruluşları arasında, CNN Türk ve Hürriyet Gazetesi'nin yanı sıra BBC Türkçe Servisi, Voice of America ve European Voice gibi önde gelen

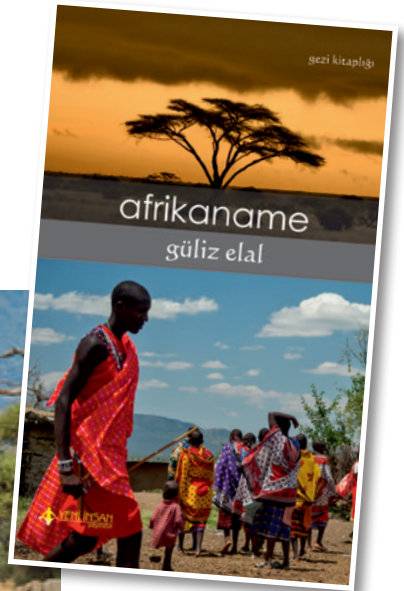
uluslararası kuruluşlar da yer alıyor. Nazlan Ertan, Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'nde görev yaptı ve Avrupa Birliği Ankara Bilgi Merkezi'nin direktörlüğünü üstlendi. Avrupa Birliği Bakanlığı'nda İletişim, Sivil Toplum ve Kültür Başkanlığı yapan Ertan, 2011'de Kurumsal İletişim Müdürü olarak Kipa'ya katılmıştı.

GÜLİZ ELAL (ACI'74)

Afrika'nın gizemi

Uzun yıllar Boğaziçi Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yapmış Güliz Elal'ın (ACI'74), Afrikaname adındaki gezi kitabı, Yeni İnsan Yayınevi tarafından, Gezi Edebiyatı dizisi dahilinde yayımlandı. Mart ayında yayımlanan kitap, yoğun ilgi üzerine ikinci baskıya hazırlanıyor. "Gezi edebiyatı Türkiye için yeni bir tür" diyen Güliz Elal, "Bu nedenle Afrikaname'nin başarısı beni

çok sevindirdi. 288 sayfalık kitap, dört gezinin öyküsüyle, üç yıl süren bir araştırma sürecinin ürünü olan bilgileri harmanlıyor" diyor. Kendine yeni meslek olarak gezi yazarlığını seçtiğini söyleyen Elal, önümüzdeki yıl ikinci bir gezi kitabı yayınlanmayı planladığını da ekliyor. Güliz Elal'ın özenle tasarlanmış Afrikaname'si; Afrika yolculuğu planlayanlara iyi ve derinlemesine bir rehber olurken gidemeyenler için de Sahra Altı'na sözcüklerle ve fotoğraflarla edebi bir yolculuğa çıkıyor.

İLTER H. GÜREL ARAMIZDAN AYRILDI

SEV Mütevelli Heyeti Üyesi İlder H. Gürel 29 Mayıs 2017'de İzmir'de vefat etmiştir. Gürel, İzmir iş dünyasının bilinen ve sevilen bir ismiydi. Kardeşleriyle birlikte Çimentaş şirketini Türk sanayisine kazandırmıştır. Çimentonun haricinde, gıda, tütün, baharat, sağlık gibi sektörlerde faaliyet göstererek Türkiye'ye yabancı sermayenin gelmesine katkı sağlamıştır. Birçok sivil toplum çalışmasında yer almış ve destek vermiştir. Kızı Canan Gürel Usuloğlu ACI 1986 yılı mezunlarımızdandır. Değerli mütevellimiz İlder H. Gürel'i saygıyla anar, ailesine ve tüm sevenlerine sabır ve başsağlığı dileriz.

YOLDA YAKINIZ MI?

BERKMAN ÇAVUŞOĞLU (TAC'92) / ALPER BURAT (TAC'92)
ALİ METE KURT (TAC'92) / ALKAN ERTURAN (TAC'92)

Uçtan uca TAC ruhu

OttoLock bir akıllı ev kilidi sistemi. Evinizdeki kapının iç tarafına monte ediyorsunuz. Cep telefonunuzdan açıp kapatabilmenizi sağlıyor. İstedığınız kişiye açma yetkisi veriyorsunuz. Tasarlayıcı, üreteni, uygulayıcı, pazarlayıcı hatta melek yatırımcısı da TAC'li dört sınıf arkadaşı. Bu girişim okul sıralarında kurulan bağların ne kadar güçlü ve yaratıcı olabileceğinin bir göstergesi...

Tüm dünyada akıllı ev teknolojilerinde hızlı bir yükseliş var. Artık akıllı telefonların içinde ev yönetim uygulamaları yer alıyor. Evdeki elektronik cihazları yönetebiliyor, ışıkları kontrol edebiliyor, kameralarla gözetleyebiliyor, hatta robot süpürge ile isteyken evi süpürebiliyorsunuz. Akıllı ev teknolojileri geleceğin en hareketli alanlarından biri. Türkiye'den akıllı eve yönelik çok önemli bir girişim olan OttoLock'un hikayesi, Silikon Vadisi hikayelerini aratmıyor.

OttoLock evdeki anahtarla açılan geleneksel kapı kilitlerini cep telefonunuzdan açıp kilitlemenizi sağlayan elektro-mekanik bir ürün. Kapınızın iç tarafına, kilidin üzerine kolayca monte ediliyor ve akıllı telefonunuzdaki özel bir uygulama ile anahtar kullanmadan açıp kapatabiliyorsunuz. Hatta uygulamaya bile girmeden, telefona "Siri, kapımı açar mısın?" diyerek sesle bile kullanabiliyorsunuz.

Kullanımı bu kadar kolay olsa da, geliştirilmesi ve hayata geçmesi bir hayli maceralı olan OttoLock'un arkasında TAC'den 1992'de mezun olan 4 sınıf arkadaşı var. Berkman Çavuşoğlu, Alper Burat, Ali Mete Kurt ve Alkan Erturan...

YOYO İLE YOLA ÇIKIYORLAR

Buluşma dergisi olarak OttoLock girişimcilerinden Alper Burat ve Ali Mete Kurt ile bir araya geliyoruz. Uçak mühendisi olan Alper Burat, endüstriyel tasarım ve üretim yapan aile şirketinde çalışıyor. OttoLock'un ilk kalıplarını çizen ve üreten kişi. Mimar olan Mete Kurt ise yatırımcı, aynı zamanda kapı ve mimari uygulamalar konusunda danışmanlık yapıyor. Olayı ilk başlatan kişi de o olmuş. Apple'ın iPho-

BİRBİRİMİZE, AİLEMİZDEN YAKINIZ!

Alper Burat: "11 yaşından beri Mete ile birlikteyiz. Aynı sınıflarda oturduk, üniversitede aynı evde yaşadık. Berkman ve Alkan'la da aynı şekilde. Çok farklıyız, ama bu farklılıktan bir ahenk çıkıyor."

Mete Kurt (sağda): "Birbirimizin eksikliklerini fazlalıklarını tolere edebilmek çok önemli. Bunu bize kazandıran Tarsus Amerikan oldu. Asıl büyük sermayemiz bu ilişkilidir."

ne'lara akıllı ev yönetim uygulaması koyduğu gün Alper Burat'ı arayıp ben bu işe para koyacağım diyerek herkesi ateşlemiş.

Berkman Çavuşoğlu ise OttoLock fikrinin çıkışına vesile olan YOYO adındaki otomobil paylaşım girişiminin sahibi. Çavuşoğlu, 2010 yılına kadar Digitürk'te üst

düzyöneticilik yapmış bir isim. Sonrasında ise birçok projeye imza atmış halden oldukça aktif bir girişimci. Dördüncü mezun Alkan Erturan ise New York'ta JP Morgan'da finans alanında yöneticilik yapıyor ve girişimin melek yatırımcısı.

Bu dört kişi Tarsus'ta ortaokuldan lise

sona kadar aynı sınıfta birlikte okumuşlar. Sonra İstanbul'da aynı üniversiteye gidip bölümlere girseler de hiç kopmamışlar ve aynı evde kaldıkları günler de olmuş.

Sürekli görüşmeye devam eden dört arkadaş bir gün Berkman Çavuşoğlu'nun girişimi YOYO için Almanya'da geliştirilen akıllı telefon ile otomobil kapılarını açan kilit sistemini görünce fikir ortaya çıkmış. Yıl 2013. 'Almanya'dan dönünce kendi aramızda ya bu sistemi ev kilitlerine de uygulayamaz mıyız?' diye kendi aralarında konuştuklarını söyleyen Alper Burat şöyle devam ediyor: "Ben, açarız sorun değil, dedim. 20 senedir aile şirketinde üretimle, tasarımıyla, kalıpla uğraşıyorum. Tekstil yedek parçaları yapıyoruz. Komple bir teknenin üç boyutlu mühendislik tasarımlarını yaptık. Kalıphanemiz, CNC'ler (Computer Numerical Control) var. Dönüşte oturduk bir tasarım yaptık. Ben ilk demo kilit sistemini yaptım." Ama ilk tasarımdan sonra işler biraz yavaşlar. Yatırımcı bulma çalışmaları, KOSGEB'de sonu gelmeyen sermaye başvuruları derken, Apple'ın iOS 10 sürümünde ev uygulamasını cihazlara dahil olarak koymasına ile işler farklı bir noktaya gelir. Mimar olan Mete Kurt, "Bu sistem yayınlanınca sabah ilk iş Alper'i arayıp, 'Bu işi yapmalıyız, gelecek akıllı evlerde. Ben para yatırıyorum, gelin bu işe girelim' dedim. New York'tan Alkan Ertuna ben de varım dedi. Berkman ile konuştuk. OttoLock bir anda ciddi bir girişim oldu" diyor.

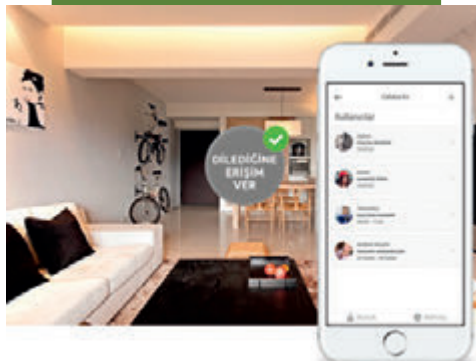
KİTLESEL FONLAMA

Hemen ikinci ve daha tüketici odaklı bir tasarım için kolları sıvıyorlar. Daha düşük maliyetli, verimli çalışan ve şık bir tasarım için yeni çizimler yapıyor, yeni kalıplar dökülüyor ve ikinci versiyon ortaya çıkıyor. KOSGEB'e bir proje yazılıyor, önce kabul ediliyor ancak sonradan bürokrasiye takılıyor. Ama OttoLock'u Turkcell ekibi keşfediyor. Tam bu sıralarda Ankovanı adıyla dünya-daki Kickstarter gibi çalışan kitle fonlama sitesi açan Turkcell, OttoLock'u siteye davet ediyor. Sitedeki faaliyet çok iyi geçiyor ve hedefleri olan 135 bin lirayı toplamayı başarıyorlar ve Turkcell de 'nesnelerin interneti' konsepti içinde OttoLock'a yatırımcı olmak istediğini belirtiyor. Görüşmeler halen sürüyor.

OTTOLOCK NASIL ÇALIŞACAK:

- İçindeki Bluetooth veya Wi-Fi ile akıllı telefona bağlanabilen OttoLock, kapınızın mevcut kilit sistemine kolayca takılabilen bir modül. İçindeki pil ve çark sistemi ile mevcut kilitlere içeriden kolayca monte ediliyor ve Türkiye'deki neredeyse tüm kapı modellerine uyumlu.
- Akıllı telefondaki uygulama ile kilidi eşleştirerek kendinizi tanıtıyorsunuz. Artık fiziki anahtara gerek kalmıyor. Kapıya geldiğinizde telefonu çıkarıp uygulamada "aç" butonuna tıklıyorsunuz. Hatta yeni iPhone'lar ile Siri üzerinden sesli olarak kapınızın açılmasını sağlayabiliyorsunuz.
- Örneğin evinize temizlikçi gelecek ve siz anahtarı vermek yerine, o kişinin cebine istediğiniz süre ile dijital anahtar gönderebiliyorsunuz. Trafikte kaldınız ve eve gelen arkadaşlarınızın kapıda beklemelerine gerek yok. Bir tık'ta kapıyı açmalarını sağlayabilirsiniz. Wi-Fi bağlantısıyla 24 saat eve giriş çıkışları kayıt altına alabilir ve anında haberdar olabilirsiniz.

Alper Burat, "Tüm bunlar olurken, tabi tüketici elektroniği konusunda bu tasarımı son kullanıcılar için kitlesel olarak üretecek bir iş ortağına ihtiyacımız vardı. Birçok büyük şirket için üretim yapan Akplas ile bir araya geldik. Arçelik için üretim yapan büyük bir şirket. Orada Abdullah Bayöt ile görüşmeler yapıyoruz. Sonuçta tüketici ürünlerinde uzman bir şirket ve ürünün tüketici odaklı dizaynını birlikte yapmak istiyoruz" diyor.

Güvenlik ve uygulamayı geliştiren Codevo adındaki siber güvenlik ve teknoloji şirketini kuran Zafer Serbest ve Murat Serhat Adalı'yı da OttoLock'a ortak yapıyorlar. Codevo Türkiye'de büyük bankalara göz tanıma sistemleri geliştiren şirketlerden biri. Mete Kurt, "Sonuçta kilit dediğimiz üst düzey güvenlik gerektiren bir alan ve Codevo bu alanda en iyilerden biriydi. Onlar da projeye inandılar ve ortak oldular" diyerek bir fikir olarak başlayan OttoLock'un Silikon Vadisi tadında bir girişimcilik hikayesine dönüştüğünü belirtiyor.

Son olarak Vestel de yatırım için OttoLock ile görüşmek istemiş.

DÜNYA İLE AYNI ANDA

2018 Şubat ayında piyasaya çıkması için çalışmaları hızlandıran ekip, yurtdışında da önemli bir pazar olduğuna inanıyor. Türkiye'de inşaat sektörünün çok hızlı büyüdüğünü belirten Mete Kurt, "Akıllı ev konseptinin çok çabuk kabul göreceğine inanıyor. Akıllı kilitler de bu konseptin bir parçası. Ayrıca Pronet gibi ev güvenlik şirketleri hedeflerimiz arasında. Onlarla da konuştuk. ABD'de bu kilitler satılıyor. Ancak onların kapı kilit sistemleri oldukça farklı, bizimki Avrupa'ya benziyor. Biz burada farklı olarak kilidin kendini boşık almasına sağlayan bir teknik geliştirdik.

Böylece telefon dışında bir çocuğun bile kolayca açması için kilidi boş alan bir sistemimiz var. Pille çalışıyor ve pil bitmeye yaklaştığında size haber veriyor. ABD ve Avrupa'daki rakiplerimizle aynı zamanda çıkıyoruz. Dünya çapında bir potansiyel olduğu açık" diyor.

Önümüzdeki yılın başında 349 TL'ye piyasaya çıkması beklenen OttoLock doğrudan tüketiciye olduğu kadar güvenlik şirketleri ve kilit üreticileri gibi kurumlara da altyapı olarak sunulacak.

NİLÜFER ERTEKİN TANER (ACI'89)

Türkiye'yi düşünmediğim gün yok

Dr. Nilüfer Ertekin Taner, ABD'nin ünlü tıp merkezi Mayo Clinic'te Alzheimer ve diğer demans hastalıklarıyla ilgili hem araştırma yapıyor hem de hastaları izliyor.

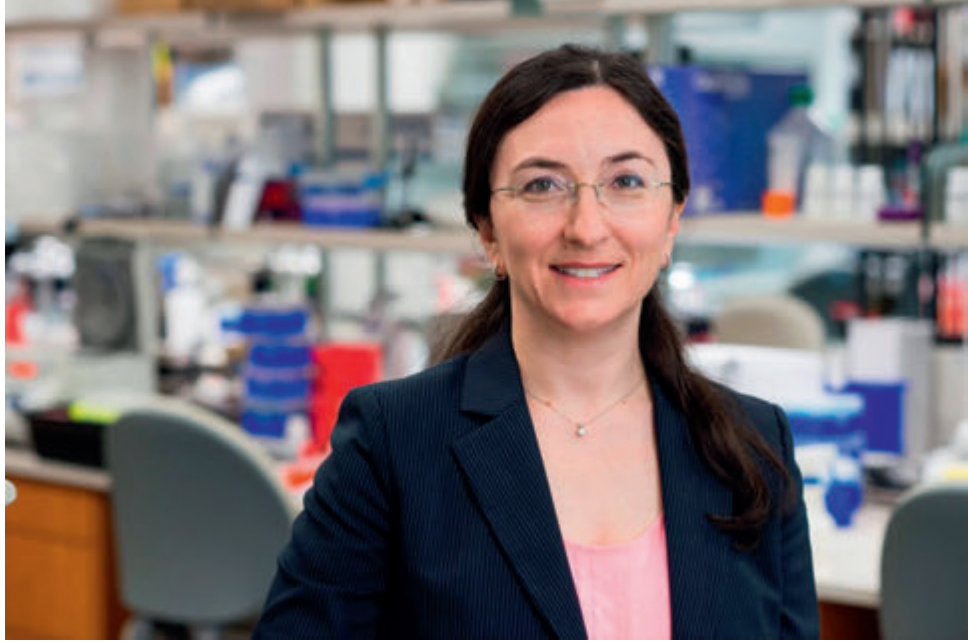
Amerika'da yaşayan Dr. Nilüfer Ertekin Taner'e, e-posta ile; İzmir Amerikan günlerini, Türkiye'deki üniversite eğitimi, neden Amerika'yı seçtiğini, Mayo Clinic'teki çalışmalarını, Türkiye özlemini, üniversiteye hazırlanan öğrencilere tavsiyelerini, tıp okumanın cazibesini, Alzheimerlı hastaların tedavisindeki son gelişmeleri ve daha pek çok konuyu sorduk.

Kendinizden biraz bahseder misiniz? İzmir Amerikan'dan mezun olup Mayo Clinic'e uzanan yolculukta neler yaptınız?

1982'de girdiğim ACI'da ömür boyu sürecek dostluklar edindim. Lise mezuniyetinin ardından, Ankara'da Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdikten kısa süre sonra Amerika Birleşik Devletleri'ne doktora yapmak üzere geldim. 1997'de evlendim. Bu evlilikten iki çocuğum var. Aynı yıl Amerika Birleşik Devletleri'nde Mayo Clinic Moleküler Nörobilim (Mayo Clinic Molecular Neuroscience) Bölümü'nde başladığım doktora'yı 2001'de bitirdim. Doktora süreci, Alzheimer hastalığının genetiğiyle ilgili çalışmalarımın başlangıcı oldu. Bu araştırmaları Mayo Clinic'in Jacksonville, Florida'daki Nörobilim Bölümü'nde gerçekleştirdim.

İki yıllık doktora sonrası eğitim sırasında bu çalışmalarına daha da ilerletme olanağı oldu. Bu dönemde ABD'nin en büyük sağlık araştırma kurumu olan Ulusal Sağlık Enstitüsü'nden (National Institutes of Health, NIH) eğitim bursu aldım. 2003 yılında Mayo Clinic Rochester Minnesota'daki Nöroloji Bölümü'nde başladığım nöroloji asistanlığını 2007'de bitirdim. Dört yıllık klinik eğitimim ile eş zamanlı olarak bilimsel araştırmalarıma devam ettim. Asistanlık sonrasında Mayo Clinic Florida'ya kendi laboratuvarımı kurmak üzere geri döndüm. Bir yıllık Davranışsal Nöroloji (Behavioral Neurology) üst asistanlığım sırasında aynı zamanda kendi laboratuvarımı başlatma sürecini gerçekleştirdim.

2008 yılında Mayo Clinic Florida'da

'Araştırmacı – Doktor' olarak çalışmaya başladım. Laboratuvarımın kuruluşundan bu yana ekibimle birlikte Alzheimer ve benzeri hastalıkların genetiğini araştırarak yeni tedavi ve tanı yöntemleri bulmak amacına yönelik çalışıyoruz. Aynı zamanda, hekim kimliğimle demans hastalarını da izliyorum. Eşim de Mayo Clinic Florida'nın Organ Nakli Bölümü'nde cerrah ve bölüm başkanı olarak çalışıyor.

ABD'ye gitme kararınız nasıl şekillendi?

Yaşamla ilgili verdiğimiz kararlarda, kendimizi tanımamız ve çevremizdeki örnekler büyük önem taşır. Benim kararımın şekillenmesi de bu iki temele dayanır. Ömür boyu yapacağım işin ne olmasını istediğimi düşünmeye başladığımdan beri aklımda beliren birkaç unsur vardı. Yaratıcılığı temel alan, gelişime ve değişime açık bir işte çalışmak istediğimi biliyordum. Sanatı, özellikle edebiyat ve tiyatroyu da çok seviyordum. Öte yandan, ısrarla ve yılmadan çalışmanın, çok fazla da şans faktörüne dayanmadan başarıya ulaşabileceği bir alanda olmak istiyordum. Sa-

nırım o yaşlarda, yapılan meslek ne olursa olsun, aslında şans faktörünün yaşamda hep önemli bir unsur olduğunun çok da farkında değildim. Bununla beraber, yaratıcılığın temel olduğu en büyük iki alanın sanat ve bilim olduğunun farkındaydım. Çevremde sanat alanında çok fazla örnek yoktu. Bilim alanında ise önümde nörolog ve bilim insanı olan babam Cumhur Ertekin'in sağladığı örnek vardı. Onun, yaşamın her türlü zorluk ve engeline rağmen yılmadan ve şevkle bir bilim insanı olarak verdiği uğraşı, edindiği uluslararası başarıyı ve bilimsel üretkenlikten aldığı mutluluğu küçük yaşarımdan beri gözlemleme olanağı oldu. Yukarıda anlattığım tüm bu etmenler benim de bilime yönelmeme yol açtı. Bilimsel çalışmayı, hem uluslararası ortamda en yüksek çitarda yarışabilecek düzeyde, hem de deneysel, temel bilim alanında yapmak istiyordum. Aynı zamanda insan sağlığına yönelik konular ilgimi çekiyordu. Bu nedenle, öncelikle insan sağlığını ve bedenin işleyişini en geniş ve en derin şekliyle öğrenebilmek için, tıp eğitimi almayı seçtim. Bunun sonrasında temel bilim eğitimi almak için yurt dışı-

na gitmem gerektiğini biliyordum; çünkü kendi vatanımda bu tür eğitimin alt yapısı, teknolojisi ve geleneği yoktu.

Öte yandan, benim amaçladığım temel bilim eğitimi alanında en fazla olanak ABD’de vardı. Tıp Fakültesi’nin son yıllarında, ABD’de hem klinik, hem de temel bilim eğitimi yapabilmemi sağlayacak sınavlara girdim. Beynin işleyişi ve hastalıkları benim en çok ilgimi çeken alan olduğu için, ABD’de bu konuda en iyi eğitim veren kuruluşları araştırdım. 1996’da ABD’ye gelip, bir yandan gözlemci olarak bir laboratuvarında çalışırken, bir yandan da nörobilim doktora programlarına başvururdum. Kabul edildiğim programlar arasından; sağlam eğitimi, sağlık alanındaki yeri ve insan sağlığına yönelik araştırmaların yapıldığı laboratuvarları ile ünlü Mayo Clinic’e gelmeyi seçtim.

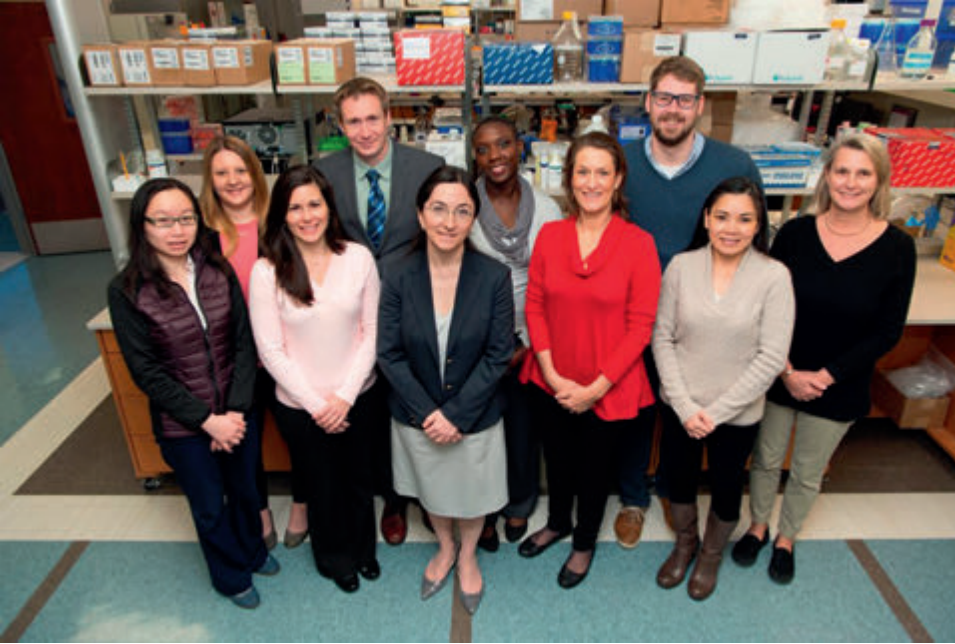
çalışmaların ve ekipler arası işbirliğinin desteklendiği bir ortamda yetişmek ve çalışmak beraberinde büyük olanakları getiriyor. Örneğin; bizim yaptığımız araştırmalar için binlerce hastanın yıllarca izlenmesi, pek çok klinik incelemeden geçmesi, onlardan edinilen kan veya başka doku örneklerinin genom araştırmaları için kullanılmalarının ardından istatistiksel genetik ve biyoinformatik analizlerinden geçirilmesi, çıkan sonuçların başka deneyler yoluyla onaylanması gerekiyor. Dünyada bu tür çok kapsamlı çalışmaların yapılabileceği merkezlerin sayısı kısıtlı ve Mayo Clinic bu kurumların içinde yer alıyor. Hem hastaya ve hem de bilime verdiği önem ve destek nedeniyle Mayo Clinic, sağlığa yönelik bilimsel araştırma yapan kişiler için ideal bir çalışma ortamı sağlıyor.

ma planlarının yapılıp, uygulandığı temel konular. Bunun yanı sıra sonuçları çıkarmakta olan bazı çalışmalar, sağlıklı yaşam tarzının Alzheimer hastalığı ve başka biliş bozukluklarını en azından geciktirebileceği yönünde bulgular ortaya koyuyor. İleri yaşlarda da devam eden fiziksel, sosyal ve bilişsel aktivite, Akdeniz tarzı sağlıklı yemek, tansiyon, şeker ve yüksek kolesterol gibi hastalıkların kontrol altında tutulmasının, Alzheimer hastalığını geciktirebileceği konusunda çalışmalar var. Yani hepimizin sağlıklı yaşama yönelmesinde, sadece kalp hastalığı gibi vasküler hastalıklara değil, Alzheimer hastalığına karşı korunabilmek için de yarar olduğunu düşünüyoruz.

Alzheimer ve demansın henüz çare-si olmayan hastalıklar olduğunu söylüyorsunuz. İyileşme şansı olmayan hastalarla çalışmak sizi nasıl etkiliyor?

Yaşamımı bilim insanı olarak devam ettirme kararı aldıktan sonra, araştırmalarımı beyin ve beyin hastalıkları ile ilgili yapmak istediğimi anlamıştım. Eminim bunda, annemin ve babamın nörolog olmalarının da bir etkisi olmuştur. Ancak bunun yanı sıra, insan vücudunun en karmaşık ve en az bilinen organı olan beyni anlamaya yönelik çalışma yapma düşüncesi, beni heyecanlandırıyordu. Bu çalışmalarında, şimdiki tedavisi olmayan ve milyonları etkileyen nerodejeneratif hastalıklar üzerinde olması, çıkacak sonuçların çok ihtiyaç duyulan tedavilere bizi yaklaştırma olasılığı ise benim için ayrı bir merak ve motivasyon olgusuydu. Bu aşamada, Mayo Clinic’teki nörobilim doktora laboratuvarları içinde Alzheimer hastalığı ile ilgili önemli çalışmalar yapan bir laboratuvarıdan tez almayı seçtim. Sonrasında da ‘konuya olan merakım, ilğim ve heyecanım katlanarak arttı ve benim için tutkuya dönüştü’ diyebilirim.

Bilimsel araştırma yaptığım dönem içinde klinikten, hasta görmekten tamamen uzak kaldım. Ancak klinik eğitimime ve hasta görmeye tekrar döndükten sonra, bunun benim için bir araştırmacı olarak daha zevkli hale geldiğini fark ettim. Çünkü araştırmacı kimliğim sayesinde hastalıkları daha temelden kavrayabilmek, benim hastalara daha derin bilgi verebil-memi sağladı. Ayrıca, her ne kadar Alzheimer ve diğer demans türlerinin henüz çaresi olmasa da, araştırmaların bizi bu çareye nasıl yaklaştırdığını, bilimsel yenilikleri bizzat yaşayarak gördüğüm için, hastalara bu temele dayalı umut verebildiğimi de gördüm. Öte yandan klinisyen

Mayo Clinic gibi bir kurumun kariyerinize etkisi nasıl oldu?

Tıp fakültesi sonrasındaki tüm eğitimi-mi yaptığım ve halen araştırmalarımı devam ettirdiğim Mayo Clinic’in ve burada yetişmeme katkısı olan pek çok kişinin kariyerimde önemli yerleri var. Mayo Clinic, öncelikle benim bilimsel düşünce ve yaklaşımı yaşayarak öğrendiğim yerdir. Bunun yanı sıra, hastalığa yönelik araştırmaların en yüksek düzeyde yapıldığı, bilimsel araştırma için gerekli tüm altyapının sağlandığı, yenilikçi buluşlara yönelik

Üzerinde çalıştığınız Alzheimer nasıl bir hastalık, tedavisi veya önlenmesi mümkün mü?

Şu anda Alzheimer hastalığını kesin olarak önleyebilen bir ilaç ya da aşı yok. Ancak bizim laboratuvarımız da dahil, bilim dünyası bu amaca yönelik yoğun ve ortak bir çalışma halinde. Bu hastalığın erken tanısı, belirtiler başlamadan önce hastalık riski yüksek kişilerin belirlenebil-mesi, hastalığın tedavisi ve önlenmesi için yaklaşımların geliştirilmesi; ABD ve başka ülkelerde üzerinde ulusal sağlık ve araştır-

kimliğim, yaptığım araştırmalara ek motivasyon katıyor. Yüz yüze gördüğüm ve şu an için çaresiz tanıları koyduğum hastalarımı düşünmek, çalışmalarına hem ek bir boyut getiriyor, hem de araştırma konuları için beni esinlendiriyor, kanısındayım.

Yurt dışında yaşamak, çalışmak, üretmek nasıl bir duygu? Keşke ülkemde olsaydım dediğiniz oluyor mu?

Yurt dışında çalışmamın mesleğim açısından yararı çok büyük. Ancak Türkiye'yi, Türkiye'deki ailemi ve dostlarımı düşünmediğim gün yok. Laboratuvarımda devam eden ve planladığımız çalışmalarını gerçekleştirebileceğimiz sayılı merkez var dünyada. Mayo Clinic'in bu merkezlerden biri olması ve araştırmalarıma burada devam ediyor olmamın, bana ve çalışmalarına katkısını anlatmıştım. Ayrıca, özellikle bilim ve sanatın evrensel olduğunu, bu iki alandaki üretimlerin, üretildikleri yer neresi olursa olsun, tüm dünyaya yararı olacağına inanıyorum.

Bununla beraber; bilimin her kesim tarafından benimsendiği ve desteklendiği, bilimsel anlayışın eğitimin her alanına girdiği, üniversitelerin sistematik olarak özgün bilimsel çalışmalar yaptığı, bilimin teknolojiye döndürülerek yaşamı daha da güzelleştirdiği bir Türkiye'yi bir gün görebilmeyi ümit ediyorum. Çünkü sadece, hurafeyi değil, bilimsel anlayışı temel alan toplumlar gelecek kuşaklara daha iyi bir dünya ve tarihe olumlu bir iz bırakma şansına sahip.

Gelecekte tıp okumak isteyen ACI öğrencilerine neler önerirsiniz?

Öncelikle gerçekten kendilerini mutlu edecek ve ömür boyu verimli bir şekilde çalışacakları dalın, tıp olup olmadığını en baştan anlamaya çalışmalarını öneririm. Bunun için çevreleriyle konuşmalarını, mümkünse lise sırasında gözlemci olarak doktorlar ile değişik çalışma ortamlarında bulunmalarını, okumalarını ve en önemlisi kendilerini, amaç, istek ve yeteneklerini çok iyi tanımlarını da öneririm. Tıp eğitimi, sonrasında pek çok değişik uzmanlaşma, üst uzmanlık, hatta master veya doktora eğitimi gibi seçeneği de beraberinde getirebilir.

Öğrencilerin kendi amaç, istek ve yetenekleri doğrultusunda bu sonraki aşamayı da düşünüp ona göre karar vermelerinde yarar vardır. Seçimlerini; yalnızca para kazanmaya veya lisede iyi oldukları ders-

ALZHEIMER İLE İLGİLİ DOĞRU BİLİNER YANLIŞLAR

- Alzheimer hastalığının, tüm yaşlanan kişilerde oluşan doğal yaşlanma sonucu olduğu çok rastlanan ancak yanlış bir bilgidir. Alzheimer, hastalığı tüm yaşlıların başına gelen doğal yaşlanma türü değil, beyinde belli değişikliklere yol açan, ilerleyici bir hastalık... Bunun tam tersi olarak; yaşlanma, bilişte bazı değişiklikleri beraberinde getirir de her unutkanlık, Alzheimer hastalığının işareti değildir. Alzheimer hastalığı, biliş bozukluklarının yaşamı etkilediği, ilerleyici bir hastalıktır. Örneğin, kişi, faturalarını düzenli ödeyemez, ilaçlarını zamanında alamaz hale gelebilir.
- Bir diğer yanlış kanı da Alzheimer hastalığının düşük zekayla eşdeğer olduğudur. Alzheimer hastalarını yanlış bir şekilde damgalayan bu kanının da aslı yoktur. Pek çok başarılı yazar, politikacı, ressam gibi yaşamın her kesiminden bu hastalığa yakalanmış kişilerin olması, bu kanının asılsızlığını gösterir.
- Alzheimer hastalığı en sık rastlanan demans türüdür. Ancak her demans, Alzheimer nedeniyle olmaz. Alzheimer hastalığının kesin tanısı ancak mikroskop altında beyni incelemekle olmasına rağmen, uzmanlar tarafından yapılan muayene, beyin filmleri ve kan tetkikleri bu hastalığın klinik tanısını sağlar. Alzheimer hastalığının şu anda durdurucu tedavisi olmamasına rağmen var olan ilaçlar gidişatını yavaşlatabilir. Alzheimer hastalarının bakımında salt ilaç tedavisi değil, aynı zamanda aktivite, sağlıklı yaşam ve iyi bakımın büyük önemi vardır.

lere göre değil, bir yaşam boyu tutkuyla yapabilecekleri mesleğin ne olabileceğine göre yapmaları da uzun soluklu ve üretken bir iş hayatı için gereklidir. Eğer ekonomik durum buna engel değilse, tıp veya başka bir dala girdikten sonra bunun kendileri için olmadığını anlamışlarsa vazgeçmeleri, hayatları boyunca yapacakları iş için birkaç sene kaybının çok da önemli olmadığını bilmeleri de önemlidir. Tüm bu evrelerden geçip, tıpta karar kıldılarsa, bu mesleği, kendilerini bütünüyle vererek ve özveri ile yapmalarını dilerim.

Buluşma okurlarına, yani mezunlarımıza söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Özellikle ACI gibi okullarda yetişme şansına sahip kişilere toplumda önemli bir sorumluluk düştüğü inancındayım. Olanaklarımızı elimizden geldiği kadar çevremizi güzelleştirmeye ve ileri götürmeye çevirebildiğimiz, bu amaç için tutkuyla çalıştığımız ölçüde yaşantımızı anlamlı kılıyoruz. Mezunlarımızın, eğitimlerine ve kendilerine güvenip zorlukları aşarak ve kendilerini hep geliştirerek bu yolda ısrarla yürümelerini dilerim.

GÜL ASLAN DAMCI (ACI'98)

Tasarımcıların platformu: Mumu Dizayn

Gül Aslan Damcı, uzun yıllar profesyonel hayatta yöneticilik yapmış bir isim. Vodafone'da süreç ve risk yönetimi alanında çalışmış. İç Denetim Müdürü olarak görev almış. İngiltere, Avrupa, Güney Afrika ve Hindistan'da da birçok proje koordinatörlüğü ve liderliği üstlenmiş. Vodafone'dan önce de yönetim danışmanlığı ve kurumsal strateji danışmanlığı alanlarında

çalışmış. 2009 yılından bu yana ilgi duyduğu 'İnovasyon ve İnovasyon Yönetimi' alanında çalışmalar yürütüyor. 2012 yılından itibaren ABD menşeli İnovasyon Profesyonelleri Derneği'nde (IAOIP – International Association of Innovation Professionals) kurucu üye ve çalışma grubu başkanı. Taylor and Francis Yayınevi tarafından 2016 yılında basılan 'İnovasyon Metodları' kitabının yazarları arasında yer alıyor. Türkiye'de ve dünyada, uluslararası standartlarda inovasyon yönetimi süreçlerinin geliştirilmesi için kurum ve kuruluşlara hizmet veriyor ve bilimsel çalışmalarda da rol alıyor. Aynı zamanda DTEK

firması 'İnovasyon Yönetimi' ve 'Risk Yönetimi' direktörü olarak ilgili alanlarda danışmanlık hizmetleri vermeyi sürdürüyor. 2016 yılında ise mumudesign.com adında bir site kurarak tasarımcıları ve tasarım ürünleri meraklılarını buluşturan bir girişimi var.

Mumu Dizayn'ın bir platform olduğunu söyleyen Gül Aslan Damcı, "Burası bir e-ticaret sitesi, özgün tasarımların, ürünlere uygulanarak tüketicilere satışının yapıldığı ve tasarımcıların da duyurulduğu bir platform. Mumu Dizayn tarafından kullanılan tasarımlar, sadece tasarım dalında uzman, öğrenci ve profesyonel sanatçıların tasarımları. Yenilikçi ve farklı tasarımların ve bağımsız tasarımcıların işleriyle çalışarak, tasarım ve yenilik odaklı ürünlerin geliştirilmesi üzerine kurulmuş bir iş modelimiz var. Özgün tasarımların kullanım hakkını, sözleşme ile tasarımcılardan devralıyoruz. Bu tasarımlar giyim, aksesuar, ev tekstil vb. ürün gruplarına basılıyor ve satışı yapılıyor" diyor. Ayrıca tasarım okullarıyla çeşitli etkinlik ve yarışmalar düzenlenerek, yeni tasarımcıların ortaya çıkmasına yardım ediliyor. www.mumudizayn.com

SELVA HATİBOĞLU AKINCI (ÜAL'82)

Kanada üniversiteleri için 'coaching'

Selva Hatiboğlu, Türkiye'deki öğrencilere Kanada üniversiteleri hakkında danışmanlık ve rehberlik hizmeti veriyor. Aynı alanda faaliyet gösteren şirketlerle farklarını iki kelimeyle özetliyor: "Biz oradayız."

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

Ailem Bursalı. Üsküdar Amerikan'ı kazandım ve yatılı okudum. Ardından 1986 yılında Boğaziçi İşletme bölümünden mezun oldum ve bursla Amerika'ya gidip işletme masteri yaptım. Döner dönmez de bankacılığa başladım. 1989 yılında yabancı bankalar gözdeydi ve 25 yıl kadar bankacılık sektöründe çalıştım.

Kanada'ya yerleşmeniz ve eğitim danışmanlığı nasıl başladı?

Kanada'ya, kalifiye eleman olarak göçmenlik başvurusunda bulunmuştuk. 2012'de ilk kez gittik. Ağustos 2016'ya kadar gidip geldik ve bu tarihten sonra da Kanada'da devamlı ikamet etmeye başladık. VerveSmith Independent Educational Consultants ile Türkiye'den sorumlu bağımsız eğitim danışmanı olarak çalışıyorum. VerveSmith kurucusu Teo Salgado ile bir arkadaşımız aracılığıyla tanıştık. O da 20 senedir bu alandaymış. Toronto McGill Üniversitesi mezunu ve okulları çok iyi tanıyor. Kendisine

Türkiye'den gelen bir takım talepler de varmış. Birlikte bu talepleri karşılamaya başladık. Amacımız; Türkiye'den gelip Kanada'da eğitim almak isteyen öğrencilerimize danışmanlık yapmak ve başvuru sürecinde yardımcı olmak.

Hizmet verdiğiniz pek çok okul var.

Onlardan nasıl farklılaşıyorsunuz?

Bizim avantajımız şöyle; biz oradayız ve oradaki okulları çok iyi tanıyoruz. Kanada'da da bütün bu işlemler açık oluyor. Örneğin ben Ontario eyaletindeyim. Üniversitede her sene düzenli olarak eğitim danışmanlarına sunumlar yapılıyor, yeni programları, okulları anlatıyorlar.

Ayrıca onlarla birebir görüşme imkanı oluyor. Öğrenciyi, gitmek istediği okulların öğretmenleriyle ve mezunlarla bir araya getirebiliyorsunuz.

Kanada'da okumaya talep artıyor mu?

Kanada, üniversite için çok cazip olmaya başladı. ABD'de yeni başkanın vize ile ilgili politikaları da Kanada'ya talebi artırıyor. Şimdilik vize sorunu yok ama, öğrenciler korkuyorlar. Bu yıl, Kanada'da eğitim için başvurularda yüzde 65 artış var deniyor. Ciddi bir rakam. Üniversite için halen en çok başvuran ülkeler Türkiye, Kore, Suudi Arabistan, Hindistan, Pakistan ve Çin...

Mezun dergilerinden...

BIZLETTER

Genç Osman
Yavaş,
Murat Tümer
(TAC'83), Kaan
Altan (TAC'83),
Sinan Tansal
(TAC'82)

Bir TAC Efsanesi: MAVİSAKAL

Mavisakal'ı, grubun kurucularından Murat Tümer'den dinledik...

70'li yılların son çeyreğinde, TAC'de öğrencilik yıllarında Echo ile başlayan müzik serüveninizin hikâyesini özetler misin?

Kaan Altan ve benim hayali bir grubumuz vardı. Grup dediysem, o keman çalıyor ben de piyano. Ama işi büyötmeye kararlıyız, Rock yapacağız. Aileleri ikna edeceğiz, Kaan gitar çalacak, ben de davul. Tam bunları konuşurken bir gün Tibet Ağırtao geldi, "1 ay sonra bi talent show olacak, sizin grubunuz varmış, ben gitar çalıyorum, Ahmet Ersöz de bas çalacak, birlikte grup olalım mı?" dedi. Bizde davul ve gitar olmadığını söyledik, "O iş kolay, okulun deposunda eski abilerden kalma enstrümanlar varmış" dedi. Kaan'la birbirimize baktık, hemen "Tamam!" dedik. Vokal'e de Kaan Uçak geçti, talent show'a katıldık ve 2. olduk. 19 Mart 1980'de ilk defa sahne almıştık. Orta 3'deydik. Kim bilebilirdi ki o grup 37 sene sonra bugün hala sahnede olacak :)

1983'de mezuniyet sonrası müzikle uğraşınız sürdü. Mavisakal'ın doğuş yıllarında neler oldu?

Bizim verdiğimiz en önemli karar

Buluşma olarak artık kardeş mezun dergilerimizden seçme konulara özet olarak yer vererek diğer okul mezunlarıyla da buluşturuyoruz. Bu haberlerin tamamını BizLetter 2017-03 sayısında okuyabilirsiniz.

Tarsus sonrası müziği ve grubu devam ettirmek için hep beraber İstanbul'a gelmemizdi. Üniversite tercihlerimizi buna göre yaptık. İlk 2-3 sene hem İstanbul'u tanımak hem de yeni bestelere çalışmakla geçti. Sonrası sanki büyüülü bir el değmiş gibi çok hızlı gelişti. MAVİSAKAL, albümü olmamasına rağmen, bir anda tanınan ve konserlerinde salonları dolduran bir grup oldu. O yıllarda bir alt kültür hareketi başlamıştı Türkiye'de ve biz bunun tam merkezinde başı çekiyorduk. Tabii o yıllarda bunun farkında değildik. Rock müzisyenleri ve bu müziğe gönül verenler genel kalıpları yıkıyor, daha özgür bir gençlik ortaya çıkıyordu. Çok güzel yıllardı 80'lerin ikinci yarısı. Devamlı müzik yapıyor, her bulduğumuz salonda konserler veriyor, başka şehirleri dolaşıyor ve sesimizi her geçen gün daha da yükselterek duyuruyorduk. 3-5 rock grubu bir araya gelerek festivaller, konserler düzenliyorduk. Bu 1992'ye kadar böyle devam etti ve sonrasında ilk albümümüz "Çektir Git" ve hemen ardından 93'de "Mavisakal 2" yayımlandı. "Mavisakal 2" aynı zamanda CD formatında yayınlanan ilk Türk Rock albümüdür. Seksenlerin ikinci yarısında başlayan ve 15 yıl süren zaman diliminde ülke bugünkünden çok daha hür, çok daha renkli ve sesli idi.

"Çektir Git" çok enteresan biçimde 54 hafta boyunca listelerde ilk 3'de kalarak bir rekor kırdı ve bu rekor bugün hala geçilebilmiş değil. Üniversite gençliği MAVİSAKAL'ı sahiplendi, hemen ardından liseliler sahip çıktı ve grup bir anda çok büyük kitlelere çalmaya başladı. 1993'de yaptığımız Türkiye turnesi kapsamında ODTÜ stadyumunda verdiğimiz konserde de ODTÜ stadi ilk kez tam kapasite dolmuştu. Daha sonra 1997'de çıkarttığımız İKİ YOL ep'si (extended play) ve onu takip eden KAN KOKUSU albümü; Doritos sponsorluğunda düzenlediğimiz Türkiye turnesi MAVİSAKAL'ı ülkenin kültür grupları arasına soktu.

(...)

(Not: BizLetter'in son sayısında Murat Tümer'in keyifli sohbetinin tamamını okuyabilirsiniz. Ayrıca yeni jenerasyon 'Echo'cuların öykülerini de kaçırmayın.)

Skit Day/Night Kight

Esikden TALAS'ta cumartesi akşamlarının en önemli eğlencesi olarak doğmuş Skit Night. Her hafta bir sınıf, hazırladığı skeçleri sahneye koyar, hatta arada bir de hocalar da sahneye çıkarmış. Bir yatakhane geleneği olarak Tarsus'a da taşınmış. İlerleyen zamanda, her hafta sonu düzenlenen bir etkinlikten, sene sonu düzenlenen ve dönemlerin kendi aralarında skeçlerini yazıp sahneye koydukları bir etkinliğe dönüşmüş. Öğrencilerin yazıp yönettiği, tamamı orijinal, içinde eleştiriler barındıran ve çok sevilen bir etkinlik olarak uzun süre devam etmiş. Zamanla, yatılılığın da bitmesinin etkisiyle, Skit Night, Skit Day'e dönüşmüş...

(...)

Skit Day'i ilk defa Stickler Oditoryum'un en arkasından, kapının girişinden izlemiştim. Hala izlediğim noktadan sahnedeki resmi gözümde canlandırabilirim. Hiç unutmadım. Öyle etkilenmişim. Abilerimizin/ablalarımızın yaratıcılıklarından, idareci ve öğretmenleri bu kadar iyi taklit edip, eleştirebiliyor olmalarından ve buna izin veriliyor olmasından, ortaya koydukları performanstan genel olarak çok etkilenmişim. Sadece ben değil, salondaki herkes kahkahalara boğulmuş izliyordu.

En son Skit Day 98 yılında yapıldı ve bitti. Ne yazık ki öğrenciler ve idare arasındaki sürtüşmelerden nasibini alan geleneklerimizden biri oldu. Skit Day bizler için "Mavra" demekti, evet ama onun yanında "Özgürlük" demekti, mizah yoluyla "Eleştirir" demekti, "Yaratıcılık" demekti, taklitleri yapılan ve yeri geldiğinde eleştirilen öğretmen ve idarecilerimiz için "Tolerans" demekti.

Yaklaşık 20 sene sonra bu sene, Okul-Aile birliği 'Mizah Cennetleri' dolayısıyla bir komedi gösteri planlamak isteyince, Ali Abi (Cerrahoğlu TAC'78) tarafından Skit Day'i yeniden canlandırma fikri ortaya atıldı ve bu fikir başta Günseli Abla (Yüksel TAC'87) olmak üzere okul idaremizin ve okul aile birliğimizin de çok hoşuna gitti. Yeniden bir geleneği canlandırma heyecanıyla limitli süremizde neler yapılabileceğini konuştuk ve kısa bir gösteri/sunum hazırladık.

SON SINIFLARLA MEZUNLAR DERNEĞİ BULUŞMASI

Bu sene mezun olacak son sınıflarla Derneğimiz öncülüğünde, abileri/ablaları olarak Stickler Auditorium'da bir araya geldik. Amacımız bir kaç ay sonra aramızda katılacak lise son kardeşlerimize Derneği ve faaliyetlerini tanıtmak, TAC sonrası bulunacakları yerlerde TAC'nin daha büyük bir ailesinin parçası olarak hiç yalnız kalmayacaklarını anlatmaktır. Bu etkinliği genişleterek her sene tekrar etmek ve derneğimizle öğrencilerimiz arasındaki bağı geliştirmeyi hedefliyoruz.

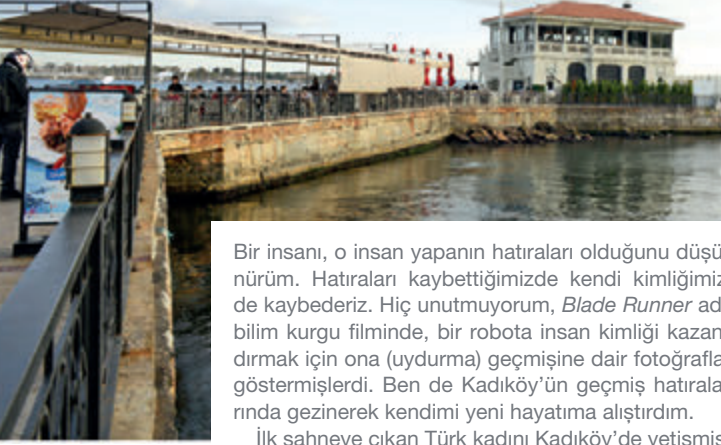

Mezun dergilerinden...

THE BEACON

ŞÜKRAN YÜCEL (ACI'71)

Moda'ya Bir Yolcu

Bir insanı, o insan yapanın hatıraları olduğunu düşünürüm. Hatıraları kaybettiğimizde kendi kimliğimizi de kaybederiz. Hiç unutmuyorum, *Blade Runner* adlı bilim kurgu filminde, bir robota insan kimliği kazandırmak için ona (uydurma) geçmişine dair fotoğraflar göstermişlerdi. Ben de Kadıköy'ün geçmiş hatıralarında gezinerek kendimi yeni hayatıma alıştırdım.

İlk sahneye çıkan Türk kadını Kadıköy'de yetişmiş, ilk kez Kadıköy'deki Apollon Tiyatrosu'nda sahneye çıkmıştı. Onu seyreden Reşat Nuri Güntekin gözyaşlarını tutamamış, "Ne saadet! Ne saadet! Sesimizi duyuyorum sahneden... Türk kızının sesini... Ne tatlı dil bu, ne tatlı dil." demişti yanındaki dostu Halit Fahri Ozansoy'a. O sırada zaptiyeler gelip, oyunu durdurmuştu. Afife'yi arka kapıdan kaçırmıştı arkadaşları. İşte bu cesur kadının ilk kez sahneye çıktığı Apollon, benim şimdi sık sık film seyretmeye gittiğim Rex sinemasıydı. Sahile indiğimde bu sokaklarda sahne almış bütün eski tiyatro sanatçılarını anmak için Haldun Taner'in büstünü selamlıyorum.

Her gün Nâzım Hikmet'in adım attığı sokaklarda yürüyorum. Onun, Mühürdar'da Münevver'le ve küçük oğlu Mehmet'le oturduğunu düşlediğim evin önünden geçiyorum. Piraye'yle tanıştığı yerlerden, annesi Celile Hanım'ın oturduğu, eski adı Cevizlik olan Canan Sokak'a yürüyorum. ACI'da okurken şiirlerini çok sevdiğim, ezberlediğim, kültür kolu programlarında Kuvayı Milliye Destanı'nı okuduğum Nâzım'a aşkım depreşti gene. Kızıştım ona Piraye'yi terk ettiği için. Yıllar beni olgunlaştırdı mı, Kadıköy'ün havasından mı bilmiyorum, ben de son eşi Vera gibi, "Bahtiyar ol, Nâzım" diyorum. Zaman yolculuğuna çıkıp, Türkçe'nin ölümsüz şairinin hatıralarının izini sürüyorum Kadıköy sokaklarında.

Hafızalarda yaşayan Kadıköy ve Moda artık bir masal, bir rüya. İyi ki yazmış Haldun Taner, Selim İleri, Safiye Erol, Dr. Müfid Ekdal, Adnan Giz, Afif Yesari, Ziya Osman Saba, Mina Urgan, Melisa Gürpınar, Ahmet Rasim ve niceleri. O eski günleri hayal edebiliyoruz.

KERİME ARSAN (ACI'70)

Hacettepe ve Harvard'da İki Bilim İnsanı: Fareler, Çocuklar ve Bilim

Apartman komşusuydular. Ergenlik yıllarında buzdolaplarındaki her şeyi silip süpürürlerdi. Yılmaz'ın dediği gibi, Kutay ve Yılmaz "beraber gelişip, değiştiler". Şanslıydım, ikisi de öğrencim olmuştu. Kutay kafamdan geçenleri okur, sınav sorularını ben yazmışım gibi yanıtlardı. Yılmaz da geleceğin başbakanı olarak görülür, herkeste saygı uyandırır. Geçerken kenara çekilip ona yol vermek isterdiniz. Onları merak ettim. Ne yaptılar ve yapıyorlar? Bilim insanları olduklarını duymuştum. İzmir, Ankara ve Boston yazışmaları. Gülümseten ve düşündüren yazışmalar. Yazışmalar sırasında yılın son gününde, Kutay'ın, Su adında bir kızı oldu. Yılmaz'ın oğlu Barış bir yaşını doldurdu. Onlar hakkında

daha ayrıntılı bilgi sahibi oldum ve onlardan öğrendim. İşte Yılmaz Yıldız ve Kutay Karatepe. Daha doğrusu iki yıldız çocuk, iki yıldız genç, iki yıldız insan olmuşlar. Önce kendilerini tanıtınsınlar ve bir günlerini anlatsınlar istedim.

KUTAY KARATEPE (ACI'03):

Boston'da yaşıyorum. Boston Çocuk Hastanesi'nde, doktora sonrası araştırma görevlisi olarak çalışıyorum. Araştırma konum, yaşlılığın kök hücreleri ve bağışıklık sistemi üstündeki etkileri. 2003 yılında ACI'dan mezun oldum. Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'nde, 2007 yılında lisans, 2009

Buluşma olarak artık kardeş mezun dergilerimizden seçme konulara özet olarak yer vererek diğer okul mezunlarıyla da buluşturuyoruz. Bu haberlerin tamamını The Beacon Mayıs 2017 sayısında okuyabilirsiniz.

Karatepe Ailesi

yılında yüksek lisans eğitimimi tamamladım. 2016'da Harvard Üniversitesi'nde doktora çalışmalarımı bitirip, otuz bir yaşında profesyonel öğrencilik hayatına veda ettim. Aslında daha gençtim, okurdum. Genel olarak sabah sekizde kalkıyor, kahvaltı yapıyor, on beş dakikalık bir bisiklet yolculuğuyla işe gidiyorum. Sabah dokuzda fare evine giriyor, bir saat kadar orada çalışıyorum.

Toplamış olduğum doku/kan örneklerinden istediğim hücreleri alıp, akşam yediye kadar onların çeşitli özelliklerine bakıyorum. Laboratuvar hayatı, kullandığımız makinelerin/kimyasalların farklı yerlerde olmasından dolayı, odalar hatta binalar arasında kar kış demeden koştu-rarak geçiyor. Akşam eve gelip bir-iki saat yemek yiyip film izliyorum. Gece dokuzdan on bire kadar, o gün yapmış olduğum deneylerin sonuçlarını bilgisayarda inceliyorum ya da kendi çalışma alanıma yakın yeni bir bilimsel yayın basılmışsa onu okuyorum.

Hafta sonlarını, sonbahar ve ilkbaharda yürüyüşe/tırmanmaya, kışın kayağa ve yazın göle giderek geçiriyoruz. En büyük şansımız, bütün bunları yapabildiğimiz yerlerin en fazla bir buçuk saat uzakta olması. Türkiye ile ilgili ailem ve yakın arkadaşlarım dışında tek özlediğim şey, Ege'de yüzmek; okyanusta soğuktan dolayı birkaç dakikadan fazla kalamıyorsunuz ve göller de o keyfi vermiyor.

Kutay ve eşi Esen, yaşamlarında değişiklik yapmak üzereler. Kutay on günden uzun tatili en son on iki yıl önce gerçekleştirmiş. Mart-Mayıs arası kızına bakıp biraz da hayat sorgulaması yapmak istiyor. Post-doc maaşıyla bebeğin kreş masrafı aynı olduğu için maddi olarak bir kaybı olmayacağını söylüyor.

YILMAZ YILDIZ (ACI'03):

Şimdi de Yılmaz'ın hayatına bakalım biraz. Yılmaz Yıldız ('03): Ben de Kutay gibi 2003 yılında mezun oldum ACI'dan. Ortaokul yıllarıdan beri Kutay'la apartman komşusuyduk.

Berber büyüyecek kadar küçük değildik belki ama beraber gelişecek, değişecek kadar az gelişmiş, eciş bücüş, tuhaf canlılardık onunla tanıştığımızda. O, Anadolu lisesindeydi o zaman, ben ACI' da. Lisede o da ACI'ya geldi, sınıf arkadaşı da olduk. Matematik öğretmenimiz Anet Hanım fark edinceye kadar bir süre ödevleri bile kırıştırdık.

Eskiden "Öğrenci Seçme Sınavı" (ÖSS) denen üniversiteye giriş sınavı tepemizde bir kılıç gibi sarkmaya başladığı sıralarda, ikimiz de benzer meslek alanlarını düşünmeye başlamıştık. 20. yüzyılın sonlarında iyice popüler olmuş ve gelişimi ivme kazanmış genetik bilimi ilimizi çekiyordu. Tıp ya da moleküler biyoloji ve genetik bölümlerini yazabileceğimizi düşünüyorduk. Sonuçta Kutay, Bilkent'e başlarken, ben Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İngilizce Tıp Bölümü'ne girdim, 2009'da mezun oldum. Tıp okurken, Tıbbi Biyoloji alanında doktora eğitimime başlayıp, 2010'da doktoramı tamamladım. 2014'te yine Hacettepe'den Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları branşında uzmanlık eğitimimi bitirdim.

Ankara'da yaşıyorum, Hacettepe'de Çocuk Metabolizma branşında yan dal uzmanlık eğitimime devam ediyorum; bir taraftan da uzman doktor olarak çalışıyorum. Birkaç ayın hesabı yapılmaz, otuz iki yaşındayım diyebilirim ve Kutay'dan farklı olarak, hâlâ okuyorum.

Günümü Kutay ile paralel anlatayım. Hastaneye yakın bir yerde oturmak büyük şans! Sıradan bir mesai gününde 07.00 civarı kalkıyor veya bizim küçük canavar tarafından kaldırılıyor. Birimizin takibinde olan hastaların kontrol randevuları ile ilgilendiğim poliklinik 08.30'da başlıyor, ancak hastanede yatmakta olan hastam varsa daha erken gelip vizit yapmam gerekiyor. 17.00-17.30 gibi mesaim bitiyor, eve geliyorum. Hafta sonları fazla seçeneğimiz yok. Mümkün olduğunca sakin, az bilinen, kalabalıktan uzak parkları ve lokantaları seçmeye çalışıyoruz. Yaz tatilimizde ise Ege, Ege, Ege!

Yıldız Ailesi

Yeni Mezunlar
**SEV AİLEMİZE
HOŞ GELDİNİZ!**

Küçük ve çekingen adımlarla girdiğiniz okuldan yetişkin bir genç olarak mezun oluyorsunuz.

Birlikte müthiş bir beş yıl geçirdiniz.

Konuştunuz. Tartıştınız. Eğlendiniz. Üzüldünüz. Neşelendiniz. Öfkelenildiniz. Güldünüz. Belki ağladınız...

Hayatınızdaki en önemli kavşaklardan birini döndünüz.

Şimdi önünüzde üniversite yılları var.

Bugüne kadar gerçekleştirdiğiniz performansınızın işaret ettiği gibi, sahip olduğunuz birikim ve donanım ile yükseköğretimi de rahatlıkla başaracaksınız.

SEV Okulları'nın 150 yıllık geçmişi ve bu geçmişin kazandırdıkları her zaman size yol gösterecektir.

Okullarımızın mezunları bugüne dek dünyanın en iyi üniversitelerinde okudular, akademik dünyadan iş hayatına birçok alanda büyük başarılarla imza attılar ve atıyorlar.

SEV mezunlarının önemli bir özelliği, çok iyi bildiğiniz gibi kalıcı ilişkiler kurmalarıdır. Yaşadıklarımızdan biliyoruz ki SEV mezunları nerede ve nasıl olursa olsun –bu dünyanın bir ucunda bir yerde de olabilir– birbirlerini buluyorlar. Derhal bir network kuruyorlar ve birbirlerine destek oluyorlar.

SEV Okulları'nın yönetici ve öğretmenleri olarak sizden bir ricamız olacak.

Aktif olun. İlişkilerinizi ilerletin.

Unutmayın. Kaç yaşında olursanız olun, nasıl bir kariyere adım atarsanız atın, ihtiyacınız olduğu an bizler buradayız.

Sağlık ve Eğitim Vakfı, mezunların emekleriyle bugünlere gelmiş bir kurum. Her zaman, her konuda desteklerinizi bekliyoruz. Yarınlar da bu kurumları sırtlayacak yine sizler olacaksınız.

Okullardaki anılarınız benliğinizde hep taze kalsın.

Kavafis'in çok iyi ifade ettiği gibi,

“Yeni bir ülke bulamazsın

Başka bir deniz bulamazsın

Bu şehir (okul) arkandan gelecektir.”

Sağlık ve Eğitim Vakfı olarak bizler SEVconnect etkinlikleriyle, web sitemiz, sosyal medya araçlarımız, Buluşma dergimizle ve yeni mecralarla, sizler arasındaki iletişimi ve bağı korumak, güçlendirmek için elimizden geleni yapmaya devam edeceğiz. Kendinizle ilgili her zaman bizi haberdar edin; sizin başarılarınızla her zaman gururlanacak, takip etmekten ve paylaşmaktan mutlu olacağız.

Mezuniyetinizi tek tek tebrik ediyor, SEV Mezun Ailemize ‘hoş geldiniz’ diyor, tüm hayatınızda sağlık, mutluluk ve başarılar diliyoruz.

**ÜSKÜDAR
AMERİKAN
LİSESİ**

Gökhan Ağma, **Kutay Akbaş**, Tuba Akgiray, **Emre Akyol**, Zeynep Tuana Aliş, **Bilge Alkan**, Aytolun Alkan, **Uğur Alyanak**, Cem Arpasatan, **Mert Arslan**, Hüseyin Ateş, **Dilara Avgen**, Zeynep Alize Ay, **Fem Zeynep Ay**, Yunus Aydın, **Fatma Nur Aydın**, Can Efe Aydoğ, **Eren Bardak**, Defne Başkurt, **Aylin Beşiroğlu**, Ceren Berfin Beyazdağ, **Elif Beyazıt**, Şan Batu Bilgin, **Serra Bilgincan**, Emir Böke, **İrem Su Bulut**, Bahar Buzacıoğlu, **Ayşenur Camcı**, Ayşenur Canca, **Serkan Caniklioğlu**, Selin Cankat, **İpek Cerrahoğlu**, Mina Cezairli, **Cem Civelek**, İren Azra Coşkun, **Eylül Zeynep Çebi**, Kuthan Çelebi, **Utkucan Çelik**, Selin Dağlıoğlu, **Maya Ayşe Gülsüm Dai**, Artun Dalyan, **Defne Demirbaş**, Deniz Demiriz, **Ayberk Demirkol**, Ahmet Kadir Duman, **İlhami Onur Dursun**, Mert Dünder, **Mert Ege**, Selim Ekşi, **Melis Erdoğan**, Ege Erdoğan, **Gözde Ergezer**, Ömercan Erol, **Baha Mert Ersoy**, Ali Erülgen, **Elif Filiztekin**, Can Gelgen, **Caner Gemici**, Deniz Gençler, **Timur Gordon**, Burcu Görgülüçten, **Emre Gözübüyük**, Simge Güçlü, **Mustafa Ömer Gül**, Işıl Gülseren, **Nihat Bertan Gülşen**, Dila Günay, **Ömer Güneş**, Ayşe Ekin Güven, **Ece Hakim**, Can Haskan, **Doruk Haşımoğlu**, Canberk Hürel, **Çağla Su İşbilen**, Kübra Kabataş, **Ömer Faruk Kahraman**,

ÜAL 2017 MEZUNLARI

Dilara Kalkavan, Cemre Kaplan, Mert Kara, İsa Ozan Karaca, Maide Kargılı, Taha Kavlu, İris Keskin, Hasan Alp Kırtıl, Nice Kitapçı, Nazlı Kocaoğlu, Reşit Emre Koç, Can Kumru, Esra Kundak, Tarık Kuriş, Müge Kuşkon, Bartu Kutlu, Ecem Meşeci, Moşe Mizrahi, Tarkan Müftüoğlu, Doruk Namyeter, Nilsu Naring, Serra Okumuş, Zeynep Naz Onat, Berke Utku Önder, Emre Özdemir, Ece Özel, İlkin Deniz Özen, Emre Sadun Özgü, Kaan Yakup Özkök, Esra Öztöygar, Emre Öztürk, Ece Öztürk, Elif Parlar, Seda Paydos, Serdarhan Peker, Asra Polat, Ece Polat, Can Pars Polatoğlu, Kerem Puntar, Alara Radavuş, Mina Rodopman, Sırma Saka, Can Sarıöz, Eda Sert, Öykü Sönmez, Mısra Subaşı, Arda Fikret Sülecik, Mina Şişmanoğlu, Arda Takunyacı, İpek Su Talu, Kenan Taraklıoğlu, Can Tavman, Mert Tavukçuoğlu, Arda Tekin, Umut Terbaş, Doğa Tez, Bengü Togay, Zeynep Tosyalı, Mustafa Dağlar Tunç, Başak Tuzcu, Zeynep Türdü, Barış Türel, Deniz Türkçapar, Emre Türkel, Sinan Uluğ, Kaan Uysal, Bilgekaan Ülger, Efe Vardarlı, Ömer Yağcı, Ecem Yalçın, Işıl Yangel, Cem Yapar, Berçin Yapar, Zeynep Yeltekin, Ece Deren Yıldırım, Mina Yılık, Melis Yılmaz, Alihan Yılmaz, Bedirhan Yılmaz, Zeynep Yurttutmuş, Kerem Yücebaş.

**ÖZEL
İZMİR
AMERİKAN
KOLEJİ**

Eda Semiha Ağanoğlu, **Bengi Ağçal**, Ali Akan, **Efe Akan**, Arda Akoğlu, **Hasan Kaya Aktaş**, Arda Akuzman, **Ozan Alp**, Ceylin Amasya, **Doğa Evrim Aslan**, Emre Aşçı, **Afranur Ataç**, Okyanus Ahmet Atay, **Yiğit Atay**, Yağız Ateşoğlu, **Özge Atmış**, Ceysu Ay, **Mert Aydede**, Rana Aydemir, **İpek Naz Azar**, Naz Baç, **Mert Can Bakar**, Eren Bakı, **Arzum Bayraktar**, Elif Baysak, **Zeynep Sanem Bekci**, Eylül Bektur, **Tuna Berber**, Eleanor Berney, **Ulaş Beşok**, Ali Armanç Bilal, **Lal Blanchet**, Ladin Bölük, **Kaan Cahantimur**, Eren Ceyhan, **Arda Çağatay**, Nil Çakırca, **Nergis Çelik**, Şelale Deniz Çelik, **Zeynep Okyanus Demircioğlu**, Gülşah Dim, **Güneş Dinçer**, Gökçe Doğan, **Kerem Can Dündar**, Aysel İdil Emiroğlu, **Yağmur Ercan**, Zeliha Eren, **Zeynep Erik**, Kerem Erkan, **Defne Erpulat**, Mehmet Tuğberk Ersan, **Deniz Lal Ersoy**, Bercis Ertöz, **Dicle Alemşah Fırat**, Berkay Gökalp, **Naz Gözegir**, Lidya Günenç, **Melih Habip**, Iğın Şara Hacipoğlu, **Eda Hekimci**, Serkan Hızıroğlu, **Hamdi Barış İnciroğlu**, Nil İşlekel, **Tara Kamer**, Emir Karacasulu, **Irmak Karace**, Ekin Karamalak, **Alptekin Kasapoğlu**, Zeynep Kaşıkara, **Güney Kaya**, Oğuz Alp Kaya, **Rena Kaya**, Ahmet Tunç Keskin, **Ece Keskiner**, Gökdemir İsmet Kır, **Özgür Oğul Koca**, İzgi Kocaçelebi,

ACI 2017 MEZUNLARI

Abide İpek Kocadon, Mert Kocaoğlu, Aslı Kokuludağ, Özlem Korğalı, Ömerhan Koyuncuoğlu, Zeynep Kökrerek, Oğuz Küçük, Cem Levi, Melis Malki, Didem Merdar, Doğa Nayman, Mert Noyaner, Egehan Olcay, Zeynep Otukfalay, Öykü Naz Önen, İdil Deniz Öz, Berk Ilgar Özalp, Berke Özbağcı, Melisa Özbayrakçı, Doğa Elçin Özden, Kerem Özel, Nazlı İris Özen, Ecenaz Özmen, Yasin Buğra Özyurt, Oya Pamir, Doğukan Pira, Aylin Satı, Kaan Satılmış, Mehmet Yiğit Savranoğlu, Berk Tuğrul Sebik, Alp Serdaroğlu, Andrew Carl Serra, Hasan Saruhan Serter, Hüseyin Sever, Lara Sidekli, Efe Soysal, İlke Sun, İrem Sütpideler, Akdeniz Şahin, Egemen Şahin, Murat Şankaya, Ceylin Şen, Emir Şen, Leyla Şenocak, Bengisu Şermet, Can Tamer, Ata Taş, Arya Taşköprü, Gamze Tekin, Elif Tekten, Toros Utku Tekten, Melisa Pelin Terzioğlu, Emir Nazım Tolanay, Kutsal Topaloğlu, Efe Toptani, Öykü Tufanyazıcı, Ece Nur Tuğlu, Asya Öykü Tuğrul, Elif Tunaboylu, Melisa Tuncel, İstem Türkarşlan, Şule Türkay, Elif Uslusoy, Ali Süha Usmen, Ege Üstünbaş, Selin Yalçın, Zeynep Yaradanakul, Melisa Yeniocak, Umurhan Yensel, Deniz Yerebakan, Tilda Naz Yıldırım, Berk Akin Yıldız, Erdem Tuna Yıldız, Ege Yılmaz, İlayda Koçak Yılmaz, Can Yücel.

ÖZEL TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

Mehmet Akçay, **Ahmet Onur Akkaya**, İkra Berkem Aktaş, **Yaşar Mert Akyürek**, Firdevs İnci Alpay, **Ekin Ege Altıntaş**, Feyza Nur Arar, **Miray Atakan**, Cemre Aydın, **Ahmetcan Başar**, Beril Bayık, **Kemal Ege Baysal**, Yiğit Berkmen, **Denizcan Bolat**, Erez Büyükyılmaz, **Burak Can Coşar**, Bora Yakuphan Çayan, **Efe Çelebi**, Çağatay Ersagun Çolak, **Mehmet Daş**, Can Dikencik, **Buse Erdoğan**, Berk Erol, **Mustafa Mehmet Eser**, Erol Gelbul, **Kaan Germiyan**, Cem Güler, **Ali Mert Güner**, Firdevs Gökçe Gürelek, **Selin Heybeli**, Can Arman İnmez, **Ziya Kayalı**, İlayda Kılınçoğlu, **Soosung Kim**, Nazlı Kırar, **Sarp Koca**, Simge Koldaş, **Uğur Serkan Köksal**, Kaan Köse, **Kerem Dilaver Kurt**, Ali Murat Kurtulan, **Yılmaz Arın Manav**, Ali İhsan Miçi, **Bora Okşar**, Filiz Okur, **Can Olcar**, Laçın Onuk, **Dilşah Özbay**, Bercis Naz Özdişek, **Açelya Öztürk**, Aylin Pulat, **Damla Söğütlü**, Pelin Nida Sürmeli, **Hatem Civan Şahin**, Rukiye Şimşek, **İlhami Tangör**, Can Umut Taş, **İmge Tekniker**, Asya Tokbey, **Nezih Tunavelioğlu**, Lale Naz Uludoğan, **Bekir Sami Ulular**, Asli Nehir Uslu, **Hina Utkan**, Efe Utku, **Cansın Uyan**, Cahitcan Uzman, **Uluç Varat**, Hasan Vuruşkan, **Özkan Alper Yavuz**, Buket Yıldırım, **Burçe Yılmaz**, Sema Nil Yılmaz, **Ayşe Yumru**, Güney Yurtsever, **Su Yücel**.

TAC 2017 MEZUNLARI

GÜLBÜN ÜNVER MESARA ÜAL:58

Geleneksel sanatlara adanmış bir ömür...

Gülbün Mesara, Türkiye'de geleneksel sanatların en önemli temsilcilerinden biri. Üsküdar Amerikan'dan sonra tezhip ve minyatür dallarında eğitimciliğinin yanı sıra kişisel çalışmalarıyla birçok sergide yer aldı. Babası Prof. Dr. A. Süheyl Ünver'in izinden çalışmalarına bugüne kadar devam eden Gülbün Mesara, Buluşma'nın sorularını yanıtladı.

Üsküdar Amerikan'a girmeye nasıl karar verdiniz?

1945 yılında ben henüz küçücük bir çocukken, babam A. Süheyl Ünver, Üsküdar Amerikan Kız Lisesi'nin mezuniyet törenine misafir konuşmacı olarak davet edilmiş. O toplantıda, benim de ileride bu okula öğrenci olabilmem yolundaki iyi dilekler bir şekilde gerçekleşmiş ve 1951 sonbaharında ben de bu seçkin okula kayıt edildim. Yedi yıl büyük bir şevkle devam ettiğim ve yetişmemde büyük payı olan okul hayatımda unutamayacağım ve saymadığım onlarca güzel anıya sahibim.

Ortaokul ve lisede, babanız Ord. Prof. Dr. A. Süheyl Ünver'in çalışmalarından etkileniyor muydunuz? Nasıl bir ortamda büyüdünüz?

Babam A. Süheyl Ünver'in klasik Türk kültür ve sanatlarına duyduğu yakın ilgi ve bu sahada dönemin

ünlül hattatlar okulundaki öğrenciliği, tıp eğitimi ile eş zamanlı olarak sürer. Hekim olduktan sonra İstanbul Üniversitesi'ndeki akademik hayatında da Türk sanatına dair araştırmalarını ve Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde hocalığını da aynı şevkle

devam ettirir. Klasik Türk sanatlarına karşı benim ilgime gelirsek; daha okul yıllarımda zaman zaman babamın Topkapı Sarayı'nın tarihi nakışhanesindeki sanat seminerlerini ve evdeki çalışmalarını izlemek, o konularda henüz bilinçli olmasam da, beni o sahanın içine çekmişti.

Geleneksel sanatlara yönelmeye nasıl karar verdiniz? Nasıl bir eğitim aldınız?

Ev ortamımızda gerek babamın kendi tezhip, minyatür çalışmaları ve gerekse de sanat sohbetleri sonucunda kendimi klasik sanatların içinde buldum diyebilirim. Bu yoldaki eğitimim ise artık hocam olan babamın denetiminde, sanat geleneğimizde var olan bir usta-çırak ilişkisi şeklinde başladı. Birkaç yıl süren çıraklık döneminde, boya kullanımı, desen çizimi ve tasarımına kadar klasik sanatlarımızın esasları, tarihi süreci ve başlıca dallarını teşkil eden tezhip ve minyatür konularında da bilgilerimi geliştirdim. Bu daldaki gayretlerim yavaş yavaş hocamızın asistanlığına yükseltti beni. Giderek babamın Tıp Tarihi Enstitüsü'nde devam etmekte olan unutulmaz 'cuma derslerindeki' hocalardan biri de ben oldum.

Görevleriniz ve çalışmalarınız neler oldu? Yurt içi ve yurt dışındaki çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

Tezhip ve minyatür dallarında asistanlık ve eğitimcilik görevlerimin yanı sıra kişisel çalışmalarına da ağırlık vererek sergi faaliyetlerinde yer aldım. 1967 yılından itibaren Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde babamın başkanı olduğu Tıp Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı'nda, yine Hocamızın önderliğinde devam eden sanat seminerlerini, benim gibi yetişmiş sanatçı arkadaşlarla birlikte yoğun bir şekilde yürüttük.

1980 yılından başlayarak birkaç yıl yaşadığımız ABD'de, New York kentinde, babamın direktifleri çerçevesinde kütüphane araştırmaları yaptım. Sanat faaliyetlerim, babamla yoğun bir mektuplaşma şeklinde sürdü.

1986 yılında babamın vefatı ertesinde, cuma seminerlerini, 1987-2008 yılları arasında, benim gibi bu dalda yetişmiş

arkadaşlarla bir ekip olarak devam ettirdik ve talebe yetiştirdik. Bu dönem zarfında bağlı olduğumuz Tıp Tarihi Anabilim Dalı'nın kültürel faaliyetleri çerçevesinde, belirli konular içeren sergiler, kitaplar ve kataloglar hazırladık.

Son yıllarda neler yaptınız? Ord. Prof. Dr. A. Süheyl Ünver üzerine ve defterleri hakkında kitaplardan bahsedebilir misiniz?

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Tıp Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı'ndaki derslerimden 2008'de ayrıldım. Grup çalışmalarımı daha sonra uygulamalı Türk İslam Sanatları Kütüphanesi'nde sürdürdüm. Bu meyanında Mardin, Karaman ve Edirne yörelerindeki tarihi eserleri ve tezmini özelliklerini tanıtıcı kitap/sergi faaliyetlerimiz oldu.

Kişisel sanat çalışmalarımın yanı sıra babam Süheyl Ünver'in, Ressam Hoca Ali Rıza Bey'in yanında geliştirdiği sulu boya ressamlığını örnekleyen eserleri kitaplaştırıldı. Ayrıca sağlığında İstanbul'da Süleymaniye Yazma Eserler Kütüphanesi'ne bağışladığı arşivi ve 2.000 defteri arasında yer alan şehir defterleri, İzmit, Konya, Bursa, Orta Anadolu ve Edirne defterleri olarak neşrolundu. Yine kişisel arşivimizde korunan Eski Türk Evleri, İbrahimağa Semti ve Fatih'in Defteri kitaplaştırılan diğer eserleridir. Süheyl Ünver'e dair en yeni çalışmamız ise 2016'da vefatının 30. yılı vesilesiyle hazırladığımız bir armağan kitabıdır.

Üsküdar Amerikan öğrencilerine ve yeni mezunlara klasik sanatlar ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Geçmiş yıllarda, batı dünyasında yanlış ve kasıtlı olarak İran sanatına mal edilen ve yeterince tanınmayan Türk geleneksel sanatları, öz kültürümüzün çok önemli parçasını teşkil etmektedir. 20. yüzyılın başlarında artık sönmeye yüz tutmuş olan seçkin klasik sanatlarımız, o dönemlerde bu sahalardaki yetkin şahsiyetlerin gayretleri sayesinde giderek canlanmıştır. Babam A. Süheyl Ünver'in kişisel çabaları, yetiştirdiği öğrencileri, neşriyatı ve zengin arşivinin sanatımıza büyük katkıları olmuştur. Günümüz gençlerine, bu sahada bilfiil çalışmaları da, zengin kültürümüzün çok önemli bir dalı olan klasik sanatlarımızı bir nebze tanıma gayreti içinde olmalarını öneririm.

Çocuklara tatil okumaları

Tatilde ne okusak diye düşünenler için Redhouse Kidz'den yepyeni ve birbirinden eğlenceli kitaplar şimdi raflarda!

Yalnız Balina

3 YAŞ VE ÜZERİ

Yalnız bir çocuk, kıyıya vuran bir balina ve bu ikilinin hayatını değiştirecek sıradışı bir arkadaşlık...

Babası ve altı kedisiyle birlikte deniz kenarında yaşayan Noi için günler epey sakın ve durağan geçer. Ta ki evlerinin yakınında kopan fırtınaya kadar... Kıyıya vurmuş küçük bir balina bulan Noi onu gizlice eve götürür. Peki bu sırrı babasından saklayabilecek midir?... Ödüllü yazar Benji Davies'i dünyaca üne kavuşturan bu resimli kitap, çocukların tekrar tekrar okumak isteyeceği bir klasik olmaya aday...

Mutlu Tavşanlar

5 YAŞ VE ÜZERİ

Küçük bir köyde yaşayan Pablo Fırçatüy'ün gayet güzel ve huzurlu bir hayatı vardır. Ta ki bahçesinden esrarengiz bir şekilde kaybolan maydanozları fark edene kadar...

Genç ressam, bahçesine izinsiz olarak taşınan bir tavşanın maydanozlarını yediğini keşfedince öfkeden deliye döner. Hayvanı bahçesinden atmak için elinden gelen her yolu dener, fakat tüm bu çabalar tavşan tarafından tamamen yanlış anlaşılmaktadır. Tavşan ve Ressam arasındaki bu yanlış anlaşılımlar, okura yepyeni ve çok yaratıcı bir tasarım ile sunuluyor.

Düşkurdu Bir Düş Kurdu

8 YAŞ VE ÜZERİ

Yaşamın güzelliklerini yücelten öykülerle renkli bir düş dünyasına yolculuk!

Çocuk edebiyatımızın sevilen yazarı Şiirsel Taş, eğlenceli, düşündürücü, hiç eskimeyecek öykülerinin yer aldığı Düşkurdu Bir Düş Kurdu'nda, birbirinden farklı kahramanları bir araya getiriyor. Annelerine sinekkapan hediye eden kardeşler, 'balonca' konuşan bir çocuk, niyet çeken kar beyazı bir tavşan, kırntı evrenini keşfeden ekmek kırıntısı... Gülümseten öyküleriyle bu rengârenk kahramanlar, okurları sürprizlerle dolu bir düş dünyasına davet ediyor!

Kedim Nereye Kayboldu?

3 YAŞ VE ÜZERİ

Sayfalarındaki kayıp eşyaları arayıp bulun!

Küçük bir kız babasını bekliyor, beklerken de kedisiyle oynuyor. Ama aniden kedisi ağaca tırmanıp gözden kayboluyor!... Şimdi ağacın dalları arasında kedisini bulması gerek. Küçük kız, kedisini ararken karşısına bir sürü tuhaf insan çıkıyor ve her biri, tıpkı kendisi gibi, bir şeylerini kaybetmiş... Kedim Nereye Kayboldu?, okuru koca bir ağacın dalları arasında eğlenceli bir ara-bul oyununa davet ediyor.

Marko Bize Taşınıyor

6 YAŞ VE ÜZERİ

Müthiş yetenekli bozayı Marko'nun eğlenceli serüvenleri, Marko Bize Taşınıyor ile başlıyor! Kapınıza bir ayı gelip de

çay istedi mi sizden hiç? Patrik'ten istedi. Marko adındaki bu büyük, heybetli bozayı, hayvanat bahçesinden kaçırmıştı. Patrik, Marko'yu içeri alsa da onu annesinden, meraklı komşularından ve polisten nasıl saklayacağını bilmiyordu. İşler biraz karıştı ama neyse ki Marko son derece yetenekli bir ayıydı!

Zombili Mombili Roman

10 YAŞ VE ÜZERİ

Antikaların lanetinden kaçış yok...

Özgür adındaki yazar, bir kafeden aldığı antika eşyaları evine götürür. Paslı tren, daktilo, kol saati, gümüş ayna ve daha birçoğu... Ama Özgür'ün farkında olmadığı bir şey vardır; o da bütün bu eşyaların lanetli olduğu... Daha ilk gece zombilerle dolu bir tren odasına gelir ve Özgür için kâbus başlar. Aytül Akal'ın kaleme aldığı nefes kesici, korku-macera türündeki Zombili Mombili Roman, 10 yaş ve üzerindeki çocukların bir solukta okuyacağı bir kitap. Halil Mete'nin fırçasından çıkan çizgi roman kesitleri de maceraya ayn bir keyif katacak.

Talas, Tarsus'un kalbinde yaşıyacak

Kayseri'de 1871 yılında açılıp 1967 yılında kapanan Talas Amerikan Okulu'nun (TAO) adı, kardeş okulu TAC'de yaşayacak. TAC'nin geçen yıl hizmete açılan yeni kampüs alanına yapılan törenle Talas Kampüsü adı verildi.

Kayseri'nin Talas kasabasında 1871 yılında açılıp maddi yetersizlikler nedeniyle yaklaşık 50 yıl önce kapanan Talas Amerikan Okulu'na (TAO) kardeş okulu TAC'den vefalı bir anma geldi. 1967 yılında kapanan Talas Amerikan Okulu'nun adı, kardeş okulu TAC'de yaşayacak. 2013 yılında tamamlanarak faaliyete geçen TAC'nin yeni kampüs alanına, Talas adının ve ruhunun yaşatılması amacıyla, Talas Kampüsü adı verildi.

40 YILDA 857 MEZUN

Osmanlı döneminde 19. yüzyılın ortalarında, Kayseri'de, 1871 yılında Talas Amerikan Kız Okulu, 1889 tarihinde ise Aşağı Talas'ta ortaokul seviyesinde Talas Amerikan Erkek Okulu açıldı. Erkek öğrenciler için yatılı ve İngilizce eğitim veren Talas Amerikan Orta Okulu (TAO), Birinci Dünya Savaşı'nın çıkmasıyla birlikte 1914 yılında kapanırken, zorlu savaş yıllarının ardından 1927 yılında yeniden açıldı. 1967 yılına gelindiğinde ise yaşanan maddi sorunlar ve

insan kaynağı sıkıntıları nedeniyle kapatıldı. Okulun mevcut öğrencilerinin Tarsus Amerikan Koleji'nde (TAC) eğitimlerine devam etmelerine karar verildi. Talas Amerikan Orta Okulu, 1927 yılından 1967 yılına kadar 40 yılda 857 mezun verdi. Talas mezunlarının uzun yıllar çoğunlukla lise eğitimi için Tarsus Amerikan Koleji'ne gelmesi ve Talas kapandıktan sonra mevcut öğrencilerin yine TAC'ye nakledilmeleri, iki okul arasındaki kardeşlik bağını güçlendirdi.

KARDEŞ OKULDAN VEFA

Bu kardeşlik bağının sürmesi ve Talas adının yaşaması amacıyla SEV, TAC'nin yeni kampüsüne Talas Kampüsü adını verme kararı aldı. Yüzlerce TAC mezununun bulunduğu Homecoming etkinliğinde düzenlenen törende, Talas Amerikan Okulu mezunları da hazır bulundu. Duygusal anların yaşandığı törende, yeni kampüse Talas Kampüsü tabelası asıldı.

~ TALAS AMERİKAN

KURULUŞ YILLARI

Amerikan Bord Heyeti (ABH) 19. yüzyılın ortalarından itibaren Osmanlı coğrafyasında yüzlerce eğitim kurumu açmıştır. Bunlardan biri de Kayseri bölgesinde, Talas'tadır. Kayıtlara göre ABH bölgeye ilk defa 1854 yılında gelmiştir. 50 yıl içinde Kayseri bölgesindeki 44 tane ABH okulunda iki bine yakın öğrencinin eğitim gördüğü belirtilmektedir. Bu okullardan en büyüğü Talas Amerikan Kız Okulu ve Talas Amerikan Erkek Okulu olmuştur. Kız okulu 1871 yılında kurulurken, 1889 tarihinde ise Aşağı Talas'ta ortaokul seviyesinde bir erkek okulu açılmıştır. 1893 yılında Henry K. Wingate'in Talas Erkek Okulu'nu yönetmek üzere gelmesiyle birlikte Talas'taki okullar önemli bir atılım yapmıştır. Yöneticilik ve öğretmenlik yapan Mr. Wingate, yeni okul binaları yapılması için bağış toplamış ve hem kız okulu hem de erkek okulunun binalarını yenilemiştir. Ancak Birinci Dünya Savaşı'nın çıkmasıyla birlikte Talas'taki okullardaki eğitim büyük zarar görmüştür. Kentin nüfus yapısındaki değişiklikler sonucunda, yani Talas Amerikan Koleji, yeterli öğrenci olmaması nedeniyle 1914 yılında kapanmak zorunda kalmıştır. Kapanışında 100'ü yatılı, 30'u gündüzlü olmak üzere 130 öğrenci eğitim görüyordu. Mr. Wingate 21 yıl Talas'ta görev yapmıştır.

İlk öğretmenler, - Wilson A. Farnsworth, Ardelle Grisworth, 1889

1937

1937

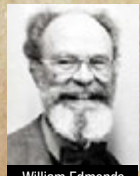
1953-54 eğitim öğretim yılı sonu

1950'li yıllar

Harriet & Paul Nilson, 1950'ler

William Edmonds

John W. Scoot

TEKNİK VE TİCARİ EĞİTİM GELENEĞİ

Yukarı Talas'ta yeniden eğitime başlayan okulda Maarif Vekâleti özellikle ticaret ve sanat eğitimine ağırlık verilmesini istemiştir. 1937 yılında hem köylere demirci yetiştirmek, hem de Kayseri'deki fabrikalara usta hazırlamak üzere Maarif Vekâleti desteğiyle iki senelik teknik eğitim kursları başlatılmış ve devlet 50 öğrenci göndermiş, bu öğrencilerin ders araç ve gereçleri ile yiyecek, giyecek ve öğretim giderlerini de üstlenmiştir. Talas'ta başlayan bu teknik ve ticari eğitim geleneği okul kapanana kadar sürmüş ve öğrencilerin hayatlarına önemli katkılar sağlamıştır.

Heceleme dersi, 1955

10 Kasım Atatürk'ü anma töreni, 1950

OKULU ~ 1889-1967

ZORLU YILLARIN ARDINDAN...

Zorlu savaş yıllarının ardından 1923 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte Amerikan Bord Heyeti Talas'taki okulun yeniden açılması için girişimlerde bulunmuştur. Özellikle Paul E. Nilson'un çabaları sonuç vermiş ve 1927 yılında Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı, Talas Amerikan Mektebi ismiyle izin belgesi vererek yeniden açılmasına olanak sağlamıştır. 1952 yılına kadar okulun yöneticiliğini yürüten Mr. Nilson, 25 yılda okulu yeniden ayağa kaldırmayı başarmıştır.

EN DENEYİMLİ ÖĞRETMEN VE YÖNETİCİLER

İkinci Dünya Savaşı nedeniyle Türkiye'deki tüm ABH okulları gibi Talas'ta da maddi sıkıntılar baş göstermiş, özellikle de ABH'li öğretmen bulmakta güçlükler yaşanmaya başlamıştır. 1952 yılında Mr. Nilson'un yerine John W. Scott yönetici olarak göreve başlamıştır. Bu tarihten itibaren ABH'nin Türkiye'deki en deneyimli öğretmen ve yöneticileri üstün çabalar ve özveriyle Talas'a gelerek okulda yöneticilik yapmış ve eğitim kalitesini yüksek tutmaya çaba göstermişlerdir. Mr. Scott'un ardından William A. Edmonds, Everett C. Blake, Robert Keller, Frederick D. Shepard, Wallece M. Robeson, Richard E. Maynard gibi yönetici ve öğretmenler Talas'ta görev yapmıştır.

KARDEŞLİK TAC İLE DEVAM EDİYOR

1967 yılına gelindiğinde ise yaşanan maddi ve insan kaynağı sıkıntıları nedeniyle Talas Amerikan Okulu'nun kapanmasına karar verilmiş ve mevcut öğrencilerin Tarsus Amerikan Koleji'ne devamına karar verilmiştir. TAO, 1927 yılından 1967 yılına kadar 40 yılda 857 mezun vermiştir. Talas mezunlarının uzun yıllardır çoğunlukla lise eğitimi için Tarsus Amerikan Koleji'ne gelmesi ve Talas kapandıktan sonra mevcut öğrencilerin yine TAC'ye nakledilmeleri zaten varolan kardeşliğin temellerini iyice sağlamlaştırmıştır. Tarsus Amerikan Koleji ve Tarsus SEV'in yeni binalarının bulunduğu bölüme 2017 yılında Talas Kampüsü adı verilmesi bu kardeşlik geleneğinin en iyi nişanı olarak Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın tarihindeki yerini almıştır.

Ertan Söylemez (TAO'55, TAC'58)

146 basamaklı serüvenin tadını biz çıkardık

Ertan Söylemez'in anılarıyla Talas Amerikan Okulu'nun bir dönemine yakından tanık oluyoruz. Soba yanmayan yatakhaneler, kayak günleri, spor faaliyetleri, Nilsonlar'la dostluk, sömestir tatilinde okul sofraları, bisküvi arası lokum ve dahası... Söylemez'in dilinden bir zamanların Talas Amerikan Okulu'na kısa bir bakış...

"Babam devlet memuruydu, hakimdi. Bingöl'den Bayburt'a kışın tayin olmuştuk. Zorlu koşullarda Bayburt'a geldik. O yılın haziranında da ben ilkokuldan mezun olmuşum. Babamın amcası varmış Mahmut adında. Gaziantep Amerikan Koleji'nin 1910 veya 1911 yılı mezunuymuş. Antep Harbi'nde şehit düşmüş. Yedek Teğmen Mahmut Söylemez olarak Antep Şehitler Abidesi'nde adı yazılıdır. Babam ortaokul için, biraz da onun hatırasına benim için Talas'ı düşünmüştü.

Ancak benden başka üç kardeşim daha var. Babam, Talas gündeme gelince 'imkanlarımız buna el vermez' demiş. Sonra, tesadüfen bir ara seçim kararı çıkmış. Ara seçimde en yüksek dereceli hakim, ilçe seçim kurulu başkanı olur ya... O zaman iyi bir harcırah almış. Babam, 'Bu harcırahla bu işi kotarınız herhalde' demiş ve beni Talas'a kaydetdirmek için müdürümüz Mr. Paul E. Nilson'a telgraf çekmiş. Mr. Nilson, önce 'kontenjanımız doldu' diye cevap vermiş. Benim bunlardan hiç haberim yok. Okul açıldıktan sonra bir öğrenci gelmeyince yer açılmış ve Mr. Nilson, 'oğlunu gönderebilirsin' diye babama tekrar bir telgraf çekmiş. Devamını kendisinden dinleyelim:

Her şey bir hafta içinde olup bitmişti. Ailede hummalı bir faaliyet başladı. Okul, cibinlikten iç çamaşırına, yataktan yorgana kadar pek çok şey talep etmiş. Annemin, bir hafta boyunca sürekli diktiğini hatırlıyorum. Okul numaram 754'tü ve her yere işlenmişti. O dönemde, bunların hiç biri pazardan alınabilen şeyler değildi.

Sonunda yatağı yorganı bir denk yaptılar, elime de tahta bir bavul verdiler. Sabahları Bayburt'tan Aşkale'ye kamyon

giderdi. Öğlenleri Aşkale'den Bayburt'a. Biz sabah kamyonuna bindik. Bir başkatip de oğlunu Erzurum Lisesi'ne götürüyordu. Babama, 'Reis bey sen nereye?' diye sormuş. Anlatınca da, adam bakmış kendisi lise öğrencisi oğlunu Erzurum'a okula götürürken, ben 1.30 boyunda bir çocuk, tek başıma Kayseri'ye gidiyorum. Arkasından babam beni trene bindirdi...

Neyse Kayseri'ye geldim. Okula vardım. Şimdi düşünüyorum, o yaşta küçük bir oğlanı görünce etraftan yardım edenler oluyormuş herhalde. Hatırlayamıyorum, dengi nasıl trenden indirdim, taşıdım. Sene 1951.

İLK DERS 'VAN'

Dersler başlayalı bir hafta olmuş. Pazartesi sabahı İngilizce öğretmeni derse başladı. 'Van' dedi, yazdım. 'İngilizce kolaymış' dedim. Ama arkasından 'two, three' gelince başka bir şey olduğunu anladım. İlk gün 1 almıştım. Sonra hep başarı rozeti taktım.

NILSON AİLESİYLE DOSTLUK

Bayburt'a kışın ulaşım mümkün değil. Kop Dağı kapanyor. Benimle birlikte bir Ordulu arkadaşım, bir de Diyarbakırlı arkadaşım, dört beş kişi aralık ayındaki sömestir tatiline gidemedik. Yine de bize yemek çıktı. Bir soframız vardı. Tatil için Mr. Nilson'un kızları Sylvia ile Dorothy de geldiler. Onlar da Halep Amerikan Koleji'nde öğretmenlik yapıyorlardı.

Sylvia daha sonra Alman Mr. Meyer ile evlendi ve Mrs. Meyer oldu. Dorothy de Mr. Fyfe ile evlenip Mrs. Fyfe oldu. Daha sonra ikisi de Tarsus'ta hocalık yaptılar.

Son sınıfta Mrs. Meyer'in ilk oğulları Christopher, daha sonra ikincisi Marcus doğdu. Marcus'a oğlum derdim. Bir aile bağımız oldu. Mr. ve Mrs. Meyer hâlâ sağlar, emekli olduktan sonra Tarsus'ta bir süre yaşadılar. Mr. Meyer çocuklarını Ankara'daki Alman okuluna yazdırmış. Mrs. Nilson sağdı, Mr. Nilson ise vefat etmişti. Onlar Tarsus'ta çalıştığı için Ankara'da çocukların başına Mrs. Nilson'ı göndermişler.

Bir gün Mr. Meyer beni aradı, 'Benim çocukları alır mısın?' dedi. Mrs. Nilson'a otomobil çarpmış. Uçakla Almanya'daki Amerikan Hastanesi'ne götürmüşler. Bu arada çocuklar bir ay kadar bende kaldılar. Ben de o zaman Genel Kurmay'da askerliği yapıyordum. Telefonla konuşmak o devirde çok zor. Ama biz Genel Kurmay'ın muhabere bölümündeydik ve NATO hatından her yerle konuşma imkanımız vardı. Mr. Meyer'i Almanya'daki hastane odasından Mrs. Nilson ile konuştururdum. Nilsonlar'la dostluğumuz halen sürüyor. Sonra ziyaleşti, Ankara'ya tekrar geldi sık sık ziyaretine gittim.

Bir gün onun yanında Şehnaz Hanım'a rastladım.

HERKEŞ ŞEHNAZ HANIM'A AŞIK

Biz hazırlık sınıfındayken Şehnaz Hanım

TALAS NEDEN KAPANDI?

Mr. Nilson'dan sonraki müdür Mr. Scott idi. 1970'lerin başında bir gün kendisini Kızılay'da gördüm. Ayaküstü konuştuk. 'Mr. Scott neden kapandı okul?' diye sordum. Şöyle ifade etti: "Ertan, sizin geldiğiniz yıllarda, evinizdeki şartlarla okuldaki şartlar arasında büyük farklar yoktu. Ama geçen yıllar içerisinde artık aileler kaloriferli binalarda oturmaya başladılar. 60'tan sonra değişim başladı. Böyle olunca, hem aileler çocuklarını göndermiyor hem de yabancı okullar kanununa göre biz buralara yatırım yapamıyoruz." Gerçekten de Talas'ta koşullar zorluydu. Bu okuldan mezun olanlar, arada yıllar olsa da aynı şeyleri yaşamışlar. Her zaman sınıflarda yatakhane ısıtma yoktu, yine aynı yemek zili çalardı. Yatakhane ile sınıflar arasında bir kilometrelik bir mesafe vardı. Ben o yolu hiç etrafı görmeden, önümdeki ayak izlerini takip ederek giderdim. Kar o kadar çok olurdu. Herkes bunları yaşamıştır ve hatırlar.

adında genç ve güzel bir öğretmen geldi. Dil Tarih'i yeni bitirmişti. Bütün okul hepimiz ona aşık olmuşuk. Unutamadığım bir sahne var. Üst sınıflardan abilerden iki kişi solunda, iki kişi sağında, yana doğru adım atarak ahenkli bir biçimde 'Bir Öpücük Ver Bana' şarkısını söyleyerek yürüyorlardı.

KAYAK BİLMİYEN YÜRÜYEMEZ

Bingöl'de, Bayburt'ta, kayak bizim için çok önemliydi. Kasımda kar yağar, Mart ayının sonuna kadar yerden kalkmazdı. Yani, kışın yoksa hareket edemezsiniz. Çocuklar, bir meşe dalının altını keserler üstünü biraz inceltirler, kamyon lastiğinden ayak yeri yapıp, ayakkabılarını geçirirlerdi. Kışın herkes onlarla geçerdi. Bu yüzden ben Talas'ta şanslıydım, kayak bilerek gelmişim. Halk Eğitim'den de eski küçük bir kayak takımı edinmişim. Maraton gibi 5-6 kilometrelik bir yarışta da birinci geldim. Madalyayı kazandım.

BİSKÜVİ ARASI LOKUM

Bir kooperatifimiz vardı. Arada buradan bir şeyler yedik. En popüler yiyecek, iki tane bisküvi arasında lokumdu. Fiyatı 5 kuruştı. Haftağımız ise 2.5 liraydı. Kimseye bundan daha fazla verilmezdi.

ÜRGÜP GÖREME TURU

Bir gün Amerikalı hocalardan biri 'gidip battaniyelerinizi alıp gelin' dedi. Bize kumanya hazırlatmışlar. Kesekâğdının

içinde (henüz plastik poşet yoktu) köfte, patates, küçük bir dilim helva koymuşlar. Mataralarımıza su doldurduk. Bütün sınıf otobüse bindik. Göreme'ye geldik. Battaniyelere sarılıp yattık. O günden sonra Kapadokya'ya büyük ilgi duydum. Sonra her vakit bulduğumda gittim. Bugün bir tane peri bacam var.

İTÜ'DE ELEKTRONİK MÜHENDİSLİĞİ VE ETİBANK

Üniversiteyi Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde okudum. İlk elektronik mühendisliği mezunlarındanım. Orada da bir çok Talaslı, Tarsuslu arkadaşım vardı.

Üniversiteden sonra Etibank'a girdim. Onlar için bir ürün geliştirmiştim. Etibank genel müdürü ısrar etti, 'bunun imalatını yap bize' dedi. Ama baktım ki orası ne uzuyor, ne de kısalıyor. 1965'te askere gittim.

Sonra da serbest çalışmaya başladım. Sermayem yoktu. Bir yeri kiraladığımda o ayın kirasını ödeyebilecek durumda bile değildim. Ama 'nasıl olsa bir şeyler yaparım' diye düşünüyordum.

Sonra enstrümantasyonu (ölçüm teknikleri ve araçları) öğrenmek için bir imkan oldu. Ataş Rafinerisi'nden bir teklif geldi. 1970 yılı Şubat ayıydı. Eşim de 'gidelim' dedi. Gittik. Ama baktım ki başka bir şeyler yapmak hissiyatı hep var. 1974 yılında İstanbul'a geldik. Bir çok işle uğraştım. Hatta Türkiye'de ilk yerli televizyon antenini ürettim. Adı 'Test'ti. Çok iyi iş yapmıştı. 1975 yılında Enelsan'ı bazı arkadaşlarla birlikte kurduk, sonunda ben devraldım. Enstrümantasyon alanında yabancı firmalarla bir çok işbirlikleri yaptık. 1988'de Dilovası'nda bir arsa aldım ve iki yılda burayı inşa ettik. Halen Enelsan olarak 50 yıla yakın bir zamandır enstrümantasyon sektöründe yer alıyoruz. Tamamen yerli ilk manyetik debimetreyi ürettik.

1951'de Talas'a başlayanlar her çarşamba toplanıyoruz. 6 kişi oluyoruz. Boşluk olduğunda soluğu Kapadokya'da alıyoruz. Belki de Türkiye'nin en büyük seccade-kilim koleksiyonuna sahibim. 400 tane kilimim var. Bunları kitap yapmaya çalışıyorum."

146 BASAMAKLI SERÜVEN

Talaslılar yeni bir kitap ile karşımızda. 146 Basamaklı Serüven. Editörlüğünü Metin Atamer'in yaptığı kitap, *Talas'ta Zaman* kitabının daha genişletilmiş bir versiyonu. O döneme tanık olanların kendi ağızlarından yepyeni bir Talas anlatısı. Kitapçılarda yerini aldı.

Tuncay Sergen (TAO'67, TAC'70)

Talas Kampüsü'nden tarihi Talas Kampüsü'ne...

Talas'ın son mezunlarından Tuncay Sergen, TAC'nin yeni binalarının olduğu bölüme Talas Kampüsü adının verilmesi etkinliklerini ve devamında Talas'ta yaptıkları geziyle tarihi Talas Kampüsü'nün son durumunu anlatıyor.

"Tarsus'ta 50-60 Talaslı vardık. İlk gün 19 Mayıs'tı. Şelale ve Yeni Ada'da yemek yedik.

Gece çoğumuz Burhanoğlu Konağı'nda kaldı. Burhanoğlu, eski bir konak. Restore edilmiş.

Tavanları 4.5 metre yüksekliğinde ferah güzel bir butik otel. Avlusunda sabah ve akşamları güzel sohbetler oldu.

Talas isimlendirme töreni, 20 Mayıs günü saat 16.00'da yeni Talas Kampüsü'nde yapıldı.

Ben, Ömer Yağız ve Ertan Söylemez ağabeyler son mezunlar olarak kısa birer konuşma yaptık. Bütün Talaslılara ve emeği geçen, bize destek olanlara, rozet ve isim günü için yapılmış madalyalar hediye ettik.

Tarık Sipahi'nin, Uğur Talaslı ağabeylerin tabloları, Talas fotoğrafları boydan boya okulu donatmıştı.

Zamanla duvarlarda da yerlerini bulacaklar.

Akşam Homecoming yemeği de yağmurun hissimine uğradı. Lise 1'de, Stickler'in en üst katında, sacdan çatıya düşen damlaların tıkrıtıları, bu defa hoş gelmedi.

21 Mayıs günü, sabahтан,

dört araba ile Kapuzbaşı üzerinden Talas'a hareket ettik. Kampüse isim verilmişken okulumuzun binalarını ziyaret edelim dedik. Kayseri'de konaklayıp ertesi gün 22 Mayıs'ta okula ulaştık.

Konak restore ediliyor. Wingate'de onarım bitmiş. Bahçeler düzenlenmiş. Ancak kullanıma kapalı.

Wingate görünüş olarak toparlanmış. Çocuk mezarları yerinde duruyor.

Benim gördüğüm restorasyondaki en büyük hata, yenilenen pembe taşların yerine beyaz taş kullanılmış olması. Halbuki eskisine yakın renkte Kayseri taşı var.

Beyaz taşların bir kısmını pembeye boyayarak geçiştirmeye çalışmışlar.

23 Mayıs sabahı küçük bir gezi, alışveriş ve Kayseri turu ile bu yılki Talas Kampüsü isimlendirme töreni ile başlayan Talas gezimizi tamamladık.

2019'da tekrarlamak ümidiyle..."

Wingate'de onarım bitmiş. Bahçeler düzenlenmiş.

Okulun bahçesi

Tuncay Sergen ve
Wingate binası...

Yatakhanelerin olduğu
"Konak" dediğimiz
binanın bahçesi.

Önde Talas
klinik binası.
Arkada Ali
Dağı. Klinik
binası şimdi
"Talas" adını
koyduğumuz
küçük bir müze.

Tuncay Serken (TAO'67, TAC'70)

Üveyikler de buradan gitmiş...

Dört arkadaş Talas'a perşembeden gittik. 50 yıl önceki okulumuza, konağa gece geldik.

160 talebe vardysa 50 yıl önce, 16 parça binamız vardı Talas'ta.

Yani ortalama 10 kişiye bir bina düşerdi. Okurken hepsiyle iç içeydik.

Hocaların evleri hariç...

Onlara 20 metreden fazla yaklaşamazdık.

Şimdi ise o yaklaşamadıklarımızdan "Scotts House" adlı ev tahsis edilmişti bize.

Akşam dokuzda bizim yatakhane de ışıklar söndüğünde, imrenerek bakardık.

Scotts House'un ışıkları hâlâ yanardı o zamanlar.

Yaklaşmak ne kelime, orada yatacaktık şimdi.

Çantaları bıraktık. Dışarı çıktık. Yıllardır malından, yurdundan ayrı kalmış bir insan gibi, taş binaların arasında tur atık gece vakti.

Binalar yerli yerinde, tamamdı. Biz de gelmiştik işte.

-Şurada bir elma ağacı olacaktı, gitmiş...

-Bir gün şuradan geçerken...

Sohbetine daldık. Sonra yatmaya, odalara gittik. 9.30'da kahvaltıda buluşmaya karar vermiştik.

Biz de Scott'lar gibi ışıkları geç söndürdük o gün. Gece yarısı çok geç yattık.

Pırl pırl bir havanın ciğerlerimize girip çıktığını hissederek, leylaklar, bülbüller uyuttu bizi.

Gün ağarmadan yine bülbüllerle uyandık. Talas'ın 4 saatlik uykusu, İstanbul'un 8 saatinden iyi gelmişti.

Dipdiri kalktım. Mor beyaz leylaklar çağırı. 6.30'da bahçedeydim.

İlk gençliğimle bir tur daha attım.

Uğur'la Hüsnü'yü de uyku tutmamıştı.

Bahçede karşılaştık.

-Kahvaltıya kadar vakit var, gelin Ali Dağı'nın öbür yanına gidelim, dedim. Onaylandı.

Reşadiye, Akçakaya, Zincidere, Endürlük'e doğru yola çıktık. En son 45 yıl önce 'book mobil'le gitmişim. Kitap götürürdük oralara.

Bir akşamüstü Ali Dağı'nın güneyindeki düzlüğe kamyonetimizle girince binlerce kuşun havalandığını görmüştüm.

O kadar kuşu bir arada, bir daha da hiç görmemişim. Havadaki kuşlar, bulut gibi akşam güneşini perdeliyordu.

O buluta 20 parça saçma atsan, sanki 25 kuş düşerdi sanmışım.

Gittiğimiz köyde, o kuşları sordum.

-Üveyik, dediler...

O zamanlar sanki o dağların sahibi üveyiklerdi. Bu defa hiç üveyik görmedik. Halbuki bir zamanlar binlerce üveyik vardı orda.

Onlar da mı bizlerle, oralardan gitmişti yoksa?

Zincidere'de, bakkal tezgaha taze ekmek diziyordu. Köy fırınından, yuvarlak, sarımsı, ılık sabah ekmeği aldık. Elle üçe böldük. Arasına kaşar

koyup yemeye başladık.

Bakkalın önünde 2 öğrenci duruyor. 6. ve 7. sınıf talebesiymişler. Yakası üç düğme açık gömlek, düğümleri bir karış gevşek kravatlarıyla.

Hüsnü bize göz kırptı. Çocuklara seslendi.

-Gençler size bir sorum var.

Türkiye'nin dünyadaki konumu nedir?

Anlamadılar.

-Karışık sordun Hüsnü, dedim.

Türkiye hangi kıtada?, diyelim.

Çocuklar önce birbirlerine, sonra, biri bize baktı. Ama susuyor. Yardım ettim.

-Afrika'da mı?

-Yok, dedi birisi.

Ama bildiğinden emin değil. Atıyor.

Öteki sessiz.

-Avustralya?

-Değil, dedi. İkisi birden.

-Amerika'da?

Bu defa kararsız kaldılar. Yine sustular.

-Peki, ne kaldı geriye? Hangi kıtada

Türkiye?

Susuyorlardı. Küçük olan büyükten medet umuyor, onun ağzına bakıyor. Büyüğünse kafa eğik, ağzı yarım açık. Şaşkın şaşkın bize bakıyor.

Biz de birbirimize baktık.

O köyde, 50 yıl önce Turgenev'i, Dostoyevski'yi okutuyordu, köy enstitülü öğretmen.

İşte orada, o gün, ülkedeki durumu daha iyi anlar gibi oldum.

İçimden, "Üveyikler de buradan gitmiş" dedim...

REDHOUSE KIDZ'in birbirinden güzel kitaplarıyla yaz tatili daha eğlenceli!

Tasarımı ve hikâyesiyle okurları her sayfasında şaşırtacak **13. Warren ve Her Şeyi Gören Göz**, dünyaca ünlü yazar ve çizer Benji Davies'in resimli kitapları ve sıradışı bozayı Marko'nun yeni macerası şimdi raflarda!

www.redhouse.com.tr

/RedhouseYayinlari /RedhouseKidz

/RedhouseKidz

REDHOUSE

kidz
REDHOUSE KIDZ
ÇOCUK KİTAPLARI

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI

SEV
1968

UÇMANIN KOLAY YOLU: PEGASUS!

Pegasus'la artık sadece uçuşunuzu değil, tüm seyahatinizi dilediğiniz gibi planlayabilirsiniz. Hemen flypgs.com'a girin; tatilinizle ilgili tüm detayları tek bir tıkla halledin! Pegasus'un birbirinden farklı hizmetleriyle kolay seyahatin keyfini çıkarın.

SEYAHATİNİZİ ZENGİNLEŞTİREN HİZMETLERİMİZ

YEMEK SEÇİMİ

KOLTUK SEÇİMİ

EK BAGAJ

ARAÇ KİRALAMA

OTEL REZERVASYONU

FLEX

HAVAALANI TRANSFER

OTOPARK

KOLAY VİZE

TUR VE ETKİNLİKLER

flypgs.com
ucuz biletin adresi

PEGASUS